

جمهوری اسلامی ایران
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب *حکایت حضرت سالار زریل*

مؤلف

مترجم

شماره قفسه

۲۱۸۹۸

بازدید شد
۱۳۸۲

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۸۹۸

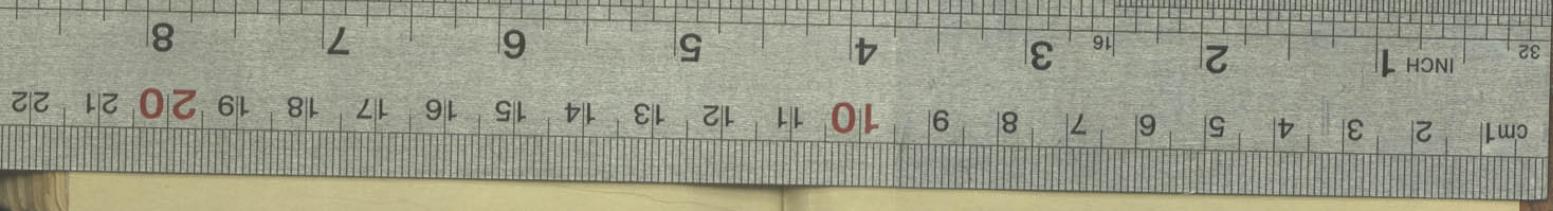
کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب *حرب صد ساله از زبان طلبی*

مؤلف

متجم
شماره قفسه ۳۵۹۷

بازدید شد
۱۳۸۲

مکرم هنری در زیر نسخه در رعایا

۲۲
امیرزا ایزدرا کس مخلوه در دارا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا وآله وآل محبته وآل نبأ
اللهم إني أنت علام الغيوب لا يخفى علىك شيء في السموات السبع ولا في الأرض
أنت علام العقول والآيات لا يخفى علىك شيء في السموات السبع ولا في الأرض
أنت علام العقول والآيات لا يخفى علىك شيء في السموات السبع ولا في الأرض

معرض ميدار داخل حلقة السادس محمد حسين الترفيه احمد

الطلب التنفسيي که چون بدرست باری بخت بلند و طایع فرموده
سد شریانی حضور با بر لشون درینت برسی پیشواه معدالت سرمه
پادشاه هم جا هم سلیمان بارگاه خسرو عادل با اذل خدیو ابرکوه
دول طفل الله شهریان الماء واللیقین غوث الاسلام والملائیکین سلطان
الملائیکین فتح علی شاه فاجا رغلله الله رایسه ولله روزی کرد
و در سلک چاران و واقفان حضور سلطان کردید روزی کرد
از نسلیفات ملکی دانشمند امام محمد زبیری رازی که بعلوں فضل و

دانش ملاز فحول الطهارت بر زبان الدهام بان صاحبین اعظم
 کذشت و از کتاب برداشت خیثین فراوان رفت و ترجمه آن
 کتاب از هر چندی بخوبی بهمراه مکرر نمایه جان شار مقرر کرد و بعد این
 واضع و سپاهی لایح تأثیر نایه تا قصشن چون آثارها جهرا فی عام و
 فایده بخش مجهود را نمایند باشد لاجرم استحال اعلی را **قصیر**
 کشت طلام زردی خوشند ساخت چشمین برابر بحمد و زین سردو
 پس از سوختن پیش فی قبول بر زینت نیاز شروع در ترتیب مقصر و مذکور
 و پهن رساده کلیم بروشتمل پیش و سه باب قبور و عینی از
 امراض سریع العلاج را التفافی لفظ مرده اند این پارمان شار مخفی
 مصفع پرسته کلی نیز مذکور کیا را هفت باب بر آن افزوده ناید
 اگر واکل باشد و هر کس را این شیوه شریفه بدت اند در سپاهی
 از امراض محتاج بطبیعت در خاصه در فرد از دست رسی بطبع
 حاذق شفای است پس این رساده را بر سی باب مرتب داشت
 و کمال اسرافی کل الا موروث کلی و بالجنس اصول اعیاد توسلی

ملهم

ملهم از ناظران آنکه المأمور معد ذر هر کجا به هر دستی فی که لازم
 رتبه ای ایست بر خود نمی بخمن و قصیر می پذیرد و بدان را
 بفضل شفایان رشتة و ایس بدهم آنکه که میلر در
 صدد اعراض هر چیزی دویل عفو بر آن پوشیده در اصلاح آن
 کوشید و باشه التوفيق و علیه التکلان
باب اول در علاج در در در است
باب د و مر در علاج در در شفای
باب سوم در علاج صرع است
باب چهارم در علاج نرکام و نخلمه
باب پنجم در علاج در در در خشم است
باب ششم در علاج در در در دندان است
باب هفتم در پیکر دندان که بعدین کلیه
باب هشتم در بیوی بددهان است
باب نهم در علاج خناق و زخم است

باب دهه در چسبیدن نر لوبت مجلف
باب پانزده در امر ارضی کوش سبز است
باب دوازده در علاج خون آمدک اینست
باب سیزده در قولنج ابلاؤسی است
باب چهارده در معالجه حمل است
باب پانزده در علاج اسما معدی است
باب شانزده در علاج خروج مقعد است
باب هفده در علاج بیاسبر است
باب هجده در علاج فنا صبر است
باب نوزده در عرق النساء و وج و رکش
باب پنجم در علاج جرب است
باب اماده خارش داشت و پا و سایر اعضاء
باب پیست و دودم در علاج وختن اشتباه است
باب سیزده در علاج کسی است که از این بچب با خرد و بکند

باب عده در علاج فستک و تبعی کمانزد باض و سرمه به شنبه
باب پنده در این پر حفظ کرد موئانه مفید است
باب دواده در تدبیر رفع مردم میتواند بی فرق است
باب ۲۱ در کندن بغل و کند عرق است
باب ۲۲ در تدبیر رفع الاغزی مفید است
باب ۲۳ در پات احتیاط این نظرها است
باب ۲۴ در علاج سکومان خاص است
باب اوول در معالجه در در رس است

و آن بر سر فرمیت یاد بپیش روی می شد یاد را از طایا
دفع سرلپ اگر در پیش سر باشد و بالای ابرد یقیناً از زبان
حزن خواهد بود و علامه زبادی سرخی چشم و صورت و اندام
عروع است علاجی این است که خصم را که قیفل از زست
رات کند بقدر پنجاه مسقال یا شصت مسقال خون بکند پنج
شوح جامست کنند با ذننه در در سر فرو رسانکن مشرد و زرایک

خوب یه بوسیدن و فیلی یه بربقی و پستنی و صد عینی بالیدن سبار
 نافع است با اینکه ده دانه غتاب ده متفاوت نخن کشیر نزهه کشیده میبل
 نه نینه فوراً در سکن میشود و اگر در سلام سرماشیه و علامات صفا
 هم باشد مثل زردی چشم و صورت و پرسی مخیزن لامحاده از هرات
 و صفا از احمد بود علاجش این است که پارچه از لتن بر و نعنی پلی
 نخن آورده لرده مبوضع در بینه ازند فوراً در سکن میکند اذن الله
 با اینکه کفت پارچه ابر و غنی برقشه بادام و لث طلا غایند و فعهه در گون
 میشود و بوسیدن کل شلوفر نزهه مفید است و بسته انت که غذای روز
 مغز خبار با سرمه کهنه انگوری باشد و غذای بش آشی آب انارها
 رست سبب یا اب غوره با اینکه ده متفاوت نخن کشیر زد و هشتاد هشت
 آب غوره نزهه کشیده بمنشداخت الله تقدیم همان است در راست
 میکند و از این اطباء اهل ایران براین معالجه اتفاق دارد و حیر
 نزهه این قسم معالجه نموده و ففعه کلی بخشیده و اگر دعفه سرمه
 لامحاده پیشتر از زیادتی بلطف خواهد بود و علامات زیادتی بلطف ملادت

60

جوش و شغل و سینکن سرمه با غیره است علاجش فی لردن است
 با اب ترب و سلنجپن داب شبت که نینه کرم لرده بمنشداختی پا
 پایه که بزودی در درساکن کهنه انت السعه با اینکه در بانی همیله کابی
 یا مرتبی آلمه بخوبه و غرظه بایارج فیقر ابشنده صفت زایدی فیقر ایون است
 بکریه سبیل لطب دارچینی عود بدان هب بدان
 سلینه مصطفی اسارون رغوان از هر یک بخشان و سفره
 ده وزن چند ادویه و بهده رازم کوپیده ده متفاوت از اباب کرم غرزو
 نایند و بیخ اسافت در درساکن میکند بیرون السعه و با اینکه
 دسرمه کفت پا طلاق نایند و پانه و آب سپاه کرم لکاشته فوراً در در
 سکنه با ذن الله با ابد قدم در هر ده و شقیده است
 و این در نینه از سرت علاجش این است که از غلبه خون طا هر یا
 رک بسته با کرب یعنی با قیقال زدن خیرو بود و رادعهای محلله ملا
 کردن از قبیل اب کشیر و اب تامریزی و سرمه و صندل نخن و رغن
 کل نزهه مفید افته و اگر غلبه با سیر افلاط باشد نفیسه کردن بایارج

5

فیق که صفتی بدل شد پس از مفید بود و هم چنین بجز پیشتر
و بجز استخوان سک و آب سرد بر سر بخشن و آب خوب با اعلی اُثرت و داشت
از جای پیشتر چل مزده به عین چهارشنبه فی الفور در در راس اگر میکند و اگر میز
شود مسل باید سر زان بیند تا مدت اثنا رسیده باید خاصه که چشم ضعیف
باشد بزودی تپرس مسل باید کردن **باب سوم در علاج صفت**
علامت صرع سکینی سرو پس از آن آب دهان و گفت کردن دهان آت
در حین صرع و سفیدی نیک و گلدشت حراس خصوصاً از راهه در ریاغ
و اغذیه بینه است که در زیادتی بو رقرشت میکند علاج این است
که بعیند عاقر قریب اسکله خود و سی آنتیتین چه راسادی کوفته
و پخته با درون مجھی پوکیز منقاری از هسته بمحسن سازند و چفت
مشقال قبل از نوبت صرع بجز در بادن الده عقد و بگفته رفع اخوشی خواهد
و باید نفیل در غذا نهاد و غذا منحصر بجز آب باز است لبک و آهوره
تیزه و گیر ترتیت با ادویه مثل دارچین و زیره و گزنه و زنگنه و لیکه
رُتاج نیز در غذا جایت با پچماره در هر کام و نیز لد

و علامتی طاہر است و علاج این هر میله در ساعت معالجه نمودن **۷**
صعوبتی مدار دلیکن بهتر است که آب بسیار کرم بر سر بر زند بجذبه
اساس همار است در ریاغ کرده شود که فی الفور رفع زکما میشود
با آنکه بچشم از کن راید فعات باشی که در کرده بر سر پیش از نهاده
اساس همار است و کرمی در ریاغ بسته و در همان وقت رفع میشود
را کن **چشم** باز نهاد و میعده بایسه و فوط و سند و رس رای
هم کردن و مخلوط غاییند و بقدر فندق ازان بجز رخایند منع ایسیان
آب از ریاغ خواهد کرد ولیکن باید شخص برضی نهاده اضیاط مکنده
که ناده نزول بسیه نخاید باین قسم که شهار کم بخاید و در زاده اصلدا
نخاید و اگر شیخواید باید بتفاکر خاید و نشسته تکیه کند و بخاید و در
وقت خواب بجز غزه باب خشکاش ناید و بعد بخاید و در غذا نهاده
تقلیل نخاید و در روی غذا ابته نخاید و هفت مشقال رشیب و نیانه
نیم کوب کرده در پارچه بینند و سیورید تا آنکه ناده در ریاغ است
بلکه رفع شود و بسیه نزول نخاید و این حلب در منع نزول

مداد بیسینه بسیار مفید است صفت از بگیرد نه است و کنیا
درست است و تکمیل خواهد داشت و تکمیل خواهد داشت و مغز را از
مقشر و باقای مقشر می‌باشد و همچویند و مثل معرفت مجموع
بنات داخل کرده بجهت تقدیر خود ساخته و بث در زمین ازان
در زمین فناهه دارند خصوصاً در وقت هزار و همین هزار زمان
کتاب مختصر لایحه الطیب می‌گذرد که فناهه داشتن سپستان در زمان
و همین کیز از منع نزول مداد بیسینه بجای مفید است و در کتاب
صفدمین از قسم بجزء فقره هم ثابت و کتاب شمعون الیوری
وابغ ماسریه نزدیک درست و هاید از هزاری شور و شرش و عفونی
اصناب کشند و بهر آنکه نایقین هم رسانند که ماده بیسینه کوچه
برخست قطعه مواد طربات از مغزین نمایند و اینکه نایقین کشند که
آفریز کام است در آنوقت این معالی بسیار مفید است همچنانکه هزار
محمد کیانی در کتاب فارغ من لایحه میگویند نا از برای مردیق همان
ای آن از مغز مسد آن بناید کرد که ماده بیسینه همیز و همچنان

ماده زکام از مغزین سرمه شود سرمه نیز می‌بیند و شیخ ابو علی نیز تصریح می‌نماید
مطلبی کرده و اگر زکام از مسینه ریخت غلاجه این است که ماده اشعار
هشتی ایشی با شربت بفشه بینزند صفت ماده اشعار هشتی ایشی
بکریه جو پوت کند که از کشته راه هفت مشقال کوئلند رسداهه باشد
مشقت مشقال آب یا مرق کاو زبان با آتش ملایم بخوب شدند تا
هشتاد مشقال آن باید با پنج مشقال مزبت بفشه بینزند صفت
شربت بفشه پر بندده مشقال کل بفشه ای هشتاده صاف نمایند
آنفاهه با پست مشقال شکر ضمید بقراام آوارند و با شربت زوری
هشتاد بینزند صفت از شربت زوفا هفت مشقال زوفا خشی
ده دانه سپستان ده دانه اچه خشی دو مشقال اصل سوسی
جوت نده و صاف نمایند آنفاهه با جمل مشقال شکر ضمید بقراام
د غذای روز شریبای کدو و اسفناخ با کوشت برهه با خود پخته
و اگر بسته شدنان بامری بایی پست غذای سب تر طعام باز رو
تکمیل بزیرت و هر کاهه نافع از فصد شود و نداشته باشد تقدیر

قوه و ضعف نزله و حال مرضی اخراج خون با بد نمود که بسیار مقتضی
و حکمه دراین مرض فایده ندارد بلکه خطر غلظیم دارد که خاطر رنج
سینه میکند و نوع نیستان لرون خاصه در اینی به جواب است
او ضعیف هم چیزی نمیگیرد **حشمت**

بهرن معاشر در مخالفت چشم این است که حفظ لکته هم را از همواری
بسیار کرم و پس از مرد و از لریه اسبیار و نظر لدن بخطوط و ذیقه شناخت
محیصه برآق و بتفاوت اپن و مذکور متوتر و ماد شده و غبا غلط
و دود شده و مدام خود را سیر و پیاز تکریشی صیلکه عادت
دارند بخصوص اهل دارالرزو اهل سنت شیخویت و علم این در
کتاب شرح جامع سبان شده و به جنبه همچو قدر کردند و چیز
نمودن و پیچایی و بحاجت رفت و جای کردن سپار و نوع میکند
چشم را تیغین طبیعت و کشون چشم در آب صاف و سرمه
سنگ اصفهانی و توپیای هندی که تزییت کرده باشد باشد با این
را زیانه مایه برخواست و برد درمان **حشمت** برود ریتان برین

۱۵

آب اما زن را بایه آن چیز با صدم مقابله عمل صان لرده و باشش
علایم بخوبی نمود و گفت اول کفرت نایینه بقیام آید و غلیظه اشودیں در
بعض اوقات با میل بچشم بکشند بیار قوت چشم میکند و بهم چنین
آب با دیان نازه را پیزد و شکر سفید داخل بکشند در قوت هشتم بی عیلا
مشد آپت مقابله آب با دیان را چشم مقابله شکر سفید داخل لرده
صف نایند و لکه هی بچشم بچشم نمود اگر مردی برا سلطه هر کت در آنها
با محابات با آتش عارض شود علاج اینست که تریاک بالانه و سیرینه
و پوت همیلله زر را زرم مایده از آن فته بروند کرده بچشم بکشند
دفعه در در راسکن میکند با ذهن السنه

باده علاج در در دندان است

علاج آن انت که اگر در دندان را بخود بکشند بکریزه میزج
و با چشم که نه در ناون سینه کفرت و برد مان در دندان نمود
فوڑا سکن میشود **باده** با گیرنده فرا مل از شکر العصر و بر منه بچشم
بر دندان نمود در راسکن میکند و بهم چنین غایمه و قدران

نیز گفته شده و دلایل این دلایل باشند فواید در رسانید
 و پیش از آن که در رسانید دلایل این بسیار زیاد است که این در
 کرده بپرسی و نخ در دلایل کمتر مذکور فاعل و جعل کردم شود بپرسید
 و باز نازه کنند و کاه باشد که اول در زیاده شود لیکن ساکن
 خواهد شد با این این حق مقدمه معجزه کرده در دلایل این بسیار
 بگویید زیاد و تسبیح یا بسیار و یا زیاد بپرسید و دلایل و
 حقیقت است می از بپرسید می توان با هم بگویند و بدش بپرسید و
 و نهان در زیاده کنند **باید هفت حرف** تقدیر کنند در دلایل
 پسون طبقتین باشند عاقرقرا را کوته و پچخنه و باشند که بپرسید
 و گاه در آن قاب نهاده و هر روز از این فراموش و هند و اکبر کلم
 زیاده کنند مانند مبلغ این عقل این عمل شود پس بیکظمه از آن برآزد
 که می خواهند بگفته بگفته و سعی صبر کنند پس پیاز نامه و بپرسید
 اگر باشند فرمایند بگفته و اگر نه روز و یک روز بگفته باشند باشند
 مشور یا پرسید اب ریشه نوت را و در همام کرده در آن قاب نهاده

با پرسید

نا بقوام عمل شود و در روزی سه بار پنج دنماز را باشند طلا کنند
 باشند فی کنند و شود آنست ای الله تعالی و میکن اصیال باشد که کنم
 بمن اینای دیگر برسد باین طریق که دنماز نای دیگر بخوبی میگیرد
 دارند و آنها اعلم **باید هشت حرف** در بد بودی ده هات

اگر سبب بروی دلایل میگوید باشد علاجی خش انتکله بگویید میگزین
 منفای از هسته و بگزین صور دنمازه مساوی هم کوفته با هم هسته
 مقدار فتدی در هر صبح بخوبی بروی دلایل را ساکن میکنند
 ای الله تعالی یا پکنند مویز و با هم مساوی بگرد کوفته و سرمه
 بعضا رفندی بجز بزرگ سپار مغاید است با این ای الله تعالی
باید هفت حرف خناون و ذبحه است

اگر سبب زیادتی هزون باشد علامتی اینست که هیشم در
 وزیان شیخ باشد و اگر سبب زیادتی مصغر باشد علامتی
 آنکه دلایل بی و فتن شود و در روز سویش و هر رات و شنبه
 شدید بهم رسید و اگر سبب زیادتی بلعی باشد طعم دلایل شود

و زنگ زبان سفید باشد و حارت و نشیخ اندک باشد و از بی
زیاد قی سودا باشد طبع دهان ترش باشد با عفصی اندک اندک
بهم رسیده علک این انت که هر کاه قویه قوی است و از فضدیانی
بنست اول فضد کند و چندان حزن پکر که در غش افتاده خصوصاً
در فضاق دسری که این راه ایله زایل شور با اینکه پکرند سرکین
با رُب لرست سایم زند و میان عزمه کنند و الفر در راسکن
سیکنده و از سرکین او تمی در سرکین غلط و سرکین سکان پکر
حلق طلا کنند اسباً معنید خواهد بود

بادجهه و چسلیدن نزدیک بحلق

علاجی این باشد که سرکه زنگ هزغره کنند با آینکه پکر کند
که در باقلایت و بکوبند و در سرکه حلق کنند و عزمه کنند دیگر
ساقط کرد و با ذننه دهن و مکبیر و میر انت که سرکه
پکرده با سرکه با جوز زند و در حمام روند و در آب پس از رممه
ناعطف غلبه کنند و هر ساعت آب سرد کرده با برف و یخ در

دهان

دهان کیزند با برلب نهند بطلب آن آب زلو سیالا برآید و از
سیر بجز زند و در آفات اثاب نشیند با بد و مذ و دهان باز کنند و کا
آب سرد برلب نهند تا از که با برکر زد پر و آید بکمل الله تعالی
باجانهه و هر امر ارض کوش است
یک قسم ازان دوی و طینی است که دوا و آزاد درون است که
در کوش بهم رسیده علاجی انتکه عکنده اینکهون شایان
حزب و در آب بخیساند اتفاها صاف کنند فطره ازا و در کوش
چھا سند دفعه ساکن میکنند با زن الله تعالی و هم صنیع روند
افتنی و روند سرکن نزدیک میکنند با زن الله تعالی
صفحه از فتنی روند افتنی ده متفاق افتنی با
جز شانده و صاف مزد و با ده مشقان روند زیتون جو شانه
نماید آن قام شود و روند بازند و بین طرق است که فتنی
باجلاهه و رعاون بعف خون آمدن از بیضه کل
و آن رسیده کوته است یعنی آنکه فطره هندا آید و باز بیند و قم آنکه

قطره قطره آید دیر باستند کنند بسیار آید علاجی اند از سب زیادی
خون باشد باز نباشد داشت تا آنکه طبیعت دفع میکند برد پس از آن
لهمکند و دوقوت س فقط شود تپیر باز را شفعت باشد که اورک زدن در
خون اندک اندک از رک بردن کردن بهترین علاج است و دار و مانند خون
آندن از عفی بازدار و چهارمیند اب ریحان و آب پو زده داشت شکنند
هزاد اب سرکین نمایه ماده الاغ است و چهارمیند اب لشیر نزدی
سخت نافع است و نکره بخوبیه سید است و پنجم فرزی هم بنت فرمی
اب سرد بر سر بخوبی و آرد هردو کلی اینی و آقایی و لکنار فارسی
و صندل سین و اندکی کافر و قدری اتیک بهمه را بر که بر سند و بزر
و پیش فی طلاق کند و لکه کشته بسر که عمل کرده برس و پیش فی طلاق
بنکوت و گراهاست هزاری داغ نکنند و شد پنجه ندشت یافی را
وزم سائده و اندکی به علی و مند باندیش احتیاط فواید و از
وجامت یا ایسی بخایت مغیدات پنج از سوراخ راست چشم خود آید
چجامت لازم است از راست باشد نهاد و اکثر سوراخ چشمی بزیر

پستان چپ بید نهاد و اکثر زبرد و سوراخ آید ببرد و جایت
نهاد و سختن باز زدای و رانی دار آب سر راشفت و آب سر زد
و مان رفتن بسیار مغید است و الله اعلم
بادجنبند هر قوچ لایلا و سه سه
علامتی سری دست و پاس شدت در رو هزد و زدن غذاه
غذیظ قبل از خود ش مرغی و نخجنه شدن قبل ازان و نکره شدن
غذا و پس طبیعت و عدم اشتها است علاجی همین تراپیز
اول هفته و شیان کردن و منع از غذا است صفت هفته پنجم
اب پاچه دوست مشقال و شکر سرخ و اکنچین عسل و زرجهی
از هر یک دوازده مشقال در یکونه چهلی و نک اطعام و بو ره اینی
از هر یک هم مشقال این ادویه را اب پاچه پس از نیم کرم در
سه دفعه هفته کنند با پکرند شکر خا و نیم کرم نیز علی همینه الکلیل
از هر یک دو مشقال نرکو فته با شیر مزروع مفروه و گر علیه و نکی
از هر یک دوازده مشقال در نیز صل مفروه نیم کرم هفته کنند باز

باب چهارم هشتم علاج نزدیک است

و آن یا صادق است و یا کادب علاجی اشتباهی میگیرد و زیاده
بیچاره طعام خود را نمایم و با پسر خلیفه و چند روز صبح لعنه
ربته احتمالی باعث افسوسه را باعترف پیدا کرده و با میثقال بازیم
و بدین میثقال تحریر بخان برآوردنی باشد این چوب میتواند داخل لعنه
کرد و میتواند وحشتناک شیر سپرمه مفید است بخصوص در زیر کاده
وحشتناک پس از این اعماق افسوسه و لعنه دسته هفتم و نزدیکی پنجمین
ورود غصه باشد میثقال بهم را نیم کرم کرده در دود دفعه هفته
نمایند و غذای روز آش باشد و بسته چهل باز زده تحریر نیم کرم
و آگه زیر در طبقه پسر فواره بهم رسیده بسته علاج اول آن پسر میگردند که
پکره تحریر بخان و پریزه که با قدری میگیرد و پنجه میگیرد و غصه
کاده که میگیرد باز پسر میگردند همان ساخت سکون میگیرند
ما ده امیر علاج اسها امدادی است که از این طبقه هفتم
که بین علامتی از غصه نزدیکی و قلت علیه و دفعه میگذرد طعام بزرگ

اب بر جقدر صد و شصت میثقال و شکم باشند میگذرد
باز در غصه سیداً از پسر میگردند و از آن میثقال نیم کرم کرده هفته
کشند صفت این شیوه هفته میگذرد هفته میثقال باشند میگذرد
و شیوه این شیوه ولیکن این شیوه باعث هرارت پنجه میشود
و علاجی این شیوه هفته میگذرد هفته و کریا و صفر و کلیر
نار و آن خشک نه همچنان میثقال باز آن میثقال آب بگوش این شیوه
رسد پس صاف میگردد و هفته میثقال آبها به اهل کنده و مقدار
هفت میثقال از آنرا بخورد دفعه در داسکن میشود و با ذن الماء
و باید راست که تا بچشم و شیوه تفیع تکنند و دامی میگذرد
داد و عملت آنرا در شیوه جراحی میگیرند که این دماغی و بینی میگذرد این
محجون است فلفل دار از هله ریشیل پسره سباب خلیقان فرقه
از پسر میگردند میثقال و سهمیه نه میثقال این ادویه را زم کرده
و با عسل مصفری جبل میثقال برشند چنانکه سهست و قدر پسر
میثقال تا میثقال دنیم است فوراً اسماں میگذرند

هضم و خاکی عطفه کاده بزیر زخم رسید علاج است این است پر عطفه
 و گند مازه بر سبک پیچیده عالج کنواه و خشم ریب از هر یک دو شفای
 یعنی هر یک شفای کوفته با محل مصقاً بر شده و جب سرمه نزدیک
 شربت آن یک شفای بسته بسته باشند در ساعت علاج اسماں میلنه
 اث اسماع با آغه پر زد ماخراه و گند و گلن رساوی و سرم کوفته
 و سرم زیسته رانیز کوفته دو الارابان ببرند در صحیح داشتم
 شه شفای بجهزند و این خماد بزیر سپاه راضی است پکره کافور
 چندل سرخ و با اب ریحان حل گشته باد شراب و خرقه بدان
 ترکشند و برمیوه نهند و بعترین تداپارت که بچاه پر کرم مرد
 و بدز رامالش سپه ردهند و برعطفه هبر گشته و اب مطلق
 لخزند و غذا اشباهه روزی یک دفعه کلی بکعب نیم و گنجش
 گانشند با دارچینی و قلقل و زیره هر یک که باشد تناول کنند از
با ایش فرد همچو رخ رفع مفعده است
 بکرمه شیم کسرند و شفای سوخته کونک و چفت بلطف و گلن

دش

و شست بایق و عطفه کل سرخ دیگر است اند و مواد سبز اجزا
 ساده هم کوفته و با اب پر زند و صاف نایشه و در آن آب شسته
 و تغلق آنرا شرم کوپیده بدار و غنی کل سرخ با آنده نامستل مر هم شود
 بر موضع معتاد ضماد گشته و گل شفاق در مقعده باشد بهتر شنیده
 بر غنی گشته منع بار و غنی مغز هسته بزر و ادویه بار و غنی مغز شفای
 چوب گشته و گل راهکش فوارت و سوزش بزیر باشد بکرمه سفیده
 گشته منع بار و غنی کل سرخ در مادون سریع بایده ناسیا شود
 و محل معتاد از طلاقهای نیمه بسیار مفید است

با ایش فرد همچو رخ رفع مفعده است
 و آن بر دو قسم است یکی دانه ایست که در آند زدن یا پر زدن مقعد
 پدیده اید و سوم بادی است که در راتی کاه و حوالی کرده و گرد
 زنار و مقعده میگرد که آنرا با دوساری کوئیند اما آنکه دانه بود
 بر دلخواه باشد یکی آنکه بیچه خونی و رطوبتی از روی نیاید
 در گذشته و دیگری آنکه خون و رطوبتی از روی آید و کم در گذشته

د بسیار باشد که همچو در نکنند و این دفعه بر معرفت شغل باشد
بهرچون فلسه ایچی در قدم خانه عجیب بگوین درفت هر را سینه عجیب یعنی
بهرچون دانه ای اخیر عبارم عجیب یعنی بهرچون دانه ایکور بچشم عده سی شش
در لولی هر قسم فوتی مثل دانه ای قوت و علامه های یه بیک نهاده است
علاجیست رساییست ایسیار و بالشی زادن بین و حمام رفتن و
بسیار کرون هست و آن را حزن آید و فادی داشته باشد رک
با سلیق زند و بدن را بطبعه همیله از فلکه فاسد پاک کنند
صفد: مطبعه همیله کپره تخته کاسنی و کل بقش و کل سرخ
از هر یک دو مشقال و پرست همیله زرد و همیله سیاه پوت
بلبله از هر یک دو مشقال سنگار کلی دو مشقال مرید بخوبی نیم
مشقال ترکیبین دوازده مشقال الوبیار دوازده دانه تم مردی
دوازده مشقال مجده راهیسا نیمه و جهشانیده صاف شود
بتوشند و آن در دشت داشته باشد که برند و دانی از لوف شمع
و آنرا بغار سی محل گوش کوئینه و بخشنیده ناید فی المفر در دریا کنی
میکند

بایان نکرده بگزید دانلی از نقل از رزق و دانلی از لوف و بحث نمایند و
حثت را بخوبی کنند و فتحه در ساخت میتواند با ذهن الله فتحه و اکراخ
احبیاج افتاده بگشود حزن پراسیر ماید شفیعه ای آب کرم شنیده و رعن
مغز هسته زرد الی تلخ زرد فتنی شفتالو و روغن کوهان شتر مرد
معتمد بالله با توا سریز مردم شود و فتحه شریعه با پرکرد آب پیاز را مینه
مدان الورده کرده بردارند و آگر بجای آب پیاز نهره کلی و بیاند و با
عصاره خود میرم این بحث و زرد ترکشیده و این شباب نیز و فتحه
حزن پراسیری بعدیل است بلکه بگزید شیخ ضلال و متعقال و نیم و مغزا و
لعله سه متعقال هم کوپیده شباب کنند هر سانه یک شباب تاییج
و پیچ شباب کنند دفعه تفتحه کنند و با آدمیکه هر چون سیاه باشد و
در نیک بشو زرد شود پیام ایت نزد دھبی بنید کردن و ب
علمی که در نهضن آن منتصوب است از قبیل فرقان و سلکیتین
و بالیکولیا و غیران و آگر هر استه باشند جلسی کنند این شباب
لبیار نافع است صدقه ایت بلکه بگزید شیخه ولنجده و هر چون کسی

وکه با شمعی ساده هم با درغف که این شر بر شد و شبانه
واین فرق بز پسران غافع است صفت آن بدریه بلوط و مقل و
لهرابی شمع و معنی عربی از هر کیش متفاوت است از این سند و لک
محنت از هر کیش نیم متفاوت با این فرض که این شر بجنی و متفاوت
با درازه متفاوت شر برشک بدل این شر واله اعلم

باجه جلد خود علاج دو اصلی است

وآن فرمایت مقداره که دایم بزم دپرک از او دفع می شود و که
باشد که بخ و براز هم از زی دفع شود علاج این شر بمند زیستی
سپر را و بپاشد با آنکه بمند زیاج سفید و زنگوار صادری هم که فتحه شده
دفعه قطعه چوب میکند و اگر از آینه باصلاح بنایه قطعه باید کرد و
طرقبه در کتاب خوش جمیع سیان شده واله اعلم

باجه اادر علاج عرف النسا و معج و رک است

سبی این در ماده طبقی است که در پیوند ران به هر سه و آنچه
در هر دو ران بود و اندکی از ران فرو داده اند و معج و رک که میند

انچه میکند بجانب اندرون و فرو داده نزدیک باشکه پاشنه
و اندشتان پارسه اندرا عرق ای کوئید و اغلب این ماده از ریبو
بلغمی بود علاجی این است که اقل ماده اندرا محبولات فویج
لکنده و لقیمه اندرا محللات فویج تخلیل بزند که ماده را از عین عصفر
مکث اندکاه عضور اتفاقیست ناید تا در گردن قدره را میتوان لکنده و اگر
ماده آن رطوبت دموی باشد فضد با سیق از جانبه محاذی
باشد که در قطعه عنذل مزون باقلیل غذای لطیف هزین و اگر رود
از جانبه و هشی ران و ساق فرو داده باشد فضد صافی باشد
که صفت هبی که اسرا میگردند و دواهی این بخ دفعه با شرک ففعه
پیش زیسته بمند هبیر قوطی و پوت همیله نزد و سور زیسته
از هر کیش متفاوت نزد کو فته با آنکه هبیر میگیرد
بود در همان روز در راسکن میکند و یعنون اینه لعن صفت
حتی دیگر که نزد پوت همیله نزد و ترکه از هر کیش متفاوت
ومقل اندرا کیش متفاوت و چشم و ناخن کشیز نیم متفاوت و ناخن صفت

باد پلستک در علاج حرب است

و آن برد و نوع آلت بی جریب رطب و دیری باش و ظاهر ترین
علائمش انت که ادل همیان امکت بیداید علاج افت اتنک
است فیض صفر آخ محترق و با بلغم بال مکرر باشد کردن بتفیض صبر مبت
التبیل از سپار نافع است و بجهة رسیده است صقدان فیض صبر
صبر بستقال با پست مثقال اب کاسن و پست مثقال اب
ش همه و دیگر شباهن روز خیل نیده و صبع بخورد بدوین طبق که
سه روز پس از شروع بخورد و سه روز پس از این دیگر بخورد و باز شد روز
بخورد و سه روز پس از این دیگر منوال نانه مثقال از صفره
شود باید هر چند بر طرف خامد شد و مطبوع ہمیله که پشت نزد
شد با اب شاهزاده و اب کاسن بسیار مفید است و در روز نای
غیر سهل منفعه فیض از قبیل تا جریزی و پرسیاد شان و فرار
وریشه اکاسن و تخته اکاسن از هر یک دو مثقال با اب کاسن
ایشانه زده از هر یک پست مثقال بخورد و پس از فرقیه اصلح

سقمویا از هر یک پست مثقال و کنیز اینه مثقال فدر شریقی دو مثقال
ست مثقال است و اینه صعبیف باشد اسهمال چیزی شد علیا به
کرد و صقدان ایست پیش زده بخورد و پاک کرده از هم میکنی بزیر
ودر بکن دو شاب ترشی شده بخوشانه با خوب بچشم شود و جرم
آنرا پیش زده بازد مثقال اعلیا بقیام او رند و این ادویه رازم
کوفته داخل نایید زنگیل دار چنی از هر یک دو مثقال
و هم و تقاده کل بر غفران از هر یک سه مثقال و مصطفی بخوشانه
و سقمویا از هر یک برد غرفه با ادام چرب کرده از هر یک هفت مثقال
و فدر شریت آن بی مثقال است صقدان صناد محلل حضوری
کلی صبر و صندل و زعفران از هر یک دو مثقال کل ارمنی بستقال
کلی سرونه چهار مثقال چهار باب تا جریزی باید و صناد
نماینده صقدان صناد دیگر کنیز از هر یک کلم را پیش زده بخورد و زده بخورد
میخ و قیلیع در دسر که واذل از آب و دو مثقال روغن کل زیر
با هم سایزید و بخورد و صناد کنند که نافع است والله اعلم ...

از آنکه طعام داد و بزند و دست و پاراد رسانان آن تا میکنند که مارنه
 دفعه هشت را سکون میکنند یعنی اینست باید بکر چنده
 کرم کشند و دست و پاراد روی آنند و بعد از ساعتی پرون آورند
 با برگن بادام پاکه کار و طلا کشند و آن را پشم بهرس سفیده که هر چهار
 بانست سه طبقه کلاب بزند و در پیش صنادناید و آن را شری و در مقعده
 فیح بهرس بکر زدن بسته باقی سوته و قطران را ساده هم پنجه
 کرده بخوبی برازند با آب آمیز شری و شیرین را مخلوط کرده در اتفاق
 نشند و آنکه عذری خود شود و به پنهان الوده کرده بخوبی برازند و افعن بست
با چالیست ده قوم در علاج سوختگی این است
 سیاهه داشت که تا مملکت پادشاهی مکذاشت زخم شد و بطلار کرد
 با بردو بایس که لادون و کرنده سیاهه مثل آجراب نزدیه سفیده
 و سفال آب نزدیه سفیده و صندل و فونق میه را با آب کشید
 سانیده طلا ناید و آنکه خود ارمی میکلی سرخی با آب چجزی
 و روند بایم طلا ناید و آنکه هنوز کل ارمی با آب سعادت باید

ملن کردن برق باب کاسن دست هرمه با شکنجه پیش و بعد از آن تپید و اینها
 مالیده فی باشد که در ناده خشک شود و قبل از تغیه جایز است خشک کردن با
 صفه طلا ناید فروز بحر انشک کند و در در و خارشی در سر زنی سکن کشند
 خاصه هر چیز رطب را پلکنید صمغه عربی و همکله کابی ساده هم کشند
 از آنکه پرون کرده در آب کافه حل کرده بین بالاند و بعد از فشرند
 در اروغن زنیت و فقط از اعلی سکر العشر بر وی و دو بالاند صفة
 طلا را دیگر پلکنید مایر ان انبیهای فضی و نسبی دمر را سندید و زر چوبی
 ساده هم کرده برقنی با بر و روند کل سیخ باید و روند زنیت مخلوط کرده طلا
 کشند و فنا ای روز که بیهی سکنی پیش از غذی دارند این را اش سر کرده شیرین
 و بتر طعام بخوردند و از فنا ای رشود و هر چیز و شیرین اینست بخانید
 و ملازم است هر ایام این مفید است آن خارشی که بی هر چیز باشد آبد
 و سرمه و کلابی روند کل سیخ طلا کردن و بعد از اساعی خمام
 بسیار مفید است **با دل و قل و کسر و شناس و دستخواص و دستخواص**
 آنکه رشود درست پایه سه علاجی است که بزند آب سپار کرم را کنی

سرشنۀ طلایانیزد و باروغن کنج و باروغن محل زنۀ طلازدن نیز میند
 و لارمتفقۀ وزخم شود بله ام امک علاج باید کرد اگرچه در دشنه باشد
 صفت آن پکره ایش آب مذیده است و نوبت یا هفت نوبت باشد
 دفت کشند و باروغن زینتون باروغن کنجند باروغن محل سرخ
 و قلبی سفیده خمیر و اندی سفید آب قلعه برداشته و مردم سازند
 و طلاکشند و اگرچه در دشنه باید پکره از دارسند و آمده
 شسته و مکل سرخ و هنادادی بهم و مجموع از مس سانده و رزمه
 باروغن محل سرخ هرب مخدوده و این دوا از ایاشنده دفعه در
 سانکه کنند و کم تراز شده روز رفم ملتم شود ماذن الله اعلم و کام
 باشند که بسب لوزه زخمی بهم رس ملاجئ اتنکه پکره ایش
 و اگر دجه باروغن بلام باروغن کنجند برداشند و طلاکشند پا
 سفیده و با آب کرد شفت نیز مفید است و الله اعلم
با دسم دعلالکسته که او بچو پنهان ایش باشد
 یا اتنکه از جانی افتاده باشد بهترین چیزیه در دو روم زخم را از
 عقوز

عفونت بازدار پست کوشند است در همان ابت که از کوشند
 باز کشند و کرم و زیباده بموضع المیم شانه و بلند از دمابرا و شنک
 شود چون بردارند در دو روم نازل شده باشد فاصه ایانک
 نک یا خالسته هب کزبران محل ایاشنده و پس ازان پست لا
 پوشند و اگر پکرند اتفاقیه و میره داشت دمعات و کل ارمعی
 س دی و مجموع از مس سانده با آب بکسر مرد برداشند و بروز من
 لوفته شده ملا نایدیه لفورد در ساکن کرد و کبوود عضو
 رفع شود بعون الله تعالیٰ بادپرس بادپرس بادپرس بادپرس
 دپیاده روی ایسه اولاً باید داشتکه سپاه بشد که برا سه کاری
 و سایر ریاضات هستیکه شدیده بمرد فاصله در وقتیکه هفتم
 در بعدن بسیار بشد در این هنفام محتاج بعلاج شود و علاجی
 ایشت که اول ترک سواری و ریاضت باید کردن و آس پیش
 و خواب بر سر زرم جستن و آنهاه خلیل فضلات که در جوالی
 جلد و عضلات محبت شده باشند و دلهم ممتاز و اغتسان

و میخواسته بزیر بیک هفت شقال کوپیده و هر شانیده و صاف کشته
 پس با پیش شقال روغن زیتون پار و غنی پنهان داشت چون شده
 نات آن تمام شد و روغن باز پی در چن موی طلا کشند طلا
 مزون روغن قطب نیز همین خاصیت دارد صافش این است
 بزرگ قطبی چهل شقال و سایعه سکه شقال کوپیده و سبزه
 روز خوب شانیده و باز ردمقال روغن کفه باش ملایم هر شانیده
 تا آب آن بردو و روغن باز پی صاف مزونه استعمال نمایند
 صفائح فضایله مری لاسیاه کند بکردن هنرا بخوب و غصت
 الحدیداً بزیر بجزی و سمه و هر زیره با آب نانی
 لیمو کرد و برشند و بکار برد و اگر راین فضایله شکل و شکل
 در موی پیدا آید بروغن بقشة با ادام چرب باید کرد اما آن موی
 سفید را خواسته باشند که سفید را شود برق دارد بخوب لامحلط
 کرده بث بینند و صبح با عسل بشویند با آب نانی بخوب
 هر صبح بشویند موی لاسفید را کند و انتد علم

معاون و تدبیر باشد ان محلله از قبیل روغن بازونه و روغنی
 و روغن بقشة دغیره کردن و هم چنین مذوین کردن ما فهمای باش
 بزر و غنی که باشد و فتحه رفع هنکا میکند حضر ما از فتنه پیش
 روی باشد و اگر قضل ناہشان باشند با اراده ای را بسرد کذا شتن
 و در زستان در آب کرم نیز مفید است والله اعلم
باب دیسچک نهاد حفظک در دنی سفید ای
 باشد و افت که بترن تدا پور و مدر کردن از هنرای باز در طب
 از فواله و خیا و امثال آنها و بعض از بقول که در آنها رطوبت آیه
 باشد فاضله کا هر آنها اد و تیه که در این باشند فتحه با فاعل کل
 هنکا اهلیله میات و اعلیه و سرمه باز و زچک و راجلی و باد
 و زیره و میخک رز بوبه و زر بدار و معالجه که در آنها علول و
 یاقوت دستگ و جد و رعنی و درق طلا و نقره و از هنر صوانی
 باشد فهمایه در قرار باز عینیات مذکور است صفائح را عنیند طلا
 مزون آن مانع از سفید شدن موی از کرد بکردن لاسیاه داند بعد

میخ

با پیشنهاد نویسنده معرفت شدند که این کتاب
 بود و پنجم آن بود که از زیره زخم شود طبزند آنکه آب نمیده در زیرینه
 هم دفعه مجموعه اخبار اینستند در انتاب چشم ناشیه
 صاف نموده دیگر برایه زیرینه زدن آن کنند و یک جوش نمود و در آن
 نمند و لذت چنین کنند تا اینکه اگر پر منع بروزد برند در عالی مروان
 برد و پس نذری رفته کار باعیزه در آن ریزد و باش نرم طایم
 نا آب آن برد و در زعنف باشد پس بطری که مروی طبری و پیغم
 فوزان و اکبری آنکه خواهند دفع کنند چون زدن آب برک شفای او
 سرکه و کلاب با اندام لحظه صبر کنند انفاه بشویند یا آنکه آب ریحان
 یا آب برک سرد آب برک مرزو و قلیعه میگل راضی کرده باشد نمکو
 و اگر خدا اینها منع مروی کنند که نزدید ما اگر بروید رقیق بود چشم
 آب برک شاهد آن دخخه مورده و اشکران و سرکه هم اینجنه بر برخی
 که خواهند مروی بروند نیاید طلا کنند و اگر بروند پس ابد رفقی بود
 و بیداد متکردن بر طرف نشود و اگر مروی داشته باشد مکنند و خنی

گوشه

مردیه و تربیک و سرکه و کلاب بر طلا کنند سکر بود و هم چنین فرن
 مالیدن و فرن کشف دریائی و فرن خاریت و زهر که مهد هد و
 پوت ارار صدف از فته با سرکه یا با آب برک شاهد آن دعایت
 مفید است و بجهة مروی زیر بغل په در ارجاع را اصل از تمره اند اوں
 مروی را بکنند پس آن پیوه را بد غفات بالانه ضعیف نمایند با طرف
با دیس و هفت در کند غلو و کند غرفه
 پس هر کاه بسب ابتلاء و تعقق اضلاط باشد علاجش عقیقیه سفر
 و هر کاه بسبی که باشد از قلیل ناچیر عسل جبابت و عصیقیه زیاد
 هرات قلبی همکو و غذا ماید بدو و خودن حلوبه سبز بسیار زل
 آنها باید کردن و هر صیغه چنانچه بوجی عرق را نهش کنند باشد عرق
 پد متشد و آب بدر و قند یا لر کجا را احیف نمایند با محل سرمه
 و کلاب باید عرق دا پیغی و عرق فرج چشیده بقنه و طلا از دهن
 و سعد نا آب برک سر در نازه یا با کلاب سائید و با پوت ناخن
 بکلاب سائیده یا با آب برک سبب یا آب به یا شیرین سپان

وَحَامَ مُتَاهِرْ رَفِيقَ رَشْتَنْزِيَ كُونْ دِبَرْ يَهْنَ بَاهْرِقَ سِدْنَزِيَ كُلَّا
تَرْ كُونْ مُغْبِدَتْ صَفَدَ وَقْبَى كَكْنَهْ بَعْلَ رَايْلَ كَنْدَ بَلْهَنْهَ سِنْدَكَ
سَنْ وَسَلَمَهْ وَطَلَى سَرْنَبَى دَكَلَ سَنْ وَنَاجَ سَفِيدَ كَوْنَتَهْ اَنْهَرَهْ كَيْلَهْ
كَوْنَتَهْ دَبَلَهْ بَرْ شَنَهْ وَقَرْهَمَهَا سَاسَنَهْ دَرْ سَأَيْهْ قَنْ كَنْنَهْ دَهْ
وَقَتْ حَاجَتْ بَاطَلَابَ سَائِدَهْ بَالَهْ

باب ۲۱ در در فوج لاغری مفترط است

اولاً بابه دانستکه سب لاغری چیست تارفع آن زدن مشلاً از
لاغری عذایی بود که ازرا و هزن رفیق تولد شد عذری مخالف آن
باشد هر زد و اگر بی ضعف قوّه نامنبع بود تقویت آن باشد زدن بعزم
غاذیه سفر جعلی همانکه قبل زاین مذکور شد و اگر بی ضعف قوّه جاده
ویا بسبی شرق سمات بدین بود و می ایضت معتمد و مالش مقید
در حمام باشد هر فرموده با عرق سپايد و اگر بسب فاد هزن باشد پر
سرافق باشد که در هزار بجز زدن اطرافیل و مانند آن صاف باشد
صفه اطرافیل کشیری کمپزند پوت همیلکه زرد و لوت بلیلکه زرد

آن بجهه رچیل سقال شراب کهنه علیه نهاده باشند میکله بته بخوبت
 باشد با عادت بخوارد داشته باست صفت در وظی اکه مالیدن آن برین
 بدزرا فیله کنه و بخوبت بکرمه کرم خالین یکن در برک انجه باشند
 ریزه آن که در مازندران گزنا که بیند و من در زمین آب بزند نهاده
 سود و لثت آب باعذ که سه من باشد پی از اضافه کنند و پهار تر کنی
 کوشه وه سیر و خم انجو هشت سیر و زفت و سیر و اضی چنان ناپ کرد
 با یکن شیر الاغ چنان بخوبشند که یکن شرد و آن اضافه نایند و بهفت
 سیر و غنی کنجد و آن بیخته و باقی ملایم و نرم بخوبشند ناپ آن بردو
 روغن باشد بیس ازان بر هر عصون با بر قام بدن در طحان کرم خاصه در حمام
 بالنه بدن راضیه میکند بخون السده

باب دو هزار احتیاک و دنیک بره هفه اعلال حلاج آنها آشت
 او لآ باید داشته کسی راه در این باب افراده و اضیاط است لازمه
 احتیاب سود از خودن طعام رهایکه اینا قوى مثل طعام میکند سپاه
 ترشی با سهار شربن یا سیار شوره باشد و باید در محلیکه بو تهم این معنی است
 (اردن)

در وقت شدت کرسنگ دغدا هزروند و آب روشیدن بسیار ملاطفه
 سپاه از شدت کرسنگ و تشیع طعم آب دغدا را مختلف نشود و باید
 بسبیل اصتباط قدر قلیل از سیجن متوجه دیطوس و با تریاق الطین
 و با تریاق اربعه را نهاده آن بخوردند اما راش چهار نهاده باشند و از
 باشند که خیل این ریاضیا ملکت این را نشود هر روز بچیه بعدد کرد و
 از آن کا و باز رفعت با یک سقال خم شام بخوردند از مضرت بهمه نهاده این
 چنانکه نقل کرده اند از درون هیله که بیل از سلاطین را با سلطان دیر
 خاصه بود و بعیت بسیاری ماریه که نهاده دیبلی از نشان عبور شد
 بود هکیم نزد عصر و سپاه سلطان را ناگور بخوردند همین روغن و خم
 نمودند نزد هماره با آنها از شیر و دامنیل ایسلاست عبور نمودند بدائله
 بهترین معالجات در باید سیکله اوتیه سهیمه هزروند باشد اسکله
 حال فی کند بیش از آنکه قوت نهاده در بدن بر آنکه نزد و بغلب سه
 باب نیم کرم و خودن روکن چندانکه تو اند و از آن بشربت بر رفعت
 آسیغه شود باید بود و جون فی نامه سود و شیر ناره هزروند نامضرت نزد

برهف شد و آرتنم اینه که زنگویه مادر و عقنه کا و بخورد زهر را بقی باشند
دفع کند و آراضه را بشدیده برس هفتاده از تیر بار و عقنه طایید کرد و بنای
کذانت که خوابی دو دلایم کرد نامطمئن از دفع زهر شد و هر کاه معلو
سخنکه زهر از جمله زهرهای خارجت علاج آن باشد بعد از قی بات سرمه
کلاب و کافوز و آب کشیده بزرد عالج بفرزه مسد کرد و بخورد زهر و برعطفه
رمیشه مثل قلب که و دماغ صدارهای سرمه نمود از قبیل طلبای فربا
اسقره یا آرد بجز و مانند آن دفعه کار و مسد کرد و بسیار نافع است و آن
از جمله زهرهای است که باعث تندیر روبی حسنه هدن شود علاجی زیان
غاروف و تراپ کشیده با سیر اینچهه باتراپ با چشم یاری یا با چشم بالکن کفته
و آن را از جمله زهرهای است که صورت نزعیه آن حصد صورت نزعیه آن است
علاج آن بمندو دیلوسی و زیارات بمندو زهر کشیده و شراب کشیده خرد و قلچه
هزشی کشیده و هر کاه معلوم کرد از دلایم زهرهای اینه معلو است
آن زهر را کشیده چنانکه در این باب ذکر خواهد شد

ماده امده با علاج سهوما خاصه است

پانچ

مانند اکرسیست اتفاق و خوده باشد که آزاده فارسی مرک مرض کوئید
علاجی اشنله اوی باشد بقاون پنله در باب علاج زهره در باب پنله
ذکر کردیم فتا کند و فی از دن بچشمی چرب و بزین و هر ساعت آب
عمل کرم کرد و ادن و دو منقاده بزینکه در تراپ که نه صلد رده خوده
و بین منقاده بدمدار زیر سایهه با تراپ نوشیدن و آراحت آنها
مضری رسیده باشد هفته نای ترمایی کنند از قبیل شیر و روغن و زنبور و زعفران
غذاهای برب خورد و آن را سجعه و بچشم در شکم برسد علاج آن بعده
ریشه اخطه فبازی به دانه باز نشک احمر ریحان و روغن باشد
و نقویت قلب بمحاجنات مضریه قلبیه باشد که و آرازی و شخون
خورد و باشد علاجی مثل علاج ستم افراست و غذای سبزه
باشد خورد و بزین علاج زیپن اشنله میمنقاد بخوار چهل
سما باز نور منقاد تراپ کرم کرد و بخورد و آرازی خوده زاهیک خورد
باشد علاجی اشنله آب کرم باز و عقنه بخورد و فی کننده باشیر
بعد که ملن است پس هفته بالعاب خباری و خلطه باز و عقنه باشد

و از در حفظه انکی میدوار داخل لشنه عظیم صاف آید و نادیم صدای
با شیر خوردن بسیار باعث است و این بخوبی بر این است
برنگ با تبعاً جیغ قلچه باشد که در فضای جسم و زرم و طایم از قبیل
لشنه باشید و این بخوبی مانند آن بخوبی و از هزار بخوبی باشد و از خوردن
لرزشید پهله آید علاجت همچون علاج نرخی است که فکش مکانیک
در اینجا شیرینی سپاهید و داد و در لعابها علاج هدیه و مکانیک
اینچه جایز است و در نرخی خوردن بعد از در شباهن رو بعیی میگرد
و از رنگ و بسته خوردن باشند علاجی است که مانند آن شیر و داغ
خوردن باشید لاغ با قرض طبایش بخوبی خوردن باشید خوردن با
سریت بنفشه با این سرمه اشنا خودند و از خوردن رنگ بعد از خورد
جماع واقع شد منظر باستفا خواهد شد و مذاجر انسداد خواهد کرد و از
تریاک خوردن باشند علاجی است که اذل فی کردن است بروغن و
اینچه کرم با تغیر یا با اعمالی احتیاط و پیشی کردن میزد
دویطیس بازیابی اربعه خوردند و نخست باشند مقدار میشکان کفته

با شراب کهنه بسیار مفید است و همچنین ملطف و سرمه مفرک دارد
ساوی هم کوفته باقدهای کرده با روغن کار و حمله طکرده بخوبی
و ملطف و دارآعلی و چند پیه سرمه و عطران بخوبی خوردن هر چیز
با شراب کهنه بسیار غافع است و تقویت کی از اولاد اما بر تراکه
بعد بخوردن ملطف باقفت معالجه خوردن و مفید افتاده و مالیدن
نفت و رونق قسط بریدن و پوییدن چند پیه سرمه و عطران
و در چای کرم شابند و نگارشتن که بخواب روشن مفید است
و فدا مای شیرین و پیه طایه خوردن و از خوردن مسائل خوردن باشد
علاجی را اذل فی کردن است و بعد از آن خوردن عاقرقهاد
ملطف دارآعلی و نخست نایخ و نخست الجره که کزنده کوئید و چند پیه
و سرمه مفید است و پایی در آب کرم نهاده و بدن را کرم کردن بخوبی
کرم و روغنی کرده و رونق قسط و قفت کرم کرده مالیدن کوئید
مند است و فدا مای جرب و شیرین باشد خوردن و از بزرگ نیز باز
الضمیر خوده باشد علاجی همچون علاج خوردان و تراک است که

و از نزدیکان هزاره باشد علاوه بر داشت حقنده کردن هست بجز این
 و بتیر کار و پس از آن شرک با افضل بال تبریز با آنچه اینجهه هزاره و آن
 لفظ و چند سه زو همیش و عتب العار و تباق اربعه نافع و
 و گرست درفت لوت و برب انجو باز شیر باز و غنیمچه بر میعاد و شکر
 مغایر خاید بجی مفید است و فضای بخوبیست که در تراپ هزاره مذکور شد
 اما صدراز نهی کردن که سه آنها را اشتمام در میان هست از جمله
 آنها هست میانکه علماً احتلاف کرده اند که ایستاد کرده است یا
 حقایق هند را اعتقاد اشته نهی و مطلقاً سرعت بعلت گذرید
 خراب او آردن و قلت در در کردن و بخوبی اسپارکر معاویه شدن و ترا
 حقایق بیان و اتباع اینان اشته نهی و مطلقاً کرده است در غلط
 کری بعلت تولید هرات و عقرنست در میان و سرعت نفوذ و از
 آن علامه اشته اشته افکنی محظوظ نهی از آن نه کوپران
 محل افضلده ترقیات نهی کشیده شود و بعد از آن سیر خام سپارکر فنه
 مادر و غنی کار و آسک طلا کردن و از بعضی حقایقی دار اگر مذکور است
 لایل

که تبریز باز شرک فردا را میند سپاه مفید است و بی بینی اگرند
 از همه اعلام جهات آن چنین دو مشهود تخته باشند با این رفع نونه
 باز شرک که همه هزاره نیز چنین است و خود را زن تراپ ناروی و زنی
 اربعه و بعد مدار پا زیره معدنی و طلا کردن برگ الجوه و پیاز را تبریز
 باز شرک با آسک که مانع نافع است و مکانه و میز را شکر خانه به
 محل اگرند که از این سه مند است و گویند شیر کاوز را با فاطمه هزاره
 سپاه نافع است و دیگر عقرب است میانکه عقرب نهی و بی دنب
 برداشته راه رود و آین نیز با ذرع مختلف باشد و نهاد سرمه
 و نفع دیگر پردازید و آن در شرک شرک و هر یزه سپاه باشد و نهاد سرمه
 مانند نهاد است و نفع میان عقرب حرارت بود که در رفتگی داشت
 بر زمین کش و حقایقی هند نهر جیج اف معموق را کرم داشته
 و حقایقی بیان سرد داشته اند و حق این است که نفل سرمه
 با این صیه است نه بالطبعه و چون چنین باشد استدلال کردن
 درست بنت چنانچه در شرح برای قفصیل آن ذکر شده والله
 اعلم

علاجی اتفکله در اول مهپر حذب زهر باید کرد و مچه و ملبدن بسیار
 هر کوه آب از هفت درمان گفته میگویند مجاہد علاج نیکیت و پس از آن
 سیر با غلفلل یا نیش با خمیر نیخ با آنکه کوفته در مرکه حل کرده باشد
 با عرق شراب و سیر با بند و هر روز عرق و شراب بعد از فوردن سر
 خام بسیار مفید است و آنچهای شراب نفت هر روز و در حمام یار گذاشت
 نشسته با عرق کشند و بعد از عرق باز قللی شراب بافته سخت شود و نه
 باشد و هر روز مرتضوی طیوس و تریاق اربعه صد و بیست و سه مقدار
 و گویند از شخصی فنده قهقهه داشته باشد عقب و سینلا او را کشند
 و محویت داشته باشند و بگویند که میتواند میکوید که رتیلا باشد
 قسم است و در زیرین آنها سیاه کرد گل و گلوب دان بود و پر پشت آن
 نقطهای سفید بود و همچون سنه و دل اگرین مطلق رتیلا در دل
 و عنینان و صدای و رغشی بپید آید علاج آنرا همچون عقرب کریده باشد
 که از طلا کردن و جذب زهر کنوند و در حمام بردند و تریاق دادند
 و آب کرم با شره طبا به کردن و گویند ابتدا هنچ شخصی بروزه دارد

فریاد در رساندن میکنند فاعله که روزه دار هارالنیج هم باشد و
 گویند خماد برک نوت سیاه بجهة کنیدن رسنلا و ساره رام سپاه
 و فرگ از افع در راست هدیکی زنبور است و آن چندین لغت هر زیرین
 آنها اشکله بر صیوانات زهر دارد و بزرگ مرده نشسته باشد و از گزیدن
 آنها در صعبه آنس پیده آید و کاهی که در خود همینه شد خادم شد
 علاجی اینقدر باش که بخاچ چهارسین دو سوی عرض کریده بالین
 و سیر که کوفته بسته بر آن موضع هم مفید است و کنم باشند کوفته باش که
 محله طنزه و کرم کرده صنادنیه فی الحال در رساندن میکند و
 محبت و موضع کریده را در آب کرم لفظه لفظه نگاه داشتن و آنگاه
 باشند و سرکه طلا کردن بسیار مفید است و گویند اسکله زبان خود را
 بدیندان بگزد و بخوبی دار و اگر زنبور کوچک نزد او را بگزد اشترکنند و هر چهار
 علاج کریدن سک دیوانه و کربه و شغال و کرک دیوانه افلاطون
 هر افت را نگذرند ملطفتی در راست شود آنچه میگذرد روزی چهارست نه
 زهر آنرا بگشته و نفر را فراخ لفته بدمای شند و سوزن زده و مکلا نماید

که در علیج مایع غرب کشیده نمکو شد بهار برد و متراد دیلوس و قرق
 اربعه بجز اند و سیر کرده بازتاب آینه فرنگ و آگر در روزانه باز
 محل فخر را باع کنند بخایت بنکوب و آذاب ترسیدن این شود و آگر برو
 مراج باشد فصل درون بخایت مناسب است بر طبق نکنده که مقلا و بران
 هن اند خاصه از اینه روزانه که شسته باشد و به دو سه روز بکاره سهل
 سر داده باشد و طبیعت لازم دلیل باشد و کاهه کاهی از روخت
 زیستن و آب پرک پسته و شکر شنی با بد و غذاهای لطیف ملکیون که در
 سیر پیاز باشد باشد و کوئید از بکر همان سک را کباب کرده که
 فی الفدر رفع نافرشی میکند صفات هشت منهل پکنید بسته بدلله
 کاجی دو مشقال و افتخون یکشقال یکمشقال و زخم و نک یهندی نیم مشقال
 و بسباعیج یکشقال و تربه مجفف یکشقال و غار یقون یکمشقال و نیم درمن
 دو مشقال جله رامزم کوفته هشت کنند و قدر سرتی این دو مشقال است
 و باید داشته باشیم کنند که نه برون کشیده شده سهی نیز
 هزون و چن روحی بی کاره باشد معتقد باشد کشیدن و آگر از این
 مرتبه

اند خالعه لزودی فی قبیعی روح عینه لذتی طریه المک دلکه
 مسائمه الام فصل علجم وال حجر و عجل لولیت الفرجه وال عافیة
 وال نهر ولا شوئی فی نفسی ولاني احمد من اهیت عنده شرذل البلاعه
 الام سین هیسیه صدیقه فی روان الجبروت باللطیفه الله زلنه الایه
 هن فیضان اللحدت حتی شسته بازیان لطفک و نعمتم بکه
 ایزان همکن یارا القویه الطایبه والقدره اثیبه و صاحه الله علجم وال
 حجر الله الیه دفعه خاکف و احمد الام ای اعوذ بک من الفتن
 الطاسون والغایه و موت الهی و رسکه المقلبه فی النفی الهم و اللہ
 و امریکه المکبر سر دفعه الام مصل علی هجر وال حجر صاحبیت ایه و لوقن اللوثر الام
 حاشقته سین فیکن و عیش و امیر من زلنه ولا شهیکن بیلوبنی با اصم الاعیان
 فیلیفیلیم السویر السیعی العلیه و حبیبنا الله و فم الوبن و لاصن و لاقریه الایه
 ایی العلیم الام میلیم الولایه و لیلایع العلایر ای فیع عن شرکه عنون والوبه و محیه

محمد الصطفی دیلمی المتفق و آنها الجمیع یا هفیط سده فتحه فاتحه حضرت امام
الراشید و صیغه اینه عیمه و میراثه اطهار بعیدان سوره بیهود افلاطون و موردنی بخواه

که از داده دفعه هیجده است الام و اسقام کسر و حفظ خواری بود دلیل این بخواه است

از این افسون هفت نوبه بر شرخ خواه و بروبرگ خوان درست و کرد باسم الله الرحمن

الرحيم یادم یادم یاسه اقدام یا صیغه یا هم یا فهم یادم یا سه یا ششم ششم

بچشم ساره و زینه از اتفاق شیالینه جنی و انت لبیخ و در شیخزاده از دنات ماده

نمایه همینه بخواه و راهیه صحیحه از عرفت هدایت هر سیده ای ای ای ای ای ای

منه المعاشر و لایخ جنی ای ای

که در زمان غیبت سپاهابدیه فرازنه شوده و نیم شخصی سالم یا ند ای ای ای ای ای

و هموی ایهه یا رفیع یا رفیع یا مغلب الطیوب ثبت قلی یا دینک

هزامن لئی افسون سه مرتبه بچشم عقرب بند است بسم الله الرحمن الرحيم

ارباعم ای ای

پیغمبر الله علیهم السلام و آنها الجمیع یا هفیط سده فتحه فاتحه حضرت امام
مسئوال زینی که ما در از زندگانی داریم آیا صدرو و ایشانها از برای او است
یا ایشانها پر از شر و شر
سلطان ای
بیشتر که ای
فرار ای
کدا و رفقاء داشته باشد هر روز و وقت صبح و میه شده است ای ای ای ای ای ای ای ای
از شرق و وقت شام و میزخواه بینی یاد و ناده و آنهاست ای ای ای ای ای ای ای ای
طلوع و غروب بروز بزرگ زینی و بازی سایه بیان روی زمین پس ای ای ای
جامعلوم میشود ای
باز خدمی و ایشانها از برای او است و آنها بحال بوده ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

نایند میں زین بر دی چری فراز ناشناخت شد هست با آنکه در موکلی

چ ربر دی چری فراز ناشناخت شد هست بچ دلیل زین بر دی

چری فراز ناشناخت بدلیل آن چری خوش چه خواهد بود که زینی زین

عطفت براز بر دی او فراز بکرد و خود آن چری لذت ایده برخورد فراز ناشناخت

باید و چنین تسلی لازم می اید پس زین بر چری نیز نیست و در

معقول است دوبارت فراز ناشناخت داشته شد هست و از فراز ناشناخت

شنا خفی صاحب ناشناخت و سرمهند او را در این عالم بمان داشت

نام داشت هست زنگ زین بچ شفعت هست ج زنگ زین کردی است

زیرا او بورقت در جای بلند باد و طهد را این استاده ملاحظه افتند

بنظرش داره بینید که مادر فراز آن دایره فراز کرفت پس هم دایر قانق

نیستوان ملاحظه نمود که در صور حیه مفهان ملاحظه بزرگ شد که زنگ داشت

باشد میں بچ دلیل بینوان فرمید که زین کردی است ج بینچ دلیل

دان

وقتی
اول که صافی بصرای صافی بر سر کده دپش وی او کوی باز
پایی اد چری که از بیج دکوه نمی نمید که دکوه دکوه را
با وجود اینکه در محای صاف است و مانند نثار در مغایل این نسبت که از
رو بست زینی بزرا که آن خطیمه است فدر دی زینی طی میکند اگرچه
بزند کوهه از دهنده و برج از نایمه نمود است و پنجین از کسا فراز دهنده
کوهه و بایان بایانی برج بایانی مناوی بحکم ایده اه برداز که در محای
صاف است بر چه دو زمزمه دجایی بلند بر اندازه ای پند نایمه
میسر کده دیگر از اینه بایانه بایرج چری بظنه بینید از اینها واضح تر از
در میان دیگر وقتی که یک شتی از دو زمیده شنود شنخه می کند درین
ایستاده بینا دل بجز دیر کشتنی چری نمی نمید بعد بر چه نزدیک است
بینودن یان میکدو دنایا که خود کشتنی میدادن که اینی شنود هم
چنین اگر شتی بر دو شنخه در کن دریا شسته باشد ناشناخت اول

بکشی رای پندرید و تبدیل آزاد را داشت اند و بکشی رای
بر سرمه بیچ آثاری از کشتی نظر میباشد ولیکد هست و سفرخواز خود
استوار است و سرمه استاد امشب و مدت از برادر آزاده اند و تبدیل شمال
و افق است و دیده و شناخته و آن مرکب است از هفت استواره بزرگ
روشن کچه رای از آنها پر ساخته باشند که بیچ اتفاق اتفاق اند و آن
بجای چهار رای خالکشان کرد و سرمه استواره دیگر بخوبی مانند
کالسکه قصر منوره اند از این بخط استیقی از در مراده عقبی بنتدین
مساوی آن خط را بجانب شمال امتداد بمندان خط استواره بزرگ
و بکشید و که از این بین فرانسه از این طبقه نمیباشد و بجزی باشد
و آن استواره چون به نظر میباشد که در سهان همیشه کمی استوار است
آنکه سایر استواره خط دایره کوچک باز کرد و در مطلع مبنایند و فنی
سفر میباشد در روی زمین از هفت جنوب سهان و همیشه

۱۱۰

در روی یک خط مستقیم باشد و بطرف سهانه برآق برداشته استاره
همیشه در افق بلند و طیع مبناید و هر چه سمعت شمال برداشته افق اد
پشت سرمه میباشد مثلثه در و مابین سهانه در افق چهل و دو درجه
از افق دارد و در سرمه کد دوازده درجه پشت از افق دار کله بخواهد
چهار درجه باشد ولی فاصله این دو شترکه روم و ریسمونک باشد در
روی یک خط منصف لینه ای که صد و هشتاد میل جغرافیائی است
پانزده میل آن مساوی است پس درجه ازه ارض داین هشتاد
میل مساوی است بدوزده درجه که این این دهان اتفاقات
از افق این استاره است در آن دو محل پس از زمین کردی نبوده
تفاوت از افق بهم پرسید لبل میتوم در سفر کرد و در اراضی
ما خوب معلوم شده مساوی این در زمین همیشه بخوبی از این
حرلت کرده اند بخانه اسیده اند در حالتی که درست ملاحظه نموده

چه نه از بی سهم فنه اند مغلای ارا امریق ابده معزب رفته اند باز
 بجانی که اول از انجا حرکت کرده بوده اند رسیده اند معلوم است از زمین
 کردی هنوز و کردیست نهانش محل بود که با این قسم پیش رو دلیل چیز
 هر کس که حسوس نماید اراده هست رسیده اند رسیده بست واقع شدن نهاد
 در سایه زمین و این سایه که بر روی ناد میافتد محسوس است که جذبه
 بشغل هم درست و این دلیل خوب است برای جسمی این سایه از او
 احتمال هم ندارد با این دلیل ها از زمانی پیش تر کوتپ را اختر
 کرده اند و آن سی چهار دو پنی است بزرگ که از برای ملاحظه کوکاب نجات
 میباشد و بواسطه آن درست دیده شده که ترکیب همچون کوکاب کردی است
 چون زمین همچویی از کوکاب است لایه است که ترکیب نیز کردی باشد
 در پیان اسایی خطوط دود و اپوچک در بر روی زمین خیال کردند
 من چه نهست محوز زمین از محور آن خط میمینیست که از زمینه شد

و مرگزه زمین که نهسته بسطه جنوب رسیده است من چه نهسته خط
 است و این خط هسته دایره است که از دو کره ارضی که نهسته عالم است
 بر محور و از جایی که این خط نهسته و سطح کره است دو کره را بدرو
 متادی یقین کرده است که نصف بالائی را نصف کره شمالی و نصف
 زیری را نصف کرده جنوبی مینامند منع که امنه خطوط نصف الکره
 از خطوط نصف الکره دایری هستند که نهاد شکل بطری جنوب
 و بدرو کره کشیده شده اند و این دایر عدوشان محبوب نیست و نهایت
 برآنی یعنی از این دایر اول از نهاد و فاصله سایر آنها را زمین
 آن دایر حساب کرده اند چنان و دلت نهسته خط نصف الکره برگزار
 خط نصف الکره این دلیل شد که اند
 جزء از قرود میکند ز داول میباشد و اهل فرات خط نصف الکره ایه
 از پایی میکند ز داول میباشد و این خطوط را از برای آن خطوط
 نصف الکره میکنند که هر دلایلی که در روی یک خط نصف الکره

داقع شده اند همیش که آفتاب بوسط آن خط میسا بدانز برای جمیع آن ولایا
 ظریشور وابن دایره نزدیکی ارضی برده و قسمت مسادی میگنند
 نصفی که در شرق است نصف که شرقی و خصی که در غرب است نصف
 که در غرب میگنند از نقطه که خط نصف النهار اوی باخط استرا تقاطع
 کرد هست شروع شبدن در جاتی که در روی خط استرا در ارشاده
 میگنند و آن سیصد شصت درجه است وابن در جات راد در جاتی
 میگان میگنند و از نقطه که خط استرا باخط نصف النهار اوی
 تقاطع کردن است شروع شبدن در جاتی که در روی خط نصف
 قرار دارد و شده است بین این دو جات نیز سیصد و شصت بهشت
 ولی از نزد درجه مشتملی شمارند وابن در جات راد در جات هر خصی
 مکان میگنند وابن در جات برده و قسمه اند از در جات هر طرفی
 در سمت شرق آفاق اند اند در جات طولی شرق و آنچه درست
 میزب

موزب آفاق اند اند در جات طولی غربی میگنند و از در جات
 غربی آنچه درست شمال آفاق اند اند در جات هر خصی شمالی و آنچه در
 سمت جنوب آفاق اند اند در جات هر خصی جنوبی میگنند و اند در
 قطبی و قطب عبارتند از دو دایره که در شمال کرو داقع است
 و یعنی در جنوب کرده و متواءزند با خط استرا آنکه در شمال داقع است
 قطب شمالی و آنکه در جنوب داقع است قطب جنوبی کویند سی
 که اند از دایره که در بین این دو قطب اند دیگر دایره هستند که درین
 خط استرا از دو قطب داقع شده اند و چنان بخواهد باید اند
 حرکت خود را در میان این دو دایره طی میگند آنکه در شمال
 داقع است مدار راس البر طلن و آنکه در جنوب داقع است مدار راس
 البری کویند مع کلام است دایره المپیتیک که منطقه البری داشت
 ح المپیتیک دایر است که به در کرده ارضی کشیده شده است و در جات

باقطرست زاده اتفاق طبع کرد و هرگز شرق و میان میان میان
 دو دایره مادر برین میخورد و داین آن دایره است که حرکت آفتاب است به دو
 آن خیال کرد و اندیشید که امند جهان است درین کاره زمین را تصور
 شده است و آن جهات عبارتند از شمال و جنوب و شرق و غرب
 معنی چند ذوق از منطقه باشد در روی کارهای داده ایم که
 ذوق در روی کارهای این سیل منطقه منجذب و میان منطقه معتدل
 و میان منطقه محترق بین معنی که واطسها بجای داده ایم سلطان را
 محترق میکنند و باین داده سلطان و قطب شمالی و باین جدی
 قطب جنوب را معتدل میکنند و قطب شمالی و قطب جنوب را نیز
 معنی زمین چون حرکت میکند بین محترق زمینی که مادر از زندگان
 دایم در دست پشت چهار ساعت بود خودشی که همان در محترق
 پشت پلر است حرکت میکند و این حرکت از همین میان میان میان میان است

کار

۳۰

معنی همینه این حرکت که در خود خودشی میکند صیه حادث مشود
 ج سمع دی زود و فتنی زد از خواب بین خیز خام افتاد این عظمت است
 میکند که از شرق در افق همان مطلع میکند بعد از آنکه تقریباً صد
 درت نکوکر که وازده ساعت پاشند کردند شست همین آفتاب را لحظه
 میکند که همین آفتاب در همین میان میان میان میان از نظر کارهای
 میشود از این راه اینکه همین نیاثی با بر روحی از کارهای دو وقت صحیح
 طبع آفتاب که در مخلوق آن طرف که ارضی تبریکشند آنچه طرف
 میشود این آفتاب که سه کاره را مقابل زمین است بدد زمین هر کار
 نیز یاد این این خلاف عقل است بلکه این ثابت است زمین
 حالتی که در خود حرکت میکند افتاب بین خلیل میکند و لکلیز شیخ
 میکند و لکلیز عزوب میگردید و این روز و شب بر اساس حرکت
 زمین بدر فروشی است معنی چند فرضی خدا را فیلیق نفقة

خطا است اور در مدت سه میلیون ساله خود ریختن تقریباً هزار
درسته صد فرسخ جغرافیا ایستاده بوده و این فرسخ
و چهار صد فرسخ بیشتر حوالا علاوه بر این که نفذه از نقاط صفر
بیش از پانصد هزار فرسخ دارد چهار صد فرسخ دایره را در میان چهار سمت
که نمایند باساتی تمام خنیده و بیشود که بیش از هزار و چهار صد را به پشت
چهار رقیم کنیم و دیست و پست پیچ فرسخ بیشتر و راین سافتی
که هر نقطه از نقاط زمین که در روی خط استراتی واقع شده است
و در مدت سه میلیون سال بچشم طلاق معلوم نمی‌شوند که
بر معاشر از در روی زمین جو با سطح اعرض و طول هر بندی می‌شوند
علی‌آن بلند در روی کرده معلوم نمی‌شود و فرسخ چهاریسته هر کمی
بد و چند قسم هر رض بدر داریم جو که خطی از خطوط نصف النها از
نقاط افقی طعنی خط است اما بقطب شمالی منطبق است بجزءی از
”از زمین“

وازین نقطه افقی مانع قطب جزوی باز منطقه است بجزء دیگر و این ربط
عرضی بلاد میکند پس دو قسم عرض بلدا و ایم که عرض بلدا شمای
عرضی بجزءی دفع چهارت طول یک باید خطا است از نامند باید
دو این منقسم است بسیار صد و نصت قسم است و دیگر کی از آن ضممه است
با این درجه میکند در روی کره از جایی که خط نصف النها جزء است
فرزق با خلا است افقی که در روی کره است بخود دو جهات یعنی بیشتر باز
همان نقطه بزرگ و عدد در جهات ایستاده و نصت بیشود هر چند درجه از آن
در میان را طول یک باید میکند دفع قطع زمین چند فرسخ جغرافیا است
چ قطع زمین تقریباً هزار و نصت صد فرسخ جغرافیا است معناده زمین
از دو خط است این چند فرسخ جغرافیا است ج دایر زمین از دو خط
بنج هزار و چهار صد فرسخ جغرافیا است معناده زمین چند فرسخ جغرافیا
با زمین مسافت دارد ج فاصله یاه از زمین پنجاه هزار فرسخ جغرافیا است از

همو باز زمین چند فرم حرفت داریچ از برای ما سه قسم حرفت هست که
 بود خود رخواه لکه همان دو خود رش باشندی بود که از این که نهاده است
 روز از این دور را پنجه به طی میکنند که بود آنها بکار میبرند و باعثی
 ارض است در سالی که نهاده این دور را طی میکنند بسی از حرفت زمین بود
 آنها بچه رود میدهند میچ از برای جواب دادن این جواب باید این
 جهانی را که مارآفتاب بین منده در نظرداشت در صفویه محمدیه اینجا باز
 که مانند میکنند و زاده تفاطع عاشقی قرآن که پست سرمه
 زمین حرفت میکنند بود آنها باید داده این را که مارآفتاب بخط است
 باشند و دخواه دانهای تخریج تفاطع میکنند که باید زنفاط تفاطع
 سمت شرق است و بیوی و زنعت مزبب پیل ز آنچه که فتنه شد درست خوبند
 بشود بین این جواب ادکه از این حرفت سالی نه زنایی بود آنها بچهار
 فضل و میدهند که بهادر نابستان و خانیز و فرسان بند مع در پی
 (آخر)

از خط است زاده با افاده این چهار فصل بافت میشود و دو نقطه که
 دار آفتاب خط است زاده باهم تفاطع کرده اند اند رانفطه است زاده میگذرند
 بعدها نکله بپسندیدن آنها بتجاذی آن دو نقطه در رخانی مردی
 زمین بشه روز مساوی همیشرا داد و دو نقطه که عظیم ترین صفاتی
 میباشند مارآفتاب بخط است زاده آنها را دو نقطه سلسیتی میباشند و این
 دو نقطه کی در شمال محل تفاطع مارآفتاب با این را رئیس سلطان
 کی در جنوب محل تفاطع مارآفتاب با این رئیس الجدی است و فضیله
 محاذی ایف دو نقطه دافع شد جناب نظر میباشد که دوباره مراجعت
 بسیم ضده است زاده میکند و فضیله آنها بتجاذی دو نقطه است زاده میرسد
 ضوئی این بطری خطر غمودی بر روی خط است زاده میباشد و آن
 در ممالکی که در خط است زاده غایت شده که است دو ممالک شهابیه
 اول بهادر است یعنی دو نصف کره شمالی و دو ممالک جنوبی که نصف

چند چه باشد اول پائیز است و سین دایین وقت در محل روی راهین
شیخه در زمان دوست کرد قرقی به آفتاب بجاذی نقطه نفاطه در این
ودار را شیخ سلطان میرسد و آن چیز از زمین ارضی است و میتواند
منتهای بلندی روزه است در هفت شوال و دی هفت هبز بزمستان
و منتهای لوئیزی روزه میتواند از نقطه سُنْتیسْتِیْن شمالی آفتاب و باز
بنظر استوار ارجاع است میکند و مدار آفتاب بنظر استوار بعد از شصت یا هشت
نقطه استوار منتهای شیخه میگذرد و مدار آفتاب بجاذی نقطه و میرسد و دوباره
در محل زمین شب و در زمان دی میتواند از زیرای مالک شمالیه اول
پائیز است و از زیرای مالک جنوبیه آول بهار است و از زیرای مالک
خط استوار منتهای شدت کرد میتواند پس در سالمی و در هفت هبز
شیخه در خط استوار میتواند پس از آنکه سه ماه از این مدت کشد
آفتاب نقطه سُنْتیسْتِیْن چند پس میرسد یعنی نقطه نفاطه نفاطه در این
بلند

الجدی آن وقت از زیرای مالک جنوبیه ناپسند میشود و منتهای بلند
روزه از این مملکت میشود و در مالک شمالیه اول فرمستان و منتهای
کوتاهی روزه است پس از این سه ماه و پیش از شدت آفتاب و باز بجاذی
نقطه اول میرسد آنوقت اول سال نمیشود و چهیشه باین نام
میگذرد و چنانچه سالهای زیاد کند شدت میتواند فاصله آفتاب را
زیست چند فرسخ جهرا فیض است هج فاصله آفتاب نزین آفتاب است
بلندان فرسخ جهرا فیض است میتواند فرسخ جهرا فیض زمین در پیش چهار
ساعت در محلی هر دو راهنمایی آفتاب میباشد و قطعه دایره که درین بدوران
محی میگذرد و مقابله فاصله ای میان آفتاب و زمین سپاهان که چهل میان
فرسخ جهرا فیض است دایره همچو قطبی پساید سه قابل آن قطعه بگذرد
و پیش میان فرسخ جهرا فیض است و این عدد میان را یعنی هشت کرد چون
میگذرد هر دو راهنمایی آفتاب میگذرد پس از چهار یعنی هشت کم که در هر دو زمین
میگذرد

چند روزه راه طی میدانید و بعد پست ایلان را فقیر نمودیم سیصد و هشت
پنج حاده قدمت سیصد و هشت هشت هزار و هفتاد و هشت هشت هشت
چهار بیانی است میشود و هشت هشت هزار و هفتاد و هشت هشت هشت هشت
دیگر پست هزار و هفتاد و هشت هزار و هفتاد و هشت هشت هشت هشت هشت
و در دیدت هشت هشت هزار و هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت
هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت هشت
و باز همین اتفاق میافتد که در وقت حرکت خود پس از در زمانی
آفتاب و زیست اتفاق میافتد که طوف کرده از راه کلیست مانندی نداشت
محروم است و در نظر این پست از این آنکه او اول هاش میشود و ما را بطری
نماید و مینایم پس از طی هشت روز در هزار و هشت هشت هشت هشت هشت
آفتاب پست هشت
شکل بظاهر میاید و این شیخ اول هاش میکند و از بعد از صندوق رفته کرده
بلوار

بطری آفتاب پر کشته میشود و کسبه از آفتاب بیکند و بطری را بمناسبت هشت
در آنوقت که ماه طی بدروزی میگردیم و این معلوم است که آن وقت در سطح
دوره خود بعد و زیست رسید و از ربع ثالث در و بدروزی خود دوباره از
سمت آفتاب پر چراف بهم میباشد زیاده از بیکیم با این آفتاب میشود
و در آنوقت بین شکل بظاهر میاید و این رابع ثالث ماه میگذرد و همین
ماه آنرا که نیز از آفتاب که میشود و همین که اول ماش بجهیز تر
باشد بظاهر میاید من حسوف باه چه طور میشود که اتفاق میافتد
وقتی که زیست میاید ماه و آفتاب افع میشود بطور بیکه مرکزان هر سه
در روی بیک خط مستقیم واقع باشند زیست میشود با پیش از آنها
و مانع میشود از آنکه نور آفتاب بر راه بینا برسد یه زیست برگی ماه میشه
و باعث حسوف آن میشود من کسوف آفتاب چه طور میشود که آن
میافتد و وقتی که جهان اتفاق میافتد که مرکزان این هر سه کره

نهضت در روی بخط مستقیم واقع شد و ماه ماهن آفتاب و زینت پند
 سیمه ماه بزودی زینت میافتد و مانع بیشود کنین کرده از این را باز
 نوز آفتاب است این کسر کاهی تام بیشود کاهی باقصی سببین تقدیر
 بسته است باین کسر کاهی سه کاره داشت در روی بخط مستقیم پند
 با آنکه جزو اخراجی از بلکه رواشته باشد من این پند را کسب کرد
 و این پند را هرگز مركب است عالم شمسی رج این زینتی که مادر را و شود
 نی میکند و میخواهیم او را بشناسیم بنت برکت هزار احقری از اصرار
 شمسی و پیغماز و دو کوکب سیاه و دو سیاه و هر یکی را همای مخصوص
 هست من که امند اسماعیل این کوکب موافق زینتی که از قرآن است
 حرکت دارندچ لکابی له بدو را فتاب میگویند و هر یک در روی دار
 خود در دید معلوم دوره خود را بخاتم میرساند از قرآن تذکر است
 با افتاب اسماعیل آنها مذکور میشود آنها بینی تفصیلند و کریز که عظیم

باشد و دو قوت زنده لا تزینن ما مع مشتری دل بسیار میزد
 سرمه پالاژ بپرست از مردم نصل او پر لعن سیم چه جزئی داد
 دنب اج ذوق دن که عبارت از ستاده دید و ای باشد از مدد کرد
 همند که حرکت ای هدر را فتاب مثل سارکو اکب سیاره که لفته
 بنت بلکه حرکت آنها از زری بکھلی است اهلی بکه فیضی مطرول
 با خوشود کاهی با فتابه زینت زنده بخود بهدار مراجعت شد
 فرند اطلیل میکشد تا باز همان مقام پاید من چند عالم شمسی
 در کل عالم و جو رداری رج این عالم شمسی که مادر یعنی عمارت است از
 این آفتاب منزد که حرکت ای دشت زینتی هم بودات بیشود
 احاطه شده است از کو اکب سیاره که هر کیا ز آنها همها
 مخصوصی دارد و ای سخنان سبقاً دارند و بینی از آنها ذوق زینهای
 پندی دیگر را با احاطه دارند که پاره از آنها او قات بظل با پدیدار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله محفوظة لافتتاحه والصلوة والسلام علی حجۃ الدال وعمره مديدة
في علم الناسخ والمنسوخ فان ذلك اول ما يجيء انت پیدا من علام القراء
فقد روى عن امير المؤمنين عليه السلام انه دخل مسجد الكوفة ابن داود
صاحب برسی الاشترى قد تخلق الناس عليه سيدلش فقال لهم
الناسخ من المنسوخ قال لا قال هل لك اهلية اخذها فقل لهم
و قال لا تفزعوا مني بمحاجة نابع اعلم ان الناسخ هو الذي يزكي حكمه
والمنسوخ ثالثة اقرب منه الناسخ خطأ وحكمه منه الناسخ خطأ ولقي
حكمه منه الناسخ حارمه وفي خطأه الناسخ خطأ وحكمه في روى عن ابن
قال كثي نفر على محمد رسول الله عليه السلام اسرة قدرها سبعة
الستة ما احفظ منها غير آبيه وروان لابن ادم اذن في من يذكر
ونفيه لابني اليه ثالث ولو ان له ثالث لابني رابعاً ولابن ادريس

بمشورة عالم الکوفی اجزء عالم كل بذلت اینجه جمع ابن سارة في که
دوقت بذریعی شیخ بلطفه میزد هر کی اتفاقی استند مقرر و هر کی از
اینها را کو اکیب سیاره چندی هست که بعد آنها حرکت میکند و آن
سیاره را براسه سید سافت در کوچه آنها بالتبهه بین ستاره که بزر
آنها بآن مکنن بمشوره نبیران ببلطفه را در فخر غذ شد
هذه النسخة الشهير فخذ لله جده صرسان الفرانس في بلطفه
الستاني عشر شهر حبادی الشاندی سندل حمسی ثلاثاً
بعد الافجر الحجرة النبویة على هاجرها الفلاح فتجد
و اذا العبد العاصي الجانی ایج افاحمد ابا محمد حسین
العذر في غفرانه ذوفهم و صدرهم اللامع مواليهم
هو احمد اثنا عشر ططفد و کوک مد العیم وهو التوفی العجم
اما بن بشریب العالمین و صاحب اللامع على محمد والطاهرین

ابن آدم الآثارب دیوب الدعلی متن باب وردی عن ابن سردار قال
اقرئن رسال الدارکت حفظها وكتبها فلما كان ليل جبت المحفظ فلم
احبسنا شيئاً فعدت المصحف فذا اللور تمبيضاء فاخبرت رسال الدار
بن الاء فقال رفت واما ما نسخ خطه وبقى حكمه فاروی عن قوله شيخ
واشیخ اذ ازینا فاجبوا ما التبیث کل انسان اذ و الله عزیز حکم واما ما نسخ
حکمه وبقى خطه فرسی شاهد وستيقن سوره مثل المصلوة الى البیت المقدّس
ولقصوم الادل واصفح عن المشرکین والاعرض عن الجالیین واما المسر
الاتی لم يدخلها نسخ ولا نسخ ففيها ثلث واربعون سوره وهم آم اکما
تم سوره يوسف آم الحجرات هـ سوره الرحمن عسرة زید
هـ الصاف هـ سوره الجملة هـ التیرمیم آـ الملک آـ الاحقاف آـ سوره
نوح آـ سوره اجن آـ المرسلات هـ النباء آـ الشارعات
آـ الانفطار آـ المطففين آـ الانشقاق آـ البروج آـ الافجر
بـ لمـ ۲۳

٢٤٠ البلد أشعر الليل أصحى المُنْسَخ لِمْ أقْلَم
٢٥٠ القدر لمْ يُكِنْ بِمِ الرِّزْكِ أَمْ العاديات أَمْ القَاعِدَةِ
٢٦٠ الْمُكَافَرُ عَمَّ الْمَدَهُ هـ يَغْفِلُ عَمَّ وَرِشَّ عَمَّ الْمَاعِنُ
٢٧٠ هـ الْكَوْثُرُ أَمْ الْمَهْرُبُ بَتَتْ أَمْ الْأَخْلَاصُ أَمْ الْفَلَقُ أَمْ
٢٨٠ النَّاسُ وَأَمَّا نَسْرُ الَّتِي فِي مَا نَسَخَ وَلَيْسَ فِيهَا مَنْجُونٌ فَتَتْ أَسْوَرَةُ
٢٩٠ الْفَحْصُ أَمْ سُورَةُ الْمَنَافِقِينَ عَمَّ سُورَةُ الْتَّعَابِنَ هـ
٣٠٠ سُورَةُ الْطَّلاقِ عَسْرَةُ الْأَعْلَى وَأَمَّا سَوْرَةُ الْحَمْ وَخَلْبَا الْمَنْجُونَ وَلَمْ يُرِدْ
٣١٠ الْتَّاسِخُ فَارِبُونَ أَمَّا نَعَمَ الْأَعْرَافُ سَمِّ بِوَنْ عَمَّ مُهَوَّدَهُ
٣٢٠ سَمِّ الرَّعْدُ عَشْمُ الْجِبَرُ عَشْمُ الْتَّحْلِيمُ شِمْ بَنِي إِسْرَائِيلُ عَشْمُ الْكَهْفُ أَشْمُ طَهُ
٣٣٠ أَشْمُ الْمُؤْمِنُونَ هـ أَشْمُ الْنَّجَلُ هـ أَشْمُ الْقَصْصُ هـ أَشْمُ الرَّوْدُ هـ أَشْمُ الْمُنْتَكِبُ
٣٤٠ هـ الْقَهْفُ هـ أَوْسَجَهُ أَهْلُ الْمَلَكَتِ هـ وَالْمَصَافَاتِ
٣٥٠ هـ بِرْ الْمَرْسَى وَالْمُؤْمِنُ هـ وَالْرَّزْفُ هـ وَالْمَخَانِ هـ
٣٦٠ هـ الْمَصَاحِبُ هـ

وَبِحَيْثُ ٢٧ وَالْأَعْقَافُ ٢٨ وَسُورَةُ مُحَمَّدٍ ٣٩ وَالنَّارَاتُ بِـٰلْقَمْ

ابْـٰبِ الْمِتْهَانِ ٣٠ وَنَسْمَـٰدِ الْمَعَاجِ ٤٠ وَالْقِيمَةُ ٥٠ وَالْإِنْـٰسُ

عِـٰمَ وَالْبَسْـٰرُ ٤١ وَالْطَّرْقُ ٤٢ وَالْفَانِيَةُ ٤٣ وَالْمَاعِزُونُ ٤٤ وَكَـٰذِكَـٰ

وَالْمَوْلَى ٤٥ وَالْمَوْلَى ٤٦ وَالْمَوْلَى ٤٧ وَالْمَوْلَى ٤٨ وَالْمَوْلَى ٤٩ وَالْمَوْلَى ٤٩

وَالْمَوْلَى ٥٠ وَالْمَوْلَى ٥١ وَالْمَوْلَى ٥٢ وَالْمَوْلَى ٥٣ وَالْمَوْلَى ٥٤ وَالْمَوْلَى ٥٤

٤١

وَمِنْهَا أَرْبَعُونَ سُورَةً يَدْعُ عَلَى الْأَخْبَارِ مَمْفَدُ اضْطَادُ مَبْلِيْسُ الْفَرَانِ
نَاسِخٌ وَلَا نَسِخٌ وَمِنْ قَوْلِ فَرِيدِ الْحَقِّ صَدَرَ وَأَبْلَغَهُمْ عَلَى السَّرْدَ وَالْبَابِ
الْمَنْسَخُ عَلَى نَظَمِ الْفَرَانِ لِيُسَرِّ فِي أَمْلَكَابِ سَبْعِيْ وَهِيَ كَـٰبِيْدَةُ وَأَسْرَةُ
الْبَغْرَةِ مَنْيَةُ بَدْيَةٍ وَفِيهَا سَتُّ وَعِشْرُونَ مَرْضَعًا الْأَوَّلُ أَنَّ الدِّينَ أَمْنَوْا
وَالَّذِينَ يَأْتُونَ إِلَيْهِ وَفِيهِمَا قَوْلَانَ فَعِنْدَهُمْ جَابِدُو الْعَنَيْفَ أَعْنَى مَرَاجِمَ الْمَجَاهِدِ
وَنَقْدِيرُهُ أَنَّ الَّذِينَ أَمْنَوْا دُمْنَ أَمْنَ الدِّينِ أَمْنَرَادَ فَالْبَاقُونَ هِيَ
وَنَاسِخُهَا وَمَنْ يَتَّبِعُ عِنْدَ الْإِسْلَامِ دِيَنًا مُلْكَنْ يَقْبِلُ مِنْهُ أَنَّ فِي قَوْلِهِ وَقَوْلِهِ
النَّاسُ حَسْنَاتُ الْبَاقِرَةِ وَعَطَاهُ بَنْ رَاجِيْ مُحَمَّدَةُ فَعَالَ الْبَاقِرَةِ مَعْنَى
وَقَوْلُ الْأَمْمَهُ أَنَّ حَمْرَهَهُ رَسُولُ الْأَمْمَهُ فَالْأَعْطَاهُو لِلْأَمْمَهُ بَنْجِيْنَ أَنَّ بَعْلَهُ
وَقَاتَ الْجَمَاعَةَ هِيَ مَسْرَضَةُ بَقْوَلَتُهُمْ أَقْدَلُوا لِلشَّكِّرِنَ حِيثُ وَجَدُوهُمْ
الثَّالِثُ فَوْلَهُ مَاعْفَرُهُ وَأَصْفَحُهُ اسْنَحَهُهُ أَقْدَلُ الدِّينِ لَا يَرْمِنُونَ الْمَلْجَعَ
الْأَلْيَنَ قَوْلَهُ فَيَهَارُ لِرْقَمَهُ وَجَهَ الْمَنْسَخَ بَعْرَوْ وَحِيثُ مَا كَنْتُ فَوْلَهُ

لأن هذه الآية لاسان في هنك ولويه ذلك ، روى عبّى الضيّع أنة قال له مصطفى
القراءة ختم عليه محبته و قال «فتداده و طارس والعلائين ببر سليمان»
بعنى حملة فربضه و هذا هو الحق الشائع قوله يا إلهي الذي امنك استعلم
الآية قبل أنة زلزل لا الام المعاشرة فانتم ما بعثت بعثة الافرض عليه
شهر رمضان فامتنت بهذه الآية و كفرت به الام المعاشرة في هذا الموضع
أث بزم الصلوة النصارى و ذلك لهم كما ذكرنا اذ افظروا الصلوة و شربوا و با
لهم انت العرش الافرة او يساموا قبل ذلك فلم يزد ابراهيم على حني و دفع اليه
وجبل في خلاف الامر فما سمعوا انهم بعد النوم منهم عرين الخطاب بالخطوب
فنسي نصرة اصل الامر الصيام افتلالات الـ ^{الـ} العاشرة من الدقائق
قد نبه طعام سكينة ثم قال نحن نطوع خرافاتكم سكينة فهذا نفتح
بقوله من شهد مثل الشهادة في المدعى عذر قوله هذا ولا تقدروا ان الله
لا يحيي المعذبين نفتح بقوله من اعتدى علىكم الآية وفيه نظر الشاعر

قردا و لا يعلمون عنه شيئاً يرجونه فما لهم بالشيء
 عشر فان أنتوا عن الله مغدور بهم مذموم الاصح الذي حملناه
 فأولئك عفوا عنهم و اغفر لهم عصا العقوبة طبابة السيف الواقع
 والخليفة رؤسكم يسلخ العبد محلهم استثنى فين كان منكم رضا
 او بهاذى من رأس فدرية الناس عذر سلوك ماذا يتفقون الا
 هذا قبل ان يفرض الصلة نسخ بقوله ان الصدقات للقراءات
 بسلامة عن الشهار فما قال فيه الآية نسخ بقوله افضل المثلثين حيث
 وجدهم بهم انت عذر سلوك عن اللزوم المدير الآية الخ كل باخار العقد
 فضلاه والميسار الذي يرجى ان لا يزيد المدير الانصاب والا زلام جميع
 من عمل الشيطان تاجبيه اي فائزه وقبل موسم الحجيج فضل
 انت عذر سلوك معناها انتوا الى من عذر سلوك ماذا يتفقون
 قبل العقوبات الفضل من امر الامر وكان الرجل اذا كان من اهل
 الـ
 الـ

يمس الف درهم وتصدق الباقى وقيل يمس ثلث ماله وان كان
 من اهل عمرة الارض امسك ما يقويه سنه وتصدق بالباقي
 كان معنون بجمل مدة امسك بعوته يومه وتصدق بباب فى فتنه ذلك عليهم
 فنزل السهر عذرون امر الاصدقة الآية والصدقة الراوة التي سمعت ولهما
 المشكفات حتى تؤمن وذلك ان الشرك بهم الكب بات فقط ثم نسب
 بقوله والمحظى من الذين اتوا الكتاب يعني الموريات والنصرانيات
 بعده شرط اباحة عذرون وفي الكل نظر العشرين قوله والطلقات ببر
 الآية كلها على الافوار ويعول من احق بردهن في ذلك فان الرجل كان
 يطلق المرأة وهي حامل فكان يجزي في مراجعتها بالتفصي فتشخصها الله
 بالطلاق المثلث فقال الطلاق مران ميل وقصت انانة عذر قوله
 فاسك بمدحه او يسرع بامسان وقيل وفتحت انانة عذر قوله
 لطفها غلاظ كل بدوى الكل نظر الحادى والمشرون ولا يحل لكران

تأخذ داعمًا إن تم هُنْ شَاهِمُ اسْتِئْنَيْ بِقُولَهُ الْأَلَانِ يَخْفَى أَنَّ لَا يَعْيَى حَدُودُ
الثَّنَاءِ وَالْغَرَوْنَ وَالْوَالَدَاتِ يَرْضُونَ إِلَيْهِ ثُمَّ هُمْ اسْتِئْنَيْ خَانَ إِرَادَةِ فَصَارُوا
ذَلِكَ نَاسَخَ لِلْحَلِبِينَ إِلَاثَ وَالْعَشَرَوْنَ وَالَّذِينَ يَسْرُوفُونَ مُنْكَرَهُ بِيَرْدَنَ إِذَا
الْأَقْوَلَ تَبَرِّعُونَ بِأَنْفُسِهِنَّ بِهِ عِشْرَ إِلَانَ وَالْعَشَرَوْنَ لَا إِرَادَةَ فِي الْدَّيْنِ نَسْخَتِ
بِإِلَيْهِ السَّيْفَ الْخَامِسَ وَالْعَشَرَوْنَ وَالشَّهَدَ وَالْأَذَادِيَّةِ ثُمَّ بَلَوْهَمَ فَيَنِ
بِنْصَكِمِ بِعِيشَنَ إِلَانَ وَالْعَشَرَوْنَ لَهُ مَانِيَ السَّعْوَاتِ وَمَانِيَ الْأَرْضِيِّ
بِسَدَدَ وَمَانِيَ نَفْكَمَ إِلَوْ كَوَافِرَهُ يَجَسِّكَهُ إِلَهُ فَشَقَّ تَرَوْلَهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ نَزَحَ تَبُو
لَا يَكْلُفَهُمْ فَقَسَّ إِلَاؤَ سَحَرَهُ وَالْمَنْسَخَ قَوْلَهُ أَنْجَفَهُ مَسْوَرَهُ الْأَعْدَانِ
مَدِيَّهُ وَمِنْهَا مَلَاثَ آيَاتِ الْأَوْطَى قَوْلَهُمْ خَانَ نُولَوْلَا فَيَنِّعَ عَلَيْهِمُ الْبَلَاغُ
نَسْهَمَا إِلَيْهِ السَّيْفَ الْأَثَانِيَّ كَيْفَ بَهِيَ إِلَيْهِ قَوْمًا إِلَاقْوَلَهُ وَلَا يَنْظَرُونَ
حَمَدَهُ غَثَّ آيَاتِ نَزَلتَ فِي سَتَرَهُ رَهَدَهُ إِرَادَهُ وَأَنْجَمَ هَسْتَنَيِّي مِنْهُمْ حَمَدَهُ
الْأَلَادِيَّنَ يَأْبُوا وَاسْمَهُ سَرِيدَ الصَّامَاتِ فَضَارَ الْأَكْمَفَيِّهِ وَفِي هَيْرَهُ الْأَيْمَنِيَّهِ

وَفِي نَزَلِ الْمُثَالَةِ أَنَّهُ مَرَحْبَةٌ هَذَا مَا يَأْتِي بِهِ الرَّسُولُ الْمُصَاطِبُ لِهِ فَهَذَا إِنْ طَغَى فِي الْأَرْضِ
أَنْ يُنْذَرَ كُلُّ رَسُولٍ مُّنْذَرٍ فَإِنَّمَا يُنْذَرُ بِمَا يَعْلَمُ فَلَمَّا قَدِمَ الرَّسُولُ الْمُصَاطِبُ فَإِنْ قَوَّمٌ مُّنْذَرُونَ
سُورَةُ الْأَنْتَرَاءِ مَذَرِّيَّةٌ يَحْتَوِي عَلَى شَعْرَيْنِ يَأْكُلُونَهُ وَآخَرَيْنِ قُصْمَةٌ
سُجْنَتْ بِأَيْمَانِ الْمَارِبِ يُوسِمُ الْأَرْدَةَ الْثَّانِيَةَ وَلِيَخْشِيَ الَّذِينَ لَوْكَرُوا الْأَيْدِيْنَ ذَلِكَ
بَالْمَدَارُ الْأَدَصِيَّ بِأَمْضَادِ الْوَصِيَّةِ وَلِيَنْتَرُوا ثَمَنَ سُجْنِ زَلَكَتْ بِمَكْبُورِيْنَ
لَقْرَلَتْ مُنْ خَافَ مِنْ وَصْ جَنْهَا الْمُثَالَةُ أَنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ
الْيَتَامَاهُ سُجْنَتْ لِتَقْوِيْرِ وَسِلْكَاتِهِنَّ عَنِ الْيَسَارِ قَلْ اصْلَاحُ لِهِمْ خَيْرٌ لَّهُمْ وَلَهُ
وَمِنْ كَانَ غَنِيًّا الْأَيْدِيْهُ الْأَرْبَعُ وَالْأَلْأَفُ الْأَيْمَانِ الْفَاحِشَةُ مِنْ سِلْكَاهُ كَانَ
الْمَرْأَةُ اذَانَتْ وَهِيَ حَضُورٌ حَبَّتْ بِعِيدٍ فَلَمَّا كَنْجَعَ مِنْ حَسْنَتِهِنَّ قَوَّلَ سَلَالَ
لَهُنَّ سَبِيلُ الشَّيْبِ الْأَرْجُمُ وَالْأَكْبَرُ بِالْأَكْبَرِ حَلْمَدَاهُ ادْتَنِيزِيْهُ عَامِيَّهُ
الْأَلْيَهُ سُفْوَنَهُ بَاسِزَهُ وَكَتَبَ فِيهَا ذَكْرُ اسْنَاعِهِ وَبِمِنْ ذَكْرُ الْأَنْسَاعِ وَالْأَرْجَاعِ
الْأَخَامِيَّهُ سَعَيْهُ وَاللَّذِانِ يَأْتِيُهُنَّاهُ كَانَ اسْكَرُ اذَانَيْهِ عَيْرَ دَاشَمَاعَهُ

فَسَخَ الْمَوْلَكَ بِأَيْمَنِهِ فِي سَرَّ الْمَنَارِ إِذَا نَبَتَ وَإِذَا نَافَى أَهَدَ دَسَّهُ إِلَيْهِ
عَلَى أَهْلِهِ لِذَلِكَ يَعْدُونَ السَّوْدَانَ حِجَابَهُ أَهَدَ فَالنَّبِيُّ مُحَمَّدٌ نَّبَّابَهُ
بَعْدَهُ قَبْلَهُ الْكَلِيرُ قَبْلَهُ ثُمَّ قَالَ وَإِنِّي أَتَاعَتُهُ لِكُلِّ شَيْءٍ تَابَ قَبْلَهُ
يَغْزِلُهُ ثُمَّ لَمَّا هُوَ الْأَكْبَرُ ثُمَّ يُسْتَوْبَنُ مِنْ قَرْبِ فَقَالَ مَا كَانَ قَبْلَهُ مِنْهُ
قَرْبَ الْمَرْتَادِ قَرْبَ الْمَرْتَادِ كَمْ يَرْتَادُ لِكُلِّمَا تَرَثَوا أَنْتَ كَمَا إِلَيْهِ
لَمْ يَرْتَدْ مَنْ يَعْصِي مَنْ يَعْصِي مَنْ يَعْصِي مَنْ يَعْصِي مَنْ يَعْصِي مَنْ يَعْصِي
أَنْتَ مُنْهَى وَلَا شَكُوكَ أَنْتَ كَمَا أَنْتَ كَمَا قَبْلَهُ مُحَمَّدٌ وَقَبْلَهُ مُنْهَى
فَأَنْتَ مُدْعَى عَنْهُ أَنْتَ سَعْدٌ وَلَا تَجِدُ أَهْلَكَ أَنْتَ مُنْهَى ثُمَّ اسْتَشْفَى مَدْلِفَ
الْمَاعِشِ فَمَا كَسَّتْ مِنْهُ ثُمَّ مَنْهَى ثُمَّ فَأَنْتَ مُهَاجِرٌ وَلَا كَمْ أَنْ رَسُولُ
كَمْ أَنْ سَتَّعَا مِنَ الْمَنَارِ فَكَانَ ذَلِكَ أَيَّامٌ ثُمَّ حَرَّتْ مَادَقَ الْمَنَارِ فَعَيْنَوْهُ
تَحْيِي بِهِ سَرَّهُ الْمُؤْسِنِينَ وَهُوَ قَوْلَهُ وَالَّذِينَ يَهُمْ لَفْرُهُ جَمِيعُهُوْلُ الْأَيَّامِ
وَأَفْوَلُ أَنَّ الْجَزِيرَةَ يُبَثُّ وَأَنَّ كَلَامَاتَ فَعَيْنَوْهُ لَاتَّ الْمَسْتَعِنَ بِهِ مَرْبُوهُ

لَاتَّ الْأَنْوَافِ

لَاتَّ الرَّوْجِ فَتَسَانِدَ دَائِمًا وَمَوْقِتَ إِلَى أَجْلِ مَدْلِمَ فَالْمَيْهَاجَ أَنَّ الْأَنْبَهُ مَحْكَمَةُ غَيْرِ
مَنْسُونَةِ الْحَيَاةِ عَشْرَةَ لَآتَاهُمْ أَمْوَالَهُمْ بِالْبَاطِلِ أَهَنْهُمْ الْمَيْسَعُ
الْأَعْيَ حَرَجَ أَهَدَ يَسِعَ عَلَى مَنْ يَأْخُلُ مِنَ الْأَعْيَ الْأَعْرَجُ وَالْمَرْيَفُ مِنْ
الْأَثْيَ عَشْرَةَ وَالَّذِينَ عَاقِدُتْ إِيمَانَكُمْ فَأَتُهُمْ نَصِيبُهُمْ أَهَنْهُمْ الْمَيْسَعُ
الْأَرْحَامُ بِعِضِهِمْ أَوْ لِي سَعِينَ الشَّاءُ مُشَرِّهُ مَا عَرَضَ عَنْهُمْ فَسَخَ بَاهِةُ
الْأَسْيَفِ
الْأَرْبَعَةُ عَشْرَةُ قَوْلَهُ لَوْلَا أَنَّهُمْ أَذْطَلُوا أَفْسَرَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُونَ وَلَا
تَسْتَغْفِرُهُمْ سَعِينَ رَهَةَ فَانْتَ لَغْزُ الْمَلَمْ قَطَالَ لَازِدَيْنَ عَلَى التَّهْبِيَّ
فَنَزَلَ سَرَاءُ عَلَيْهِمْ كَسْتَغْفِرَتْ لَهُمْ لَمْ تَسْتَغْفِرُهُمْ أَهَدَ الخَامِسَةُ عَشْرَةُ قَوْلَهُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا أَنْدَرَهُمْ أَحَدَرَهُمْ فَأَنْزَلَهُمْ أَهَنْهُمْ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ
لَيَنْقُرُوا كَافِرَهُمْ أَتَ وَسَرَعَشَرَهُمْ وَمَنْ تَرَى فَأَنَّهَا إِرْسَانُكَ مَدْلِمُ حَفِيقًا
نَهْنَهَا أَيَّهُ السَّيْفِ أَتَ بَعْدَهُ عَشْرَةَ أَنَّ الَّذِينَ لَمْ يَرْصُدُنَّ لِلْفَوْمِ يُنْهُمْ
وَلِنَكِمْ سِيَاقَ نَهْنَهَا أَيَّهُ السَّيْفِ أَتَمِنْ عَشَرَهُ سِيَادَهُنَّ أَهْرَيْنَ أَهَدَ

نَسْخَةُ آيَةِ السَّيْفِ النَّاسِعِ شَرْفَانَ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُودٍ كَلَّا هُنَّ نَسْخَةَ آيَةٍ
مِنَ الْهُنَّةِ وَرَسُولُ الْعَزِيزِ وَقَاتِلُ مَنْ أَتَاهُ إِذَا هُنَّ مُفْلِسٌ
بَنْ صَنَا قَتْلَ فَاتِلَ اضْطِرَادُهُ لِهِ ثُمَّ أَرْتَهُ فَرَأَهُ حَقِيقَةً فَرَأَلَ بَحْرَ
الْمَفْرُونَ اتَّهَمَهُ عَبْرَانُ عَبَّاسَ وَابْنَ عَبْرَانَ أَنَّ الْوَعِيدَ تَغْافِلُوا
فِيهَا وَقَالَ الْجَمَاعَةُ نَسْخَهَا آيَةِ السَّيْفِ الْمَأْوِى يَا إِيمَانَ الَّذِينَ مَنَّا
لَهُمْ بِعُونَ آهَ إِلَى وَالْعَشْرَنَ أَنَّ الْمُنْفَقِينَ فِي الدُّرُكِ الْأَسْفَلِ
الَّذِينَ نَسْخَهَا قَوْلَ الَّذِينَ تَبَوَّأُوا صَلْحًا وَنَفِيَ نَظَرَ الْأُنْثَيَةِ وَالْمُرْثِرَنَ
قَوْلُهُ فِي الْمُنْفَقِينَ فَنَيَّتُونَ نَسْخَهَا آيَةِ السَّيْفِ سُورَةُ الْمَائِدَةِ
نَحْنُرِي عَلَيْنَا مَنْزَلَاتُ الْأَوَّلِيِّ يَا إِيمَانَ الَّذِينَ مَنَّا الْأَخْلَاقُ شَارِخَ
لِلْأَقْوَالِ يَسْفُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَصَوَّانَا لَا هُنَّ مُنْسَنُونَ وَبِأَقْيَامِهِ نَسْخَهَا
آيَةِ السَّيْفِ الْأُنْثَيَةِ نَاعِفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحُ نَرْتَلَ فِي الْيَمَوْرِ ثُمَّ نَسْفَلَهُ
فَأَنْتُمُ الَّذِينَ لَا يُؤْسِنُونَ بِالْأَسْلَمِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْأَنْفَرِ الْأُنْثَيَةُ إِنَّهُ زَوْلُ الَّذِينَ

مُلْبِدُونَ

يَحْأَرُونَ اللَّهُ أَكْبَرُ نَسْخَهَا بِقَهْمَادِهِ وَهُوَ قَوْلُهُ الْأَكْبَرُ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُودٍ كَلَّا هُنَّ نَسْخَةَ آيَةٍ
جَاؤُكُمْ فَأَخْلَقُوا الْحَسْنَةِ الشَّعْبِيَّةِ النَّجْمِيَّةِ حِزْمَهُ مِنَ الْأَعْرَاقِ الْمُكْبَرِ
وَقَالَ مُجَاهِدُ نَسْخَهَا الْأَكْبَرُ أَنَّهُ بَعْدَ وَانْ أَحْكَمَ بَنَاهُمْ بِإِنْزَلِ اللَّهِ أَنْتَهُ
مَاعِ الْأَرْسَلِ الْأَبْدَلِيِّ نَسْخَهَا آيَةِ السَّيْفِ الْمَأْوِى يَا إِيمَانَ الَّذِينَ مَنَّا
عَيْلَمَ الْفَسْكُونَجُ آهَ إِلَى وَلَمَّا قَالَ الْوَعِيدُ لِيَسْعِي فَلَمْ يَلْتَهِ أَيَّةٌ بَعْدَ
النَّاسِخِ وَلِلَّهِنْفُوْغُ عِزْلَهُ وَفَسْرَمْضُنَهُ لِلَّهِنْفُوْغُ مِنْهُمْ قَوْلَ الْأَبْرَكِ كَمْ يَنْلَهُ
وَالنَّسْخُ قَوْلُهُ إِذَا هَسْتَهُمُ الْمَدِيْهُ فِي الْأَمْرِ الْمُبْرُوْفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ
أَتَجْعَلُهُ يَا إِيمَانَ الَّذِينَ مَنَّا شَهَادَةَ مِنْكُمْ إِذَا زَادَهُمْ شَهَادَةُ الْمَفْيَقِ
فِي الْأَسْفَرِ قَنْجُ ذَكْرُ بِالْأَكْبَرِ الْمُقْنَى فِي الْأَطْلَاقِ وَهُوَ قَوْلُ دَوْلَهِ دَوْلَهِ دَوْلَهِ
عَدَلَ مَنَّكُوْهُ فِي الْأَنْهَى الْحَقِيقَ إِنَّهُ يَرْبُسُ مُنْتَهَهُ وَهُوَ زَرْبُ اَهْلِ الْبَيْتِ
هَذَا إِذَا لَمْ يَوْجِدْهُمُ الْأَسْمَاءَ فَعَانَ عَسْرَهُ نَسْخَهُ بِالْأَيَّاتِ الَّتِي مَنَّ الْأَطْلَاقِ
وَكَشَمَدَ دَوْلَهِ دَوْلَهِ دَوْلَهِ الْمَعْلَمَ لَا تَكُونُ مَعَ الْمَرْكُ الْمَسْتَدَهُ ذَكْرُهُ

ان يُقرَّ بالشِّرْك عَلَى جَمَاهِيرِهِ عَلَى حِقْدَتِهِ أَوْ كَا فَوَانِي نَزَارَيَّيْنِ بِلَدِيْنِ
لَا هُنْ مُنْفَعٌ بِأَيْدِيهِمْ وَفِيْهِمْ لَذْرَهُ شَرَّهُ
مُنْفَعَةُ الْأَوَّلِيِّ أَنْ يَخْفَى إِنْ عَصَيْتَ رَبَّكَ عَذَابَهُمْ مُنْفَعَهُ بَعْدَهُ
لِيَقْطُلَكَ لَهُ يَقْدِمُ مِنْ زَبَدَتْ مَا تَأْفِرُ وَفِيْهِ نَظَرُكَ الْحَقُّ أَنْ يَزْبُسُونَهُ
الْأَجْنَبَيْنَ وَكَذْبَقُوكَتْ هُوَ الْحَقُّ وَهُنْ لَهُمْ قَلِيلٌ بِهِمْ مُنْفَعَ
بَآيَةِ السَّيْفِ أَنْ تَأْتِيَ وَإِذَا رَأَيْتَ الْمَرْيَقَ بِخَضْرَتِهِ فِي آيَاتِنَّا عَرَضَ عَذَابَهُ
لَنْ يَخْتَلِفُكَ مِنْ قَدْمَهُمْ أَمْ الْأَبْيَهُ وَذَرَ الدَّرَنَ الْخَذْرَادَ بِذَنْبِهِمْ أَهْمَرَتْ
الْيَهُورَ الرَّاصِدَيِّ لَنْ يَقْبُلُهُ وَقَاتَلُوا الدِّينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَهْلَ سَهْرَمَ
فِي غَرَفَتِهِمْ يُغَيِّرُنَّ لَنْ يَخْتَلِفُكَ مِنْ أَبْرَقِنَّهُ مِنْ عَيْنِي فَعَلِمَهُ
بَآيَةِ السَّيْفِ أَنْ تَأْتِيَ قَوْلَهُ فَأَعْرَضَ عَنِ الْكَلِمَنَ شَرَّهُ بَآيَةِ السَّيْفِ أَنْ مَنْ
وَمَا جَعَلَنَّكَ مِنْهُمْ حَفِظَهُ أَمْ إِنْ عَدَهُمْ بِكَلِيلٍ فَلَوْلَهُ اللَّهُمَا اسْتَكْرِهَهُ بَآيَةِ السَّيْفِ
الْأَسْنَهُ مَلَلَسَرِيَ الْأَيْنَ أَهْمَرَ لَنْ يَخْتَلِفُكَ إِلَيْهِ لَذْرَهُ شَرَّهُ لَذْرَهُ لَهُلَّهُ

عَدَهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْرُونَ لَنْ يَخْتَلِفُكَ إِلَيْهِ السَّيْفِ إِلَيْهِ دَعَى عَشْرَهُ فَالْأَوْلَهُ لَهُ لَهُ عَادَهُ
لَهُ ذَرَهُ كَرَاسِهِ عَلَيْهِ سَخَنَاهُ الْيَمِّ إِذْ أَعْلَمَ الْأَطْبَابَ أَهْمَنِي بِالْأَنْجَيِّ لَغَيْرِهِ
بَعْدَهُ لَهُ لَهُ أَنْجَيَهُ وَبُرِيدَ بِلَطْعَامِهِ مَنْ يَعْنِي طَعَامَهُ الْأَفَاهُ وَالْأَنْجَيِّ وَهُنْ ذَلِيلُ
فِيْهِمْ هُنْ الْقَضِيَّةِ حَمَلَهُ لَصَدَقَهُمْ وَكَلَّهُ لَهُ لَنْ يَخْتَلِفُهُ يَقْوَمُ أَنْدَلِي عَلَيْهِمْ
أَهْمَرَ لَنْ يَخْتَلِفُكَ إِلَيْهِ السَّيْفِ الْأَسْنَهُ عَشْرَهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْرُونَ لَنْ يَخْتَلِفُكَ إِلَيْهِ السَّيْفِ
الْأَرْبَعَهُ عَشْرَهُ عَلَى إِنْظَرِهِمْ إِلَيْهِمْ لَنْ يَخْتَلِفُكَ إِلَيْهِ السَّيْفِ الْأَخْسَهُ عَشْرَهُ
أَنَّ الْأَيْنَ فَرَوَادَهُمْ لَنْ يَخْتَلِفُكَ إِلَيْهِ السَّيْفِ سُوْقَ الْأَعْرَافِ فِيمَا أَيْهُ وَهُدَهُ
مُنْفَعَهُ وَهُنِي مِنْ أَجْلِ الْأَنْجَيِّ لَانَ اَوْلَهُ مُنْفَعَهُ وَسَلَمَهُ لَهُ لَهُ لَهُ مُنْفَعَ
نَادَاهُ لَهُ أَنْجَيَهُ وَقَدْ قَدَرَهُمْ لَنْ يَخْتَلِفُكَ بِهِوَهُ مُنْذَنَهُ اَمْ أَنْجَيَهُ وَأَمْرَهُ
بَلْمَوْرَهُ لَهُ لَهُ وَأَعْرَضَ عَنِ الْكَلِمَنَ لَنْ يَخْتَلِفُكَ إِلَيْهِ السَّيْفِ وَقَاتَلَ بَعْضَهُ
لَيْسَ حَذَاهُ خَذَلَهُمْ مِنَ الْمَالِ وَلَكِنْ لَمَّا زَلَّتْ هَذِهِ الْأَيْنَ خَالَ جَهَنَّمَ
يَأْمُرُهُ مُنْزَنَهُ رَبِّهِمْ الْأَضْلَاقِ بِرَهْلِهِ مِنْ قَطْكَنَ اَعْطَاهُمْ حَرَكَهُ لَهُ

عن ملوكه قال ابن زهراء اللهم ماحد العفرين اطرق الناس سرقة
الانفال مناسع آيات هنوفات الاولى يسئلونك عن الانفال نسخ بقلم
واعمل اني غبتكم الآية وفي نظر النافعه ومالاكم الله لم يعذبهم وانت فهمت
لهم ومالهم الاله يعذبهم لست وفديك نار قل للذين لا يفرون ان ينحرروا يغفر
ما ترسل لهم بغيرهم عاقرهم حتى تكون فسحة الرابعة وان منح المطر نسخ
هذا الفعل ان يدركه اليهود ثم نسخ بقوله ما يمتنون بالله ولا
باسم الاstral نسخ ان يكن مثل عشرون صابرون نسخ ذلك بقوله الان
خفف الله عنهم دسته والذين آمنوا ولم يهاجروا انفع العقول برائحة حنة
الات ببرة الذين كفروا بضمهم ولهم بعضا نسخ بقوله والوا لا رام اه كسو
البيضاء هي آخر نزول من القرآن وفيمه آيات هنوفات الاولى قرئ
برأي من السدر سردا لا قوله فصح في الارض اربعة اشهر في قال ماذا الحال
الاسرار الحرم قيل بعيدين للحرم مدة ورسنifica في الكل نظر النافعه

الشريك جرش جبرتهم واستثنى في هذه الآية قوله ثنان بايد او اقاما الصلاة
وهمه الآية من عجايب القرآن لانها من عجائب الربوبية وفسرها آية بمنها معم
معنى فشيء بعده قوله وان اعد من الشركين البخار آلة الثالثة والدقيق
الدوب والفنقة آلة نسخت بآلة الزيوة الرابعة والخامسة الاستفهام ينزله قوله
اغروا خفايا وفقال آن نسخ ذلك بقوله ما كان المؤمنون لمن يفرد لها فرقه ويفصلها
الذين امتهنوا واصدرا ايات دست عفى السعيب الآية نسخ بقوله ما امساك
آلة السترة استفهام او الاستفهام فقال لا زيد بن عاصيبيع نزل سورة
استفهام امرأه سرور لا ينسحيز على غان آيات هنوفات الاولى قد
افي اخاف ان عصيت آلة نسخ بقوله لم يغفر لك الله الثانية فانه لا
معكم آلة نسخ ما يزيد السيف الثانية واد يلدوكم فداء آلة نسخ ما يزيد السيف
الرابعة واما زيدك آلة نسخ ما يزيد السيف الخامسة افانت تدرك النافعه
بلوز امساكين اقت سفهاء تلقوون الامثل ابا امة آلة نسخ ما يزيد السيف

عَلَى شَرِيكِنِ سَخْتَهَا بَةَ الْبَيْفِ الْحَسَنِ وَقَلَّ أَنَّ النَّبِيَّ رَسُوْلَهُ عَلَى لَفْظِهِمَا بِأَبْيَاتٍ سَعَى مُحَمَّدٌ فِي الْقَارَبِيَّةِ وَقَلَّ دِينَتِهِ وَقَلَّ مِنْ أَوَافِهِ
رَأْسُ الْلَّهِ الْعَبِيْنِ مُكْتَدِيًّا وَبِأَصْوَاتِ الْمُدْبِيَّةِ وَفِيهِمَا يَرِعُ آيَاتٍ مُسْوَفَاتِ الدُّوْلِ
وَمِنْ ثَمَرَاتِ الْبَيْنِ الْأَعْنَابِ تَخْذِلُهُنْ مِنْهُ سَكَرًا وَرَزْفًا حَصَنًا فَيُلْقَى بِنَذِيرٍ
وَلِيَعْدُلُونَ عَنِ الرَّزْقِ الْحَسَنِ وَفِي هَذَا النَّفَيْدِ يُظْلَمُ سَخْتَهَا بَةَ الْبَيْفِ الْحَسَنِ
الْمُبَشَّرَةِ الْثَانِيَةِ فَإِنْ تَوَلَّوْهُنَّا هُنْ سَخْتَهَا بَةَ الْبَيْفِ الْثَالِثَةِ مِنْ كُفْرِبَاهُ
بَعْدَ إِيمَانِهِمْ أَسْتَلَنَ الْأَمْنَ أَكْرَمَ سَخْتَهَا بَةَ الْبَيْفِ الْأَمْسَى الْمُسْتَعْفَفِيْنِ بِمَا لَمْ يَرْجِعُ
أَهَ الْأَرْبَعَةِ إِذْ لِي سَبِيلٌ بِكَبَلِ الْحَلَةِ أَهَ سَخَّنَ بَغْوَلَهُ وَجَادَ لَهُمْ بَاقِيَهُ حَسَنٍ
وَفَيْلَ بَةَ الْفَقْلِ سُوقَبَهُ فِي اسْتِلْهِلِ الْمِيَةِ فَإِنَّهَا يَمَانُ مُسْوَفَاتِ الْأَوَّلِ
وَفَضَى بَيْكَ لِلْأَقْرَبِ وَقَلَّ بَلْ رَحْمَهَا سَعَنِ الْمَعَا وَالْمَهْلِبِ بِالْمُرَكَّبِ الْثَانِيَةِ
وَمَا أَرْسَلَنَا كَعَلِيمٍ وَكِيلًا سَخْتَهَا بَةَ الْبَيْفِ الْمُرْدِيِّ إِنْ عَبَاسَ أَنْهَى
مُسْنَهُ بِأَهْلِ الْعَرَافِ وَمَوْلَهُ الْجَرَحِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَّمَ وَأَذْكُرَ بَعْدَهُ نَفْرَكَ كَعَلِيمٍ

الْكَهْفُ كِتْبَةٌ لِيُسْرَىٰ فِيهَا نَسْخٌ وَلَا مُنْسَخٌ سُوْرَةٌ أَصْدِرَهُ كِتْبَةٌ فِيهَا أَرْبَعَ آيَاتٍ
 مُشْفَاتٌ الْأَوَّلُ وَالثَّالِثُ وَالْأَخِيرُ الْأَوَّلُ نَسْخٌ مِنِ الْإِذْرَاكَيْةِ السِّيفِ الْأَنْتَيْهِ
 خَلَفَهُ مِنْ بَعْدِهِمْ آهَ كِسْتَنِي مِنْ تَابِعِهِمْ وَانْتَهَى مِنْهُ الْأَوَّلُ وَارْدَانْ مِسْتَنِي ثُمَّ تَجَنَّجَ
 الَّذِينَ اتَّقَرَّ الْأَرْجَبَةَ فَلَا يَجِدُهُمْ مُشْفَعٌ بَعْدَ السِّيفِ سُوْرَةٌ طَهْرَةٌ فِيهَا أَثَرٌ
 آيَاتٍ مُشْفَاتٌ الْأَوَّلُ فَلَوْلَا يَجِدُهُمْ آهَ سُخْنَهَا قُرْلَهُ سُتْقَرْكَنْ فَلَلَّا شَنِي
 وَفِيهِ نَظَرٌ أَشَنِي فَاصْبِرُهُمْ يَقُولُونَ آهَ سُخْنَهَا السِّيفِ لَمَّا شَنِي قُلْ كَلَّا
 مَرْتَبَصُ آهَ سُخْنَهَا آتَيْتَهُمْ سُوْرَةَ الْأَبْنَيْهِ فِيهَا مُلْكَتْ آيَاتٍ مُشْفَاتٌ هَلَّا
 سُخْنَهَا آتَيْتَهُمْ لَكَلْتَ آيَاتٍ مُشْفَاتٌ الْمُسْرَفَةَ الْأَنْدَهُ مَاتَهِيدُونَ لَلْقَرْلَهُ وَهُمْ
 لَا يَسْعُونَ سُخْنَهَا آتَيْتَهُمْ سُبْقَتْ لَهُمْ مَنَّا الْحَسْنَى لَلْقَوْلَكَنْتُمْ تُوْمَدَنْ
 وَفِيهِ نَظَرٌ سُوْرَةُ الْجَمِيعِ وَهُمْ عَاجِسُ لِلْقَرْلَهُ لَمَّا فِيهَا كَلَّمْ فِيهَا مَادَنْ فِيهَا
 حَضْرَى وَفِيهَا سَفْرَى وَفِيهَا حَرْبَى وَفِيهَا سَدَى وَفِيهَا لِيَلِيَّ فِيهَا نَهَارَى
 وَفِيهَا نَاسَخَ وَفِيهَا مُنْسَخَ فَالْمُنْسَخَ فِيهَا مُلْكَتْ آيَاتٍ لَكَلْلَى إِلَى إِيَّاهَا اسْتَهَا
 الْأَنْدَهُ

أَفَلَا لَكُمْ بَزَرٌ نَسْخٌ مِنِّي النَّذَرَةَ بَآيَاتِ السِّيفِ الْأَنْتَيْهِ وَانْحَارِبُ آهَ
 نَسْخٌ بَآيَاتِ السِّيفِ الْأَنْتَيْهِ وَعَاجِدَوْنِي الصَّعْ جَهَادَهُ نَسْخٌ لَعْنَهُ فَلَأَنْقَرَ
 مَا هَطَقْتُمْ سُوْرَةَ الْأَبْنَيْهِ كِتْبَةٌ فِيهَا آيَاتٍ مُشْفَاتٌ الْأَوَّلُ فَلَأَنْقَرَ
 مُلْكَتْهُمْ سُخْنَهَا آتَيْتَهُمْ سُخْنَهَا فَلَعْنَهُ بَهِي أَصْنَنْ سُخْنَهَا آتَيْتَهُمْ
 سُوْرَةَ الْأَنْقَنْ مَدَنْتَهُ فِيهَا سَبْعَ آيَاتٍ مُشْفَاتٌ الْأَوَّلُ وَالْأَدَنْ يَرْسُونَ
 لِلْحَسَنَاتِ سُخْنَهُ بَعْلَهُ الْأَنْدَهُنَّ تَبَرَّا اَنْتَهُ بِالْأَزَافِي لَلْيَكُنْ آهَ نَسْخَهُ بَعْلَهُ
 وَأَنْجَحَهُ الْأَدَنْ بِمَكْرُهِ فَلَعْنَهُ الْأَنْتَيْهِ وَالْأَدَنْ يَرْسُونَ اَرْنَوْهُمْ آهَ وَذَلِكَ
 الْأَدَنْ بِالْمَعَانِ فِي دَلَكَلَهُ لَعْنَهُ لَعْنَهُ لَعْنَهُ لَعْنَهُ لَعْنَهُ لَعْنَهُ مُلْبِرْجَهُ
 آنَ تَدْخُلُهُ آهَ لَكَلَّهُ سَوْدَهُ قَلَلَهُ لَعْنَهُ لَعْنَهُ لَعْنَهُ لَعْنَهُ لَعْنَهُ لَعْنَهُ
 مِنَ الْكَنْتَاتِ دَسَهُ نَاعِلَهُ مَحَلَّ سُخْنَهُ بَآيَاتِ السِّيفِ اَنْ بِهِ لَهَلَّهُ
 الَّذِينَ مَلَكْتُ يَمَّا كَمْ سُخْنَهُ بَعْلَهُ وَأَذَابَعَ الْأَطْفَالَ مُكْلَمَ الْحَلَمَ سُوْرَةُ الْأَنْ
 فِيهَا آيَاتٍ مُشْفَاتٌ مُشْفَاتٌ وَهُمَا وَالْأَدَنْ لَا يَدْعُونَ سَعَ اللَّهَ الْأَمَّا

آخِرَ الْمَهَاتِمِ اسْتَفْلَ الْمَنَابِ بِسُورَةِ الشِّعْرَاءِ مَكْتُوبٌ فِيهَا آيَةٌ وَاحِدَةٌ
 وَهِيَ قُولَهُ دُشْرَاءُ إِلَى آخِرِهِ أَسْتَشِنَ الْأَذْنِينَ امْنَوَ شِرَاءُهُ سَلَامٌ
 فَضَالِ الْاسْتَشِنُ نَاسَنَ الْمَاقِبِلَ بِسُورَةِ الْقَصْصَ مَكْتُوبٌ مَحْكُمٌ
 الْعَوْرَ وَإِذَا سَمِعَ الْغَوْلُ عَضَرَ عَنْهُ آهَ نَسْخَتْ بِآيَةِ إِسْبِيْفِ سُورَةِ
 الْعَنْكَبُوتِ فِيهَا آيَانَ مَنْخَنَ الْأَوَّلِيَّ وَلَا تَجَادُ لَهُ الْأَلْكَبَّا
 نَسْخَانَ الْأَلْذِنِينَ الْأَيُّونَ بِالْأَدَهَ الثَّانِيَّةِ وَقَالَ الْوَلَاعِدَيَّةَ
 الْأَنْذِرِيَّيِّينَ هُنْ قَوْيَيَّةٍ إِسْبِيْفِ سُورَةِ الرَّوْقَبَرِ فِيهَا آيَةٌ وَاحِدَةٌ ذَيَّ
 تَاصِبَانَ وَعَدَ الْأَرْجَنَ نَسْخَانَ آيَةٍ إِسْبِيْفِ سُورَةِ الْقُفَانَ مَكْتُوبٌ جَيْعَانَ
 غَيْرَ الْأَيَّاتِ فِي أَخْرَكَ فَاهْنَهَا مَنْخَنَةٌ بِآيَةِ إِسْبِيْفِ سُورَةِ السَّجَدَةِ
 فِيهَا آيَةٌ وَاحِدَةٌ وَهِيَ قُولَهُ دُشْرَاءُ إِلَى آخِرِهِ عَنْهُمْ نَسْخَتْ بِآيَةِ إِسْبِيْفِ سُورَةِ الْأَلْأَ
 مَكْتُوبَهُ مَدِيَّةٌ فِيهَا آيَانَ مَنْخَنَ الْأَوَّلِيَّ وَدَعَ اَذِيمَ نَسْخَتْ بِآيَةِ إِسْبِيْفِ
 الْأَثَانِيَّةِ لِكَلَكَ الْأَسَاءَ آهَ نَسْخَتْ بِقُولَهُ إِلَى اَحْلَنَ الْكَرَدَكَهَ

دَهِي

وَهِيَ مِنْ اَجْمَعِ الْمُنْسَخِ لَا يَنْجُدُهُ اَلْمُسْكِمَهُ سُورَةُ الْتَّسْبِيَهُ كَيْهُ
 وَفِيهَا آيَهُ مَشْرُفَهُ وَهِيَ قُولَهُ لَا اَسْكُونُ عَلَى اَجْمَعِنَاهُ كَنْخَتْ بَاهَهُ وَفِيهَا
 آيَاتٍ مَمْنَاهُ كَهُ وَهِيَ قُولَهُ قُلْ مَاسْلَكْتُمْ عَلَيْهِ اَبِيرْ مُهَرَّلَمْ كَنْخَتْ بَاهَهُ
 قُلْ لَا اَسْكُونُ عَلَيْهِ اَبِيرْ اَهَ سُورَةُ الْلَّكَدَهُ مَكْتُوبَهُ قُولَهُ اَنْ اَرْسَلَنَاهُ
 بِالْحَقِّ بَشِرَهُ وَنَذِرَهُ نَسْخَهُ مَعْنَى الْلَّقْطَهُ بَاهَهُ اَسْبِيْفُ سُورَةِ الْبَئْسَ
 مَكْتُوبَهُ قُولَهُ ظَاهِرَهُ كَهُ قُولَهُ نَسْخَهُ بَاهَهُ اَسْبِيْفُ سُورَةِ الصَّافَاتِ كَيْهُ
 كَلَهُ مَكْمُ الْاَرْبَعَ آيَاتٍ قُولَهُ فَتَوْلِي مِنْهُمْ حَسَنَهُ وَابْصِرْهُمْ نَسْخَهُ
 بَهْرَوْنَهُ وَفُولَهُ فَتَوْلِي مِنْهُمْ حَسَنَهُ وَابْصِرْهُمْ فَنْسُوفَ بَهْرَوْنَهُ نَسْخَهُ
 الْاَيَهُ بَاهَهُ اَسْبِيْفُ سُورَةِ الْمَاضِيَّهُ كَيْهُ وَفِيهَا آيَانَ مَنْخَنَ الْاَوَّلِيَّ
 قُلْ اَنْ اَنْ اَنْذِرْهُ وَقُولَهُ اَنْ اَنْذِرْهُ مَبِينَ نَسْخَهُ مَعْنَى النَّذَارَهُ بَاهَهُ اَسْبِيْفِ
 اَنْ تُجُّهُهُ وَلَتَعْلَمُنَ شَاهَهُ بَعْدَ حَسِينَ نَسْخَهُ بَاهَهُ اَسْبِيْفُ وَفِيهَا نَظَرُ سُورَةِ
 الْوَزْرَهُ فَهَا سَبْعَ آيَاتٍ مَسْوَفَاتُ الْاَوَّلِيَّ اَنَّ اللَّهَ يَكُمْ مِنْهُمْ فَهَا هُمْ

سخن آیه استیف سوی الشوق ملینه و همایش بایت منفعت
الارض المدانیه سجن بحر زیم دستیقه و نلسن فی الارض نسخ ندک
بقوله و نسخه ون الذین امنا اشنه ظلک فادع و استقی خارج
لاتسع اهراهم قل آمنت بی نزل الله ا قول و ربت یکاره ابابی شیخ
لقول فاتح الدین لا یؤمدون بالله ولا بالیتم الآخر الشانه قل لا سلک
علیه من اهراجیه من کان یرید حرث الافرة نزوله فی حرثه نسخ
بقول من کان یرید العاجل بخلن له فی ما من نشان نزدیکیه
والد دسته ایت بنی والذین اذا اصابهم البغی یمیرون والی عیها
والی عیها والی الارجعه بقوله وملئ انتصه عجلة ونک علیهم
سپل ثم قال وانما استپل علی الذین بظلمون الناس ثم ندک
بقوله وملئ صبر وغفر وقوله فان ارضوانی ارسنک علیهم حفیضاً
لشته استیف سوی الشوق ملینه و همایش من النسخ بیث

یختلفون لشته آیه استیف آن نیمه قوله ای اضاف ان عصیت ریث
عذاب يوم عظیم ثم نسخ حکم ضرف الواقع فی المعصیة لقوله معک لم يغفر
لک لک ما تقدم آه الشانه فاعبد وامشتم من ورنه سخن آیه استیف
الرابعه الدین الله بخلاف محبته للبیرون نسخه اللام من البیرون استیف
وتفقره هاضل عنهم ایی سه درات رس قوله باقیه اعلمون مع مهانکم
الاین سخن آیه استیف ایت بهم قل اللام فاطر السموات والارض
نسخ معنا باایه استیف سوی الشوق من مکینة فی ما ثبت ایات
الای ای ای ای ای وحدة الحمد نسخ القبور ون الآیة باایه استیف الشانه
والکم لکم الکلیل نسخ معنی المکر فی الدین باایه استیف آن نیمه فاصن
وعد ایه حق فاما نیشنک بحقیقیه الذی فی دینه او متوافقیک ولينا
ترصیون نسخ ای ای و ای ای باایه استیف سوی الشوق ملینه و همایش
واحدة مشرفة ولا بیسری الحمد ولا استیه ادفع علیی ای ای ای ای

الآيات الأولى فما ندحه بين كعب ثنا منهم متفق على سخنها آية تسبيف الشفاعة
فاصفع عنهم وقل سلام منسع باي القيمة إن الله قد زدهم بغير ما يعبو
لشخنها آية التسبيف سورة الدخان مكتبة فيها آية واحدة من مرثة وهي
غافر تقبل لهم من قبرهن أى استغفار العذاب فلأنهم متضررون منك ربكم
الله أبا شهد عبادته وفيها من المنسع آية واحدة وهي قل للذين آمنوا
يعقوب اللذين لا يرجون أيام السمسم شع معنا لا لفظها باي التسبيف
سورة الإحقاق مكتبة وفيها من المنسع آستان اللوال مادرى بفضل
جو لا يكره شع بما في حق كل فتحا مبينا وقوله وبشر لهم منين ابن الحسين
الله فضلاً لپرس وبلور لم يدخل المؤمنين والمرءات جتن جهنمي
سورة الحمد صفاي السدى والضحى ترتل بكل وحال بما به من
والحق أنها نزلت بالمرءة لانها امر بالصال فيها وفيها من المنسع
آستان الآية احادي القيمة الدين كفر وافزب الرغائب له سخنها قبورها اذ هي
آية

رب الى المدائنة اني سكرانت نيه ولا يسلكم امر الالم انتم اذ يسلكم
في سخنكم بخل اه سورة الفتح ليس فيها مسخر ولكن فيها مسخر
نزل بالمرءة سورة الحجرات مدبه ليس فيها مسخر ولا مسخر كوفي
الناسفة مكتبة وفيها من المنسع آستان اللوال فاصبره لا يقررون
مسخر مني الصبرية التسبيف الثانية وانت عليهم بخيارى سلطان شع آية
السبيف سورة الدخان مكتبة وفيها من المنسع آستان اللوال اولى
عنهم فما است بل لهم سخن آية التي طبها وذر قاد الذكري تدفع التنبير
آن نيه في امر الام حن للسائل ولطهوم سخنها آية الزفاف سرى لا
الظهور مكتبة وفيها من المنسع آستان اللوال او اسرى كوكب مكتبة مسخر
الصبر آية التسبيف آية نهل ترقصوا غافل عن حكم من الزرقةين سخن
آية التسبيف سورة الحجيم مكتبة وفيها من المنسع آستان اللوال اذ اعراض
عن من تعل عن ذكر مسخر معني الاعراض آية التسبيف الثانية وانت

للأذن الالامى نسخ ذلك بقوله والذين آمنوا واتبعنا هم أذىهم سورة فالوقت
لقيمة وفيها من اللذين آبهوا واحدة فنزل عليهم من خبرة باية التيف سورة فالجهن
لقيمة ليس فيها نسخ ولا نسخ سورة فالوقت عليه الحفرون اشد لامى نسخها
الالامى على ايج سليمان فانه قال قوله ستة من الاوليين وقيل من الآخرين
نسخ قرئ ستة من الاوليين وستة من الآخرين سورة الحمد بـ مدحنة فيها
ناسخ ولا نسخ سورة للإيج ادله مدحنة فيها من اللذين آبهوا واحدة وهي
ناجيهم الرسل آه نسخ بقوله اسفتهم الله سورة الحمد وستة ليس فيها
من نسخ بل نسخ ورواها والنسخ بقوله سورة الحمد عن الانفال سورة
الحمد بـ مدحنة فيها من اللذين آبهوا الى ادله مدحنة الله عن اللذين
لقال لهم نسخ باية التي فيها نسخ معنى للامين باية التيف ان شاء ذكر
المؤمنات مهاجرات نسخ بقوله برآته من العدة آية الفضة وان فاتكم نسخ
آه وذلك حكيمه باعدها كانت تحت عارض بين عثمان وهررت
العنز

ولحقت به فمار الله المسلمين ان يوطروا الزواجه من العتبة بغدره سات
اليد من المرض نسخ بقوله برآته من العدة سورة الصحف الجعل بايضا
ناسخ ولا نسخ سورة للنافعين مدحنة ناسخ وليس فيها نسخ سورة
عليهم استغفت لهم الالاية نسخ بقوله ان تستغفلاه سورة فالنفاعين
الطارق ليس فيها ناسخ ولا نسخ وكذا سورة الحمد الثالث سورة
الملك ليس فيها ناسخ سورة فاتحة لقيمة وفيها من المتشين آياتان الاولى
ناسخ بـ ايج جيلا نسخ باية التيف لا شير فذهبوا صرا ويلعبوا نسخ بايضا
سورة فتح ولحيت ليس منها ناسخ ولا نسخ سورة فالقرآن لقيمة
وغيرها غلت ايات من فاتحة الاولى ما اياها المزدوج نسخ بقوله ان ربي معلم
تفهم آلة الثانية وابحث لهم بـ ايج جيلا نسخ باية التيف ان شاء قوله شاد
الخنز لـ اية سبعة سبعة نسخ بقوله دمات دون آه وفيه نظر سورة فالخنز
لقيمة فيها آية واحدة من فتره وهي ذري ورس من خلفت الاخر نسخ

أية التيف سورة القافية مدحه فيها آية مفرضة وهي لا يحيى به

لتعجل به سخن بقوله مستقرة فلما نسي سورة الانان مدحه وفي فهمه ث

آيات مفرضات الا ويلهمون الطعام صحبة سكتنا هذا حادرا

الباقي من المذكوريين بهذا امسخ ما زال تيف اتف نبيه بغيره بفتح الفاتحة

الكيف الثالث ان هذه ذكرة سخن بقوله دايت دايت آية سورة فالسلام

الله اكران رفعت ايس فيها امسخ دلامسخ سورة فاعبس مدحه وفيها

آية مفرضة وهي من شذوذ كره سخن بقوله دايت دايت آية سورة

الذكي وفيها آية لمن شاء مكتوب ان يستقيم سخن بقوله دايت دايت آية

سورة الا فقط اطرافه آدرسه البروج بس فيها امسخ دلامسخ سورة

عية فيها آية مفرضة وهي في مثل الفارق ان آه سخن ما زال تيف سورة

الاخير ليس فيها امسخ سورة العاصي ان فيها آية مفرضة وهي

عليهم صيده سخن اية التيف سورة العجر للآخر المتشجع بس فيها امسخ

د

٥

الصلوة والسلام والتحية

٤٠١٣

لما مني سورة لا الناجي فيها آية مفرضة وهي ليس لها بالعلم الحكيم
سخن بقوله معناها بايت التيف سورة الفاطمة آدرسورة التكاثل ليس
فيها ناسخ ولا مني سورة لا الفاطمة آية مفرضة وهي ان
لعن حشرتني بالاستثناء اللادين امند سورة لا الفاطمة آدرسورة الكواز
ليس فيها ناسخ ولا مني سورة الكافرية آية واحدة وهي الامر يذكر
وارد بسخن اية التيف سورة الذصل آدرسورة الفرقان ليس فيها ناسخ ولا مني
فهذه امر دار ذكره قد فرغ من تحرير جاموسها الفقه الالهى منصور برج مصود
سمى لها ولذلك لم يرجع من ثم شعبان الفرقان في اربعون وفدي
فرغت فتم ما يعون المسلمين الاما وادا العبد لهم الي ذا بغيره فاقصره
الظرف خفارة ذريم عطفه وكمي العم ورموز الفضل الاربعة فيهم الثالث
شمد بحسب سند الف رغناها بغيره الحني من البرهان التبرد عليه بغير الف

جده قصيدة فريدة لم يأبه لها فرقه فحسبها سر المعلمات العلائق بغير زوج حميد
اشهرها نثر المعلمات مطلع العالى باسم الرسول الرحيم وبه شعيب
امسيك والهم فراران يله فخر والمرجل العيار يغار فخر

وذكرهم هنف لونان بقلقنى ثم عاصف شلال ببغز

للغرفيلقزير بشر

للاندرطير الباطسنه للذكر العتار شبيته

للاندرارج الفربورته للذكر فرق الرحمن طاعته

ـ ان لم يذكر عاصف اسرع على ذكر السربر وقلبيه ودم

السربر جفان غير خدا الحرم ما استعين بتحوله ولا قد ادرك
ثواب فران رب العرش لذرا راده واظهر العلم الاعلى لوا الحمد

بدحه اللئع قد ابر منفحة على المطر الحادر ما كله

قد حازف بالرخص باخرين ناف نقر راجب بالعقل ربنا

وان نقل علينا بالوصف يعنينا سرقة الرتب بغير ستر بغيرنا

بانه ورسول الله سيد

عم العربى بذى الطاف حشنه نالمون نوش فى ظل نندى
واسناصل الكفر من نقشتن كان رهين فى طى سطوة دخال
راساً مفهمنه فى آساد حفاف ساد الخلبى من سار الله اذ كان جراً وطوداً سيد اعلم
نم نال على شهباً حاضر لوغى عم الورى كومافات القرى شمساً
لوكه لواستك كيف بنظم فالذى من نظم والشتم لائم
غاً لواه كيف اسامي الكفر دم بنوره اشرف الاواف خلهم
بناء امر الاواث فى الحرم كالبوف فيهم والتارف ضرم ما
عمره يهدى نزلت والله من نزلها خرسها جروح منها جهلها
تحا فى ساعده فد فى البارطلما فقاره وهي فتحملا جهلها
نواه فى فضلها نار على علم بدأنتى كل حربى الى كوم
اذ وحد الله اسرحدى ثدى قد اندى بوسو اللادى ما

كَلَمَهُ مِنْ فَأَفَهَا زَرْبٌ
 بِهَا يَبُوتُ عَادِيَ الْوَتْهَنْ
 سَرْبُهُ ظَرْبُهُ
 نَفْسَهُمْ كَيْفَ ضَلَّوا عَدِيمَ
 حَذَرْنَهُ سَارْتُوا هَبِنْهُ قَلَارْبُهُ
 مَسْلُونَ قَلَالْجَاعَ الْقَوْمُ
 حَذَرْنَهُ عَنْدَ الْجَهَنَّمِ
 اَمْبَنْهُ تَجْيِي بِوَمَ الْمَحْمَدُ
 وَهَلْهَرْزُ وَجَهُ كَالْطَّرْفَاطَهُ
 فَاصْبَحَ خَدْشَلَى هَا خَمْدَهُ
 هَلْ جَادُوْمَا اوْبِكْوْجَانَهُ
 مَضْرُرَهُ كَدْرَمْزَهُ وَخَانَهُ
 لَوْلَهُ اَمْبَدُوكْفَقَهُ
 اَبْعَدَهُ اَشْرَقَهُ بِهِ سَبِيلَهُ
 بِسِيفَهُ عَبْدَ الْوَثَانَهُ
 لَوْلَهُ كَانَ سَوْلَلَهُهُ ذَهَبَهُ

حَوْلَ السَّبِيلِ الْكَنَاهِ الْوَسْكُوْ
 فِي خَبْرِهِ وَبَوْدِغَهِمْ هَلْكَوْ
 لَوْلَهُ كَانَ لِاجْتِي الْمَلَكِ
 لَوْلَهُ مَا خَلَقْتُ اَرْجُفَهُ لِفَالَّكِ
 هُوَ الْجَوَادِي بِالْجَدِ مَسْكُونَ
 هُوَ الشَّجَاعُ اَمَا يَفْكِكُ سَقْبَهُ
 سَيْسَهُ اَوْلَهُ الْعَلَيْهِ كَانَ جَاهَلَهُ
 هَلْنَهُ فِي اَشِ سَوْلَلَهُهُ
 ذَاجِدُهُ لَهُ يَكْفِي الْعَلَمُ خَبِيرُ
 وَابْدَلَهُ بِعْنَى الْعَبَرُ شَوَّهَ
 اَفْبَلَهُ بَتْ فَقْرُكَلَاهَ اَمْسُرُ
 مَكَانَهُ بِاَوْلَكِ بِسَرْشَهُ
 هُوَ الْجَاعِ سَبِيلَهُ اَوْلَهُ
 وَالَّهُ اَنْهَ قَدْمًا وَسَدَدَهُ
 وَسَدَدَهُ اَسْلَاهَهُ وَاسْدُ
 هُوَ لَذَى كَانَ بِهِ لَهُهُ
 اللَّهُ اَعْنَمَهُ قَدْرُ وَبَجَاهَهُ
 وَاخْنَاهُ وَجَنْبَاهُ بِهِ فَضَلَهُ
 تَلَلَنْجَطَهُ عَلَيْهِ مِنْزَلَهُ
 هُوَ لَذَى كَانَ سَوْلَلَهُهُ ذَهَبَهُ
 ذَاصَاحِبَهُ لَقِبَهُ لِبِيْضَهُ فِي النَّجَدِ
 فَذَاهِبَهُ مِنْهُ اَعْظَمُهُ الشَّرَفَ
 مَولَهُ كَالْصَّدَهُ
 اَذْكَارَهُ مَعْلَتَهُ ذَالَّهَهُ
 هُوَ لَذَى صَارَهُ شَرَبَهُ

كعده في فرسنها صمام آخر
وأي نهر سنابسا في ذلك تحت
والآية الكفر خاتمة افتتحت
أقدام يحيى عليه السلام
لبعث
وعند ما هر اعنانها
عندما يأخذ بيمولات الافتتحت
باوضاعها مدبرها
الروم بنقبة فوالاعترف
ها ووجهها ان دستورها
وكذا اعيانها البر والطرا
ونصرا على اعمهم بهجر
عمن شابه الافاق شجر
انى لا شد له الفضل
ليست عليه مع الماء مشكلة
هذا مثل اهل في الجو ونزله
تفريح هذا الناس محلا
بوب مبشر والبر سائل
تواء الجندى في الجو وسلام
حرب اللكف ذاتا ضائمه
ما خاب امل ما فل نائل
ذذ المعاشر بما جبعا ماض
ناف الجنان قط اذ من معاشره
ما معه و اذا خدا شكلها
ما مستقر الرواسى تحيى

أَنْتَ لَنْ تَلْعَبُ بِي الْعَدَلِ وَالْمُنْجَلِ
أوْ صَابَ الْبَرُّ الْأَسْرَى مَوْدٌ
فَاغْدَى السَّبِقُ الْأَبَادَى يَوْمٌ
بِنِ الْأَنَامِ سَكَارَعَانِيَّا مَا
وَهُنْ جُنُونُ الْعَالَمِيَّى هَمَا
الْأَحَمَرُ ثَدَمَا وَحَصَنَهُ
وَفَثَانِي وَاصْطَفَاهُ كَيْنَهُ
أَفَمَدَ الْأَرْضِيَّا سَيْدَهُ
أَوْحَى الْعَيْلَى وَجَبَّاهُ مَا
مَلَئَتِ الْأَرْضَيَّى كَالْأَنَامِ
فَأَوْقَفَ الْقَوْمَ فِي الْأَرْضِيَّا وَ
الْأَغْرِيَّى مَعْظَمَهُ مَا
نَادَى عَلَى الْأَجَلِ الْأَنْتَفِيَّا
أَكْمَمَهُ الْأَنْتَفِيَّى غَيْرَهُ
الْأَوْمَدُ وَهُوَ عَلَى الْأَنْجَفِيَّا
وَنَالَّا مُحَمَّدَ سَوْلَالَمَيَّا طَيْبَهُ

عَلَيْكَ اللَّهُمَّ مَا يَعْلَمُ خَوْفٌ سِرِّي
عَلَيْكَ اللَّهُمَّ مَا يَعْلَمُ حَمْدًا سِرِّي
عَلَيْكَ اللَّهُمَّ مَا يَعْلَمُ شَفَاعَةً فِي سِرِّي
عَلَيْكَ اللَّهُمَّ مَا يَعْلَمُ الْجَدِيدَاتِ
الَّذِي لَنْ يَسْتَعْدِي
أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ
عَلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَا يَعْلَمُ
لَا أَسْتَأْنِي حَمْدًا بِمَا هُنْ فَلَاهُ
مِنْ ذَكْرِكَ نَطَاشًا وَلَدَاهُ
صَبَابُكَ بِزَلَبِيَا بِالْبَرِّ وَرَمَ رَفْتُ
صَبَابُكَ بِزَلَبِيَا بِالْبَرِّ وَرَمَ رَفْتُ
شَمَّ بِرَدَ قَوْدَرَتْ دَرِدَمْ بِزَلَبِيَا
حَمَّ بِرَدَ زَرَجَتْ مَرَقَارَكَرَفْتُ
رَاشَنَّ بِرَدَ رَادَنَّ زَاهَشَلَكَرَفْتُ
بِرَدَ بِرَدَ رَفْتُ بِرَقَامَ رسِيدَم
شَنِيدَمْ مَادَرَكَمْ لَتْ نَدِيدَمْ زَاهَشَنِيدَم

فَلَمَّا هُرِضَ عَنْتَبَ كَهْ دَرْ زَيْدَ رَسُوْلَهُ وَلِيْلَةَ وَلِيْلَهُ دَرْ زَيْدَ
زَرَاهَ نَيْبَ مُهَذَّبَ كَهْ دَرْ زَيْدَ فَرَقَ نَائِلَيْلَهُ كَهْ دَرْ زَيْدَ عَلَيْهِ
وَانْ شَكُونْ لِلأَطْرَمْ مَخْيَلِيْلَهِ الْوَلَنَانِ

فَالْمَرْسَى فِي الدُّهْرِ مُقْتَدِرٌ
حَلَّمَ كَعْكَ عَلَوْيَا حَبْنَسِه
حَلَّمَ كَعْكَ وَلَوْيَا حَبْنَسِه
حَلَّمَ كَعْكَ قَرْشَلَبِتْ طَلَبِه
مَطْرَقَتْ نَصْبَانِيَّا بَهْمَ
مُنْزَهُونَ عَنِ الْجَنَاحِ عَنِ
قَوْمٍ لَا يَأْمُلُونَ قَلَّتْهُمْ

فَبِكَ الْفَضْلُ الْجَمِيلُ وَمِنْكَ الْفَرَحُ الْجَوِيدُ كَاذِبٌ
ذُولُ الْعَالَمِ الْأَعْلَوْنَ دُوكَ حَسِيقٌ مَقْبِسٌ مِنْكَ وَمَفْسِرٌ
أَنْهُرُ أَنْهُرٍ عَلَى الْأَرْضِ وَعَنْهُ فَاللَّهُ يَأْتِي بِهِ لِخَلْفِهِ أَنْهُرُ
كَثِيرٌ سُوَالٌ صَلْطَنٌ الْفَضْلُ وَمَوْرَدُ الْهَدْيَةِ دَمًا وَمَاءً
بِإِصْفَوْنَةِ الْأَرْضِ الْخَلَانَ الْأَنْسَى مَوْلَونَ طَرَاحِبَكَمْ
فَصَفُوُّ اللَّهِ يَغْلِي بِهِمْ وَالَّذِينَ مَنْوَأُجْبِي بِهِمْ
وَانْهُرُ الْحِجَابُ الْأَعْلَوْنَ وَانْهُرُ الْأَعْلَوْنَ عَنْكَمْ
عَلَمَ الْكَنَابِي مَا حَالَ السَّوْرِ

شَكْبَرَدَةَ طَوْسَ اَرْسَوَهُ مَهْرَ شَكْبَرَدَةَ اَنْزَنَهُ بَاهَ دَافَتَهُ
زَندَ بَنَكَدَهُ شَبَسَ تَهْبَصَيَهُ طَادَهُ كَهَ اوْكِيدَهُ اَهَسَهَهُ
نَفَاشَهُ بَهَ زَهَرَشَ بَلَهُ كَرَشَحَهُ بَهَ كَرَشَحَهُ اَزَهَرَ مَهَرَ
وَرَشَشَهُ لَهَرَهُ بَهَ قَهَشَهُ زَهَرَهُ فَلَهَهُ قَهَشَهُ

عَنْتَ بَجَرَهُ بَرَزَالَ حَمِيرَهُ عَقَدَرَهُ بَرَعَالَ حَمِيرَهُ
مَهَرَهُ بَرَهُ بَاهَرَهُ نَهَانَ كَهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ
كَوَزَرَتَهُ بَهَهُ صَفَلَهُ لَعَلَهُ بَهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ
بَالَهَهُ ذَرَهُ لَهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ
عَرَصَهُ دَنَيَا سَالَ دَمَهُ بَهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ
عَلَشَرَهُ بَهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ
دَرَفَهُ صَدَقَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ
رَوَرَهُ بَهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ
رَسَرَهُ بَهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ
قَاطَبَهُ اَنْبَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ
عَرَشَهُ بَهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ
صَفَرَهُ بَهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ بَاهَهُ

چونه کنند و اینکه از اینها میگذرد
چونه کنند و اینکه از اینها میگذرد
کسی که از اینها میگذرد

چونه چونه نشاند در مقام فرب شناید
شئونی فرورد زار و علما شناید
چونه چونه نویز تراب بخواهد
شئونی فرورد زادنی هشت شناید
کسر و کو خفیض طرشی در آنده
نائب رسیده همچنان پدر ازنه
وزیر لبیز بر تبت بر شره فرسنه
لهمزین خواجه اسلام که اینه
خیل عاب نشید شنای قوریوس
بلطفه روحانیان بخون فرد و دشی
پشت نکشند فی زهری پون کوی
لهمزین همه پرای پسته جنت فرد و دشی
تیزه دادر چونه راه ایمن نیا به
تابقیام بر استان قر خواه
شاید کار اذباب و ماه نت بدر یافته
از زر و عدایه از بر سکانش
شخونه همان چون نمیزیم بخواه
جلده افلاک در هر روش صاف
شیخ را بخواب دهد جلابر
شاید ایان دوزد دادر معاشر
حصار بدار نمیز و با قرقانی
نمایم هم کجولیز نا اک تو نیک براخ
سد علی عاشقانی دجا شا

حکایتی که این روزها بسیار محبوب است و از اینجا آغاز شد
 که یکی از شاهزادگان امیر شاه را در یکی از قلعه های
 امیر شاه دید و او را بسیار زیبا و خوش اندیش
 می دید و او را پس از آن روز در یکی از قلعه های
 امیر شاه می باشد و این روزها از اینجا آغاز شد
 که یکی از شاهزادگان امیر شاه را در یکی از قلعه های
 امیر شاه دید و او را بسیار زیبا و خوش اندیش
 می دید و او را پس از آن روز در یکی از قلعه های
 امیر شاه می باشد و این روزها از اینجا آغاز شد
 که یکی از شاهزادگان امیر شاه را در یکی از قلعه های
 امیر شاه دید و او را بسیار زیبا و خوش اندیش
 می دید و او را پس از آن روز در یکی از قلعه های
 امیر شاه می باشد و این روزها از اینجا آغاز شد

که یکی از شاهزادگان امیر شاه را در یکی از قلعه های
 امیر شاه دید و او را بسیار زیبا و خوش اندیش
 می دید و او را پس از آن روز در یکی از قلعه های
 امیر شاه می باشد و این روزها از اینجا آغاز شد
 که یکی از شاهزادگان امیر شاه را در یکی از قلعه های
 امیر شاه دید و او را بسیار زیبا و خوش اندیش
 می دید و او را پس از آن روز در یکی از قلعه های
 امیر شاه می باشد و این روزها از اینجا آغاز شد
 که یکی از شاهزادگان امیر شاه را در یکی از قلعه های
 امیر شاه دید و او را بسیار زیبا و خوش اندیش
 می دید و او را پس از آن روز در یکی از قلعه های
 امیر شاه می باشد و این روزها از اینجا آغاز شد

۱۹۹۱ میلادی که از آن
 پس از این مدت می‌گذرد
 باید این مکان را
 بازسازی کرد و این مکان
 را باید بازسازی کرد
 و این مکان را
 بازسازی کرد و این مکان
 را باید بازسازی کرد
 و این مکان را
 بازسازی کرد و این مکان
 را باید بازسازی کرد
 و این مکان را

۱۹۹۱ میلادی که از آن
 پس از این مدت می‌گذرد
 باید این مکان را
 بازسازی کرد و این مکان
 را باید بازسازی کرد
 و این مکان را
 بازسازی کرد و این مکان
 را باید بازسازی کرد
 و این مکان را
 بازسازی کرد و این مکان
 را باید بازسازی کرد
 و این مکان را
 بازسازی کرد و این مکان
 را باید بازسازی کرد
 و این مکان را

۱۰
 ۲۰
 ۳۰
 ۴۰
 ۵۰
 ۶۰
 ۷۰
 ۸۰
 ۹۰
 ۱۰۰
 ۱۱۰
 ۱۲۰
 ۱۳۰
 ۱۴۰
 ۱۵۰
 ۱۶۰
 ۱۷۰
 ۱۸۰
 ۱۹۰
 ۲۰۰
 ۲۱۰
 ۲۲۰
 ۲۳۰
 ۲۴۰
 ۲۵۰
 ۲۶۰
 ۲۷۰
 ۲۸۰
 ۲۹۰
 ۳۰۰
 ۳۱۰
 ۳۲۰
 ۳۳۰
 ۳۴۰
 ۳۵۰
 ۳۶۰
 ۳۷۰
 ۳۸۰
 ۳۹۰
 ۴۰۰
 ۴۱۰
 ۴۲۰
 ۴۳۰
 ۴۴۰
 ۴۵۰
 ۴۶۰
 ۴۷۰
 ۴۸۰
 ۴۹۰
 ۵۰۰
 ۵۱۰
 ۵۲۰
 ۵۳۰
 ۵۴۰
 ۵۵۰
 ۵۶۰
 ۵۷۰
 ۵۸۰
 ۵۹۰
 ۶۰۰
 ۶۱۰
 ۶۲۰
 ۶۳۰
 ۶۴۰
 ۶۵۰
 ۶۶۰
 ۶۷۰
 ۶۸۰
 ۶۹۰
 ۷۰۰
 ۷۱۰
 ۷۲۰
 ۷۳۰
 ۷۴۰
 ۷۵۰
 ۷۶۰
 ۷۷۰
 ۷۸۰
 ۷۹۰
 ۸۰۰
 ۸۱۰
 ۸۲۰
 ۸۳۰
 ۸۴۰
 ۸۵۰
 ۸۶۰
 ۸۷۰
 ۸۸۰
 ۸۹۰
 ۹۰۰
 ۹۱۰
 ۹۲۰
 ۹۳۰
 ۹۴۰
 ۹۵۰
 ۹۶۰
 ۹۷۰
 ۹۸۰
 ۹۹۰
 ۱۰۰۰

۱۰
 ۲۰
 ۳۰
 ۴۰
 ۵۰
 ۶۰
 ۷۰
 ۸۰
 ۹۰
 ۱۰۰
 ۱۱۰
 ۱۲۰
 ۱۳۰
 ۱۴۰
 ۱۵۰
 ۱۶۰
 ۱۷۰
 ۱۸۰
 ۱۹۰
 ۲۰۰
 ۲۱۰
 ۲۲۰
 ۲۳۰
 ۲۴۰
 ۲۵۰
 ۲۶۰
 ۲۷۰
 ۲۸۰
 ۲۹۰
 ۳۰۰
 ۳۱۰
 ۳۲۰
 ۳۳۰
 ۳۴۰
 ۳۵۰
 ۳۶۰
 ۳۷۰
 ۳۸۰
 ۳۹۰
 ۴۰۰
 ۴۱۰
 ۴۲۰
 ۴۳۰
 ۴۴۰
 ۴۵۰
 ۴۶۰
 ۴۷۰
 ۴۸۰
 ۴۹۰
 ۵۰۰
 ۵۱۰
 ۵۲۰
 ۵۳۰
 ۵۴۰
 ۵۵۰
 ۵۶۰
 ۵۷۰
 ۵۸۰
 ۵۹۰
 ۶۰۰
 ۶۱۰
 ۶۲۰
 ۶۳۰
 ۶۴۰
 ۶۵۰
 ۶۶۰
 ۶۷۰
 ۶۸۰
 ۶۹۰
 ۷۰۰
 ۷۱۰
 ۷۲۰
 ۷۳۰
 ۷۴۰
 ۷۵۰
 ۷۶۰
 ۷۷۰
 ۷۸۰
 ۷۹۰
 ۸۰۰
 ۸۱۰
 ۸۲۰
 ۸۳۰
 ۸۴۰
 ۸۵۰
 ۸۶۰
 ۸۷۰
 ۸۸۰
 ۸۹۰
 ۹۰۰
 ۹۱۰
 ۹۲۰
 ۹۳۰
 ۹۴۰
 ۹۵۰
 ۹۶۰
 ۹۷۰
 ۹۸۰
 ۹۹۰
 ۱۰۰۰

၁၃၈၂ ၁၃၈၃ ၁၃၈၄ ၁၃၈၅
 ၁၃၈၆ ၁၃၈၇ ၁၃၈၈ ၁၃၈၉ ၁၃၈၁၀
 ၁၃၈၁၁ ၁၃၈၁၂ ၁၃၈၁၃ ၁၃၈၁၄ ၁၃၈၁၅
 ၁၃၈၁၆ ၁၃၈၁၇ ၁၃၈၁၈ ၁၃၈၁၉ ၁၃၈၁၀
 ၁၃၈၁၁၁ ၁၃၈၁၁၂ ၁၃၈၁၁၃ ၁၃၈၁၁၄ ၁၃၈၁၁၅
 ၁၃၈၁၁၆ ၁၃၈၁၁၇ ၁၃၈၁၁၈ ၁၃၈၁၁၉ ၁၃၈၁၁၀
 ၁၃၈၁၁၁၁ ၁၃၈၁၁၁၂ ၁၃၈၁၁၁၃ ၁၃၈၁၁၁၄ ၁၃၈၁၁၁၅
 ၁၃၈၁၁၁၆ ၁၃၈၁၁၁၇ ၁၃၈၁၁၁၈ ၁၃၈၁၁၁၉ ၁၃၈၁၁၁၀
 ၁၃၈၁၁၁၁၁ ၁၃၈၁၁၁၁၂ ၁၃၈၁၁၁၁၃ ၁၃၈၁၁၁၁၄ ၁၃၈၁၁၁၁၅
 ၁၃၈၁၁၁၁၆ ၁၃၈၁၁၁၁၇ ၁၃၈၁၁၁၁၈ ၁၃၈၁၁၁၁၉ ၁၃၈၁၁၁၁၀

၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၂ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၃ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၄ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၅
 ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၆ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၇ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၈ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၉ ၁၃၈၁၁၁၁၁၀
 ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၂ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၃ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၄ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၅
 ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၆ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၇ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၈ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၉ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၀
 ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၂ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၃ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၄ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၅
 ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၆ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၇ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၈ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၉ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၀
 ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၂ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၃ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၄ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၅
 ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၆ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၇ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၈ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၁၁၉ ၁၃၈၁၁၁၁၁၁၁၀

شیخ زکریا محدث

صبا و لایم خیر متأخره از آن هاد و جو که تبریزان لوازم باعثان شایسته
میشوند و دانسته حقیقت و موجودات را بجهات اسماء و صفاتش قبول
و تسبیح دارند و حجۃ بر تسبیح شیوه فرموده اند و در عرض نسبت مان
لایرانی مضاف بآنها از دو جهم میگیرند و در عدم در عدم خوش این جهت
دانند از این دو این را بسیار پیش داشتند این سیاست این دو فرموده اند ولای
الله المصیر و این ایجاد جمله ای دوستان مقام که نشست غاییه الطالبین
آنکه این دوین است خلاف طریقت بعد که ادای این کنند اند اینکه این دو از
در عرض حقیقت ای این
اثر دارندین مقام است همه مراتب طلاق این زدنیه و صعودیه اکرم حضرت امام
و اسماء و صفات ای دوین
حضرت ای دوین
دارد و طرفی دوین ای دوین

ز پرس که ایدا کم تر بران و اینکه ز دستور نهایتی است اراده مخصوص باشد
کاملاست بسیار دبایه امت و قاصد او و هسته رفاقت و فنرست
من اراده مقام معلوم خود را معرفت کند مع الامر مقام و انساع الامر حالات
با اینکه همه مقامات از اداره و امان و علره عال فی و زنه قائمی
مرئیست همچنان که ظرف که از اسناد اعاده اعوام که عطا شده
بان قدری عطایش کنی اقول لیز اتفاق ام مثل سابق در حقیق
اوه احمد بن ابرهیم معاویه بالذات و حجاز من رفع حقیقت ناسی شده
فاعط طلب از حقیق پیش از سفر که قرارداد را عطیه شد بیش از عده سالان
پیش طلب با دفع تعلیل عطایش کنی قدس حقیقت زان نوع جهه حقیقت
دارد صد و لکن بالاضافه الى ما ذكره و عطایه قدری بالنسبه الى ما ذكره
دان اغفاری اشتراص اخر خواه با البعلیا که عطیه ایشان بصیرت کرد
صد و مثل کنیه ایشان با اذانت و بالعرض في الاضافه و لکن قدری
کنیه ایشان با اذانت و بالعرض في الاضافه و لکن قدری

بالاضافه

بالاصل ذه فخطه قلم مذكر وثانياً اسأوال عن ادل الامثلة ففضل
الصفات فنها اخره عن جميع افراد الصفات اقول معمورت كذا
این فقرة مثبت صواب دلائل در حراز نهاد عار شریف اللهم امين
ما انت فی هذل اث دلیل دلیل بکل شان دلیل دلیل وجہ دلیل
واقعه و دلیل در عذر من عیوب نبند روز بانت خلیل شدن زین
جمع محلابام مغید عورم اذ اشد و بجان حنکه جو قد ایین بر این فرض
جنسن ب این حشمه فرگز حست ره براید ص مفتر کهاد سلام عالم
بن خانه که در دو شریف شیر زیر ایده که این که این
که بر این حقیقت و حق جبر و ملا تبار دلیل اعنادین کثیر وات
او معینون میکند عالمه و خاصه و خاصه خاصه چنانچه در علم اسلام و
امهات دامنه اسما و امام الائمه تبعیض فرمدهند و عرف مخصوصاً
اسماء و صفاتی لازم شون ذاتی حق تبعیض فرمدهایند مجده
که زان
لیقازن سبی کوی تصفع و دقاب عرق حقاً سخا نهاد عین دنیوی
در داد

فَوْزِنَةِ الْمَلَكِ لِلَّهِ لَعْدَمِ خُفَاءِ شَمَالِ الشَّمْسِ عَلَى الْمَبْدَءِ وَسِرَانِ الْمَبْدَءِ
فِي الْشَّمْسِ أَوْلَى حِجَابِ عَمَّلَ سَوْدَادِيَاً يَاضِ فِي مَشْتَقِ اسْعَادِيَاً يَاضِ
وَمَدْرَسَةِ كَطْلَاقِ اسْعَادِيَاً يَاضِ بِرْ قَسِّوَادِيَاً يَاضِ كَهْ عَرْضَه
يَشَوَّهِ دَيَّاً يَثُونِي بِرْ سَوْدَادِيَاً شَانِ دَعْوَهُ شَانِ فَرَضَأْهُ عَابِرَه
مِشَكُوكِ بِرْ مَجْمُوعِ عَارِضِ بِرْ سَوْدَادِيَاً عَرْضَهُ وَضَرَعِ امْبَدِيَاً يَعْجَلَهُ
يَلِي كَهْ اسْتَوَادِيَاً سَوْدَادِيَاً يَاضِ حَقِيقَتِهِ فَبُهُوتَ الدِّرْغَةِ
ضَدُورِ وَفَرَقِ بَاعْتَبَارِ اسْتَحْلَالِ عَرْفَكِ اندَلَتْ سَعْدَرَاهِ
حَذَرِيَّهُنِي سَوَادِيَاً سَنَدِيَّهُ دَيَّاً سَتْبَرِيَّهُ حَكْمِي بَانِهِ يَضَعُونِي سَوْدَادِيَاً
اَكْرَمِيَّهُنِيَّهُنِي عَرْضِيَّهُنِيَّهُنِي مَعْتَقِيَّهُنِيَّهُنِي مَخَارِجِيَّهُنِيَّهُنِي
الْمَبْتَدَأِيَّهُنِيَّهُنِي اَمَاهُكِمِيَّهُنِيَّهُنِي بَانِهِ اسْعَادِيَاً يَاضِ صَفَتِهِ حَكَمِيَّهُنِيَّهُنِي
صَبَاعِيَّهُنِيَّهُنِي اَنْتَهُ عَبَادَهُنِيَّهُنِي اَبْعَدِيَّهُنِيَّهُنِي اَكْسَوَاتِهِ دَمَجَنِيَّهُنِيَّهُنِي
دَسَوَادِيَاً سَوْدَادِيَّهُنِيَّهُنِي تَسْمِيَّهُنِيَّهُنِي كَلَامِيَّهُنِيَّهُنِي بَرَزَهُنِيَّهُنِي
وَمَجْلَدَهُنِيَّهُنِي

جزوات حق شئون ذاتیت حق پس از آن در صدر این و دنار کرد اور
جهای سردار فرموده که بعض کار مطلق و حسن و جعل متعلق
وی مل می خفقات بعد از علاوه علی سبیل ترقی ملاجای
علی سبیل الفتن و المقصیل متوجه علی عذر و حمایت که اینها هم
امهاتند ولی خوشیشون اسما و صفات غیر قدرتمند و مادر
از از مرار علاوه تراهمدا رعی نمید که از محنت فرموده
عمل ای بیان مفصل یعنی عموم افراد ترقی فرموده باشند
منشیان و اجرود و دکلرانان و جمهود و جبروت و صوکانت
احکام ای ای تم قصدهمین لدن حکیم جنیه صدور احمد سلامه
و علی امامه و اجداده قولها زینه ضل و شاشان الخبردان کل
پیمانکار هم نهاد تصریف نهاده تو احتمال ای خیر نام
فائدہ اخیر قد صور ناک فائده عائدہ نکسہ التمیل سریان

وحالات وصح وبدلاته وبديلة اخر لغاف واسود في
 ومشهور سوان مبدع در شتن مسلم بكت كچم دجهن بجهه
 باطلت بل پره از عوام لعرف از سواد پاپ غال وسایه
 وعاج میخواهد ومتتفق عارض میشند وعصر حکوم خان این
 نمیخواهد مبدع ایشان در مشتقت ایشان را و مقدمه هر کو ایشان
 و اکرم کرد و فاخت اسودهم مانت فله ایده الله تعالی الای
 برآد به عدم الفرق بین المبدع و مشترق خل الادائی کماله
 احکماء المتأملین اقول و زلک مخدوحت حق المحبین بالتصویری
 ایم حیره کلم کلمه قدره کلمه لاین العکله اجزا و بود مردم و طلاق
 مثل درجعه حق لازمه نفس الروح احقيقه لیدیں ممکنه المنسیه
 مشتقات در حق تعالی هر ایک عالیم العقیده مشاهده مسما
 و استاد علیه الرحمه والرصان میفرمود که در عرف حکایه
 لسان

استعمال مشتقات در بعض بسط متفاشر و مظاہرات مثل اطلاق مشتقات
 بر زبانه
 بر صورت جسمیه و مادر سباده الموارد بسط مفهومه بمقابل زبانه
 و مقدمه و مسر غردن و مسلم بعلم و مضریه ضریعه و مستند بگزرا
 دکلی و مطبقه مضاف اضافه و اسلام ادل نقل فرموده که از همه این
 اعراض شبیقات تعبیر فرموده فصله التکلم المثلثه اذ ذی المثلث
 دلکن اول زید عمره فضلها ایکون الدلیل عکس قضیه قان که باید
 لاعک اقول قد علمت اهمیت البهار للهباء فبغض البهار بکان
 این جیوان و بعض اخوان این کلم و عجم مرجو و بعض الموجو
 حتم
 دجهن لکان المهره الموجهه قوله ایده الله تعالی و وقوده دجهن ایشان
 الا شد زیر اصنفهات الله تعالی لازماً غیر مشد که این منحصره
 وح بصیر اسئال عنها خیر مرجحة بعدم تدریس الا اذاعین اقول
 ما اجبت عجم لذاته فراجیه عجم من جهاته ازان نظر فم امکن عجم

فِي الْكَلَّةِ الْمُغْلَظَةِ وَتَوْزِعُ كَذَلِكَ الْأَطْبَقِيَّةِ صَلَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ
وَالْمُشْنَفُ لِشَذِّذَةِ مُبْطَلِيَّةِ حَرْفِ دَكَّاتِ شَدَّهِ حَسْرِ كَلَّاهِ
نَفْسِكَ دَقْيَقَةِ آنِ حَقِيقَتِ اسْتَصْرَمَةِ دَرِيرَادَ آنِجَّيِهِ دَرِيلَاسَتَ سَرَّاهِ
نَزِيرَ إِكْرَبَارِ زِدَرِيَانِ سَوْفَكَ كَرِهَهَا بِإِهَمَانِ بِاصلِ عَنْكِبَتِ سَهَّاهِ
بِاجْلَهِ تَعْكِسَتِ فَاضَتِ وَالْسَّفَاضَتِ تَعَدَّرَتِنَهِ تَعَافِيَ قَوْلَهِ
إِيدَهِ اللَّهِ تَعَالَى إِنَّ الْأَفْضَلَ الْمُسْتَوْلَ هَنَدَلِ حَسَابَ النَّسَيَّةِ إِلَى الدَّاعِينَ
وَلَانِ كَانَ خَلَافَ لِلظَّاهِرِ لِلْمَدْعُونَ أَوْلَى ذَنَابِلِ رِسَامِ ضَرَبِ مَثَّيَّفِ
جَابَ دَرْعَ الْكَالِمِ شَدِّحَ حَقِيقَتِ سَكَّهِ شَدِّيزِ يَرَبِّيَّةِ بَاصَطَلَهِ
إِسْرَاقَيَّهِ كَرَهَهَا زَرَّتِهِ دَرِدَ بِاعْمَلِيَّهَا مَقْدَمَهِ دَمَرَ خَرُوشَ دَيَّدَهِ
لَامَ دَفَوَنَ الْأَمَمَذَاقَصَّ سَكَفَهِ دَغَيَرَ سَكَفَهِ فَنَهِيَّةِ الْحَقِيقَهِ دَحَّتَهِ
وَارَدَ دَوَحَّتَهِ حَقَّهِيَّهِ دَكَّرَتَهِ نَلَاسَيَّهِ دَمَ دَرِدَ بِاعْمَلِيَّهِ رَاصَانَهِ
مَشِلَّ كَلَّاهِنَ دَفَرَنَ دَفَرَنَ دَقَوَنَ دَيَّاخَنَ دَوَارَاتَ دَارِنَ كَرَّتَهِ دَحَّهَهِ بِالْجَنِّ

مهیات میکند و همیشه با این ذات نیز بجه جبر ولاوض عنده قبایل
 بل بالوضن یا من پس ان که مشکل شد که فعله ازان چیزی مضاف ای
 احست و احمد است و ما امنیا آزاده و ماختکم ولا دینکم الا تقوی
 و فعله احمدکم داده ادان مردا خود دفعه شبطه را مضاف ای
 سکیت من اینقدر کی در دوباره کرد کی و اما مضاف ای الفرایل ای کائیده
 کی عقول طریق معرضیه کی و نظریه احجام کی اما صفات اینجا عالم اینها
 ای زن حسکی داد ای که همه دستور عدو و همچویان دیوان و
 بحسب نسب و مجاز ای جا هم برای سبب جهل عالم برای این دسانیه برای
 ضعف کامل بود قدره علامه عقال داد حکم کی الحکمة صیر و ای ای ای
 عالماً احتمل مضاف ای لاما فی عالم این کی حق و درین کی محمد کی
 درست کی بالشکم کی قدر قریب بهینه زر افشار دیغیش باشد ای ای
 فریانست بایه بیکد - و همچوی دینکش زناره ای انسیه با همان

و هر شهر در هر شهر و فصلان اول ذر و سط و جمعه هر ایاصوف
 که در کله ایچ قدر کریت بهم میرسد و حکم که کسر صورت نزدیش میگویی
 چکون شدت بهم میرسد ثم جعلنا ایسم علیه میلاد وله مظلوم علی
 مایصیر لا افضل لا اصفات الحقیقتیه الحضرة الـ زینه لذاتی
 قطع النظر غیر اصفات و هم المرتبة الاحدیتیه بالتسیبه لا اصفات
 ایشیه فی مقام الرادیتیه لکن الاول سرف علیه اطلان و علیه ای
 فلا شک فی عدم قابلیت الداعیین کلمه لبند المطاع و اسناد ای ای ای
 المقدمة و الكلمات ایشیه فی اصفه لاستیج قرائت لکن ای دعی الله
 یصیر بجزمه ای اسنادی الفرد الکمل فی صفاتک المتصریه خواهی
 فی ایکان ایکل صفاتک عند غیر ایکل عندک لعدم تناکیز^{۱۲}
 فیکون الافضليه ای ای فیه لاحقيقة و علیه ایکن السؤال المتشابه
 ای ایادیها ملک فیه ای ای تصریف قدر المهام ای ای ای کمال الرصد و ای ای

نحو تعلیم مذکور اذ کان سرگذشت جنابه و ان کان بمراد به این قسم کیا گردد
شیخ زاده مصلح حرم علی بن ابی طالب فیض از اشکالات اضافات
کمالاً یخفر اقول عام صفات حقیقته محضه ذات اضافه اضافه
محضه مکمل مکن مکن را با همسه دسته اضافه اینکه انقدر مجلد الام
و جرب ای که مکن ذایر اتفاقی خواهد و العذر بالحال و اچین حجت
ذار و عدم ذدرست مکذاه امامیات غیر عارض و عالم عارضه و عیز
و جرب غیر مکن میخواستند از درده کسر تقدیر قابلیت و ای
قوافیض نهایید زرد و قاصع مایه بر قبول آن ما و فیض نزد و لقہ
کلمه رسول الله اسرعه حسنہ با او هم زیان و ای خواسته شیم مرتبه ادرا
اصل و محبت برادر اخواهم دریافت خوبیه اجزا عالم هم که ای
نکوس زاده زید چه مجرمات و چه مادیات از محمدیه نکره شدیه او پیره
اکرم از ائمه زینیه ایشان بنشسته تلقیق منسج بینها ایشان میرزا
صفدر

و مصنف است عدم نمایش سبق اول و دکتابت هم نمایش تعلم
کلیه میرزا شنیده عاد و زد اما و لکن مرشد نه این در در کسر تقدیر
بزره مسیر و کرسی دست از نمایش کردند همه از قدر را لکه ران
لکش روای مرایت حفظت - صدیقه معاهه باشندگ همه صفات
در او میدانند و از بازیست فنا بالغوفن بالقراءت صدر را آن از
بلطفت ملینست و حد و ارها همان این سیاه سرو داشت - آن
کان فقط اقامه طلاقه در والقالق از همینست - زملک منفذ نشود
پیغاف دشیده تک هر کز او داجدی و جو شد منبع فیض نصلح
زند و اجر ایلکه خدیده ملکن کرد مدنیت کے بعد علیکن زانکه تدبیر
حقایقت محاذ عارف نه زاریز مسند حفظ کردم که مکتبت
مشقلیک شعاع حقیقت ذات صفت از ذات هم نمایند و
اینچه متنی عدم نمایش و قوله ایده الله و سدهه مدتری دیگر

متغلّم كسب حبّي الريّن مكيرات شدّ يده داروه در شریعت خواه
 در تند کرم صریفه ادم نامه در حضرت احادیث حبیت اکبر
 محض افراد تزلّل اس همان استفانات و افسوس کافیست اکبر
 مقصد حصل ملکه تذکرات بی شیوه هرچه سر و سخن و تالمد خواه
 بزیخ خواه هر شد باد جو قوبیه شر میگیرد و تصریف نهایت این کرد
 اول قال الدین علیه قول اکبر فیح کان بر جا القاء ریه فیصل علیه
 صلی وللیلیه عبیدیه ریه حدا و قال سعاده ای حکیم الاله ایهاد
 الحدار اسلام فجینه اللقادجه اصفهان شیر لکھن عصیانه زان
 تو زیسو افضل بزر افغان سرافنه اینه اینه کید تا گفوا و فی القدریه
 کنزاً اخفیه فی جبت ان اعزیز خلقت اخلقی کلی اعوف و غیره
 صلی اللہ علیه واله سلم فرعون نفسه فقد عرف رسیده قدریه
 فانیم نفسم قال بعض اعظم علماء الاسلام عظیم اللقدر
 فیلیه

فقصدیتی بقدر اعانته على اتساعه ولا سعاده که تلقیت
 ولاد صریل الیها الای بخصل محیته والانسان زن الدنیا ولای بخصل
 الای بالمعجزه ولا بخصل المعرفه الای بدرام لغفران ولا بخصل الانسانيه
 و حرام الذکر ولا تمسّر للمرأه فیه عال الذکر والذکر الای با نقل عبار
 من العدل ولا نقل عبار ذلات الای ترک الدنیا شهاده هادیه
 ترکه هسته هایه الای بقیع الشهاده و لایقیع الشهاده لیه که نیفع
 بندا ای خود فی خود فی خوان المقع للشهاده فاذن فضیله تقدیم ای حرف
 خریه هر چه و دلیل علیه عیف علیه علیه علیه علیه علیه علیه علیه علیه
 با اختلاف در جای ای خود فی عال سر و موضع ای خرا ای خیه ای خیه
 نیهد علیه قدریم خریه که دره لغیره لای خداه فیهم فی نیهد علیه
 المرت قبل التوریه او خوف نقصان التوریه او خوف ضعف القره عن
 الوفاء بیجام حقوی الدنیه او خوف زوال و ته القعد و تبدیلیه با
 لقاده

(ج) ١٢٦ جمادى الآخرة ١٤٣٩هـ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُجَازِي الْأَنْسَارُ الْجَبَرَ وَالْأَخْرَهُ يَعْلَمُ الْجَبَرُ الْأَنْسَارَ فَإِنْ الْمُبَدِّي بِهِ لِلْأَنْسَارِ
يُكَوِّنُ مُتَكَلِّفًا بِعَصْرِ قُلْبِهِ وَلَا يَخْرُجُ إِلَيْهِ إِلَّا مَنْ ذَكَرَ الْمَهْفَانَ فَنَّ
لِلْمَدِّ وَمَثَّالُ النَّسَاءِ بِالْأَنْسَارِ فِي عَلَيْهِ حَرَقَ الْمَذْكُورُ وَمَرَاحِشَ شَيْئًا أَنْزَلَ ذَكْرَهُ
وَذَكْرُهُ ذَكْرُ شَيْئٍ وَإِنْ كَانَ مُتَكَلِّفًا أَجْبَاهُ إِنَّمَا ادْحَصَ الْأَنْسَارَ نَكْرَ اللَّهِ
أَنْقُطَ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا سَرَّ اللَّهِ بِغَرَّهُ عِنْدَ الْمُرْتَدِ وَلَا يَعْلَمُ الْأَذْكُرُ اللَّهِ
فَإِنْ كَانَ قَدْ أَنْسَرَ بِمَكْسُونَةِ وَلَدَّذِي بِالْأَنْقُطَاعِ عَوْلَانَ الْمَصَارِفَ عَنْهُ ذَذِ
مُهْرَدَاتِ الْمَحَاجَةِ ثُمَّ أَحْجَرَهُ تَصْدِيَّ عَنْ ذَكْرِ اللَّهِ دَلِيلَقِيَّةِ
عَدِيَّنَ فَعَاهَهُ خَلَقَنَهُ بَنْ جَمِيرَةِ فَعَظَمَهُ غَطَبَتْ دَخْلَصَنَهُ
أَسْجَنَ الْأَنْسَارَ كَمْنَزَعَاهِيَّهُ حَمَابَاهِيَّهُ وَهَذِهِ الْأَنْسَارَ تَلَذِّذُ فِي الْمَبَدِيَّةِ
مَرَّةَ الْمَدِّ إِنْ زَلَّ غَيْرُ جَوَالَهُ وَتَرَقَّهُ حَرَقَ الْمَذْكُورُ وَدَاهَ الدَّهَّا
فَمَرَّ مَحَلُّ الْسَّبَادَةَ كَمَانِيَّهُ حَمَدِيَّهُ النَّبُورَ صَوْغَنِيَّهُ الْمَارِطَلِيَّهُ
وَقَرْلَيَّهُ أَنَّ الْأَنْسَارَ سَتَكِيرُونَ وَعَرَبَادَهُ سَيْخَرُونَ حِينَمَدَّ أَنْسَارِنَ

أَوْخَرُ الْمَسِيلِ عَزِيزَهُ تَعَاصِمَهُ أَوْخَرُ الْمَسِيلِ سَيِّدَهُ السَّادَهُ فَمَنْ تَبَاعَ هُوَ رَسَتْ
الْمَالَفَهُ أَوْخَرُهُنَّ يَكْتُلُهُ الْمَاحَنَهُ التَّيْ أَتَكَلَّهُ عَلَيْهِمَا أَوْخَرُهُنَّهُ عَلَيْهِ
أَوْخَرُ الْمَطَكِّبَهُ نَعَمَ الْمَعَلِيَّهُ أَوْخَرُ الْمَشَالِ غَرَبَ الْمَبَرِّيَّهُ أَوْخَرُهُ لَهُ
بَهَرَاتِ الْتَّمَمِ أَوْخَرُهُنَّكَنَّ فَشَلَّهُ طَعَّهُهُ حَسَنَ سَدَّهُهُ حَزَرَهُ الْمَدِّيَّهُ بَالْمَكَرِّنِ
أَوْخَرُهُمَّهُ أَنَّ رَعِيَّهُ فِي الْغَيْرِهِ وَالْمَرَقَهُ فِي الْمَهَارَهُ أَوْخَرُهُ مَالَنَدِيَّهُ
يَحْدُثُ بِقِيقَهُ عَمَرَهُ أَوْخَرُهُ الْمَقْرَبَهُ فِي الْمَدِّيَّهُ وَالْمَفَصَالِ حَلَّ الْمَوَّ
أَوْخَرُ الْمَعَنَرِ دَرِبَرِيَّهُ فِي الْمَدِّيَّهُ أَوْخَرُهُ الْمَلَاعِ الْمَهَسَرِيَّهُ فِي
غَفَلَهُهُ عَنْهُ أَوْخَرُهُ الْحَمَمِ لَهُ عَنْدَ الْمُرْتَدِ بِحَاجَتِهِ أَسْرَهُ أَوْخَرُهُ سَبَقَهُ
الْمَهَسَبَتِ لَهُ فِي الْمَارِقِهِ مَهَهَهُ حَادِفَ الْمَهَارِفِيَّهُ دَكَلَهُ مَهَهُ حَصَرَهُ
فَالْمَهَهَهُ وَهَهَهَهُ سَلَلَهُ الْمَهَهَهُ عَانِيَهُهُ لَهُ الْمَهَهَهُ دَقَالَهُ سَرَهُ
مَرَضَهُهُ أَخْرَاهُهُ الْمَذْكُورُ فَمَنْهُهُ هَرَدَهُ الْمَذْكُورُ عَلَيْهِ الدَّوَامِ اذْنَهُهُ أَكْرَهَ الْمَادَهُ
مَعَ حَصَرِهِ الْمَدِّيَّهُ غَاهَهُهُ ثُمَّهُهُ الْمَيَادَهُ وَلَهَذِهِهِ دَلَلَهُهُ اَخْرَاهُهُهُ
وَدَبَرَهُهُ

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم في حديثه
 إن إبراهيم لا يدعا حبله قال الماء هو الدعا، وسئل محمد بن سالم
 يا بن سالم فصرع عنده الرسم فانساني طلب منه دعاء
 قال الله مهربك في غرب عباده ولا أسلئل عنده دعاء امسأله
 عليه السلام الرزق وفتح البواب ومقابلة الفلاح وثبات الرأي
 ما صدر عن قدره فلقد تفوق في المناجاة بسبعينه وبالآخر
 يكون الخلاص فإذا شئت انقرض فما في الله المفترع أقول الله
 تعالى قد لا يدعكم ربكم لا يدعكم ربكم بما كتب في آخر زمان إلا
 على سكون الأرض هربي وغدو من الآيات في الأدعيه والخطب للأخبار المؤذنة
 من الآية عليه السلام قوله تعالى في سورة النحل آية عبد الرحمن عبد الرحمن قد لا يدعكم ربكم
 إنما وفرسون البقرة العبد لكم الباقي أبا اشترى امرأ صد معانه خاتمة
 قوله تعالى في آخر زمان متناع الدين وفرض صدقة حسنة
 المؤذنة

الجوش الريء ثم استقرت الأرض بآمنه وفرعناء السنه المنسنة
 عثمان بن عبد الله العزوي روى وهو ثالث نزف الماء بالرابعة رواية وسكنها
 الارض ببابها وفراء طفله من نبع البلاغة وتد بالطحون ميدان آثر
 وفرانق وتمارينت وما يقرب من ذلك ما يقل من اطارات مفهومها
 قوله تعالى منكم من أهل السماه ان يخسف بهم الارض فما زلت ناهي بذلك
 بعدها عند الخف تقطعت بحر لافعله وقوله تعالى يوم تور
 السماه سير ونسر اليابان سيراؤه قوله وذا اليابان سيرت فان اليابان
 فـ اللـ اـيـهـيـنـ فـرـوـقـ فـصـاحـ لـمـطـهـيـ ظـهـرـ حـلـاتـ ذـلـكـ فـرـوـقـ فـهـوـ اليـابـانـ
 اـلـشـيـهـيـاـ فـرـادـ اـسـاطـ الـاـرـضـ لـاـخـلـعـ الـمـيـاهـ سـهـنـ وـبـاـيـهـاـ الـمـعـادـنـ
 لـمـنـفـعـهـيـ لـمـنـفـعـهـيـ اـنـعـاـكـيـ كـجـهـ ظـهـرـ مـتـ عـاـكـلـ وـلـاـنـجـلـ وـلـوـ كـجـهـيـ جـهـ
 الـاـرـضـ وـالـيـابـانـ فـدـلـتـ وـكـذـاـوـلـهـ اـذـاـرـبـتـ الـاـرـضـ رـبـاـيـهـ بـهـ اليـابـانـ
 كـذـلـكـ وـاـشـ لـهـ اـنـدـلـ عـلـيـ كـوـنـهـ مـفـهـوـيـاـ وـكـذـاـلـيـاـ اـتـرـدـ عـلـيـ مـركـبـهـ

بوجنتیا در صم از این م

لقد دعكم والشئ سُقِّيَ لكم او الفرق دعكم ناس نزل هزار
حال عزوجن القديم و قوله لهم نحن اغفارنا لا احباب الا افلاطين و قوله لهم
وانتسمى في القراءة بـ^{هـ} اپخريان فراندا لاما جا بلا تجازر و قال ^{هـ}
وكل من ظلني يبحث اترجعون و قوله لهم وانتسمى القراءة بـ^{هـ} اپخريان
فرسان راهما بحسب علم منه ^{هـ} كذا فرض خطيه ارضها ^{هـ} كان ^{هـ}
وقواتي انهم ايات العبريان باسمه الحديث و اشانى بذلك في القرآن ^{هـ}
خان الخصم بندر ارتها معافيا بشاشت هرمه للبهرم ثبت سكرنا لامتناع سكرنا ^{هـ}
حساً و الاماصادع على عليه السلام ان للشيء ثقافته و شفيع برجا كلوره من هنا مشد
برزة من هرالارغبيزون در دير علاج من هنا ^{هـ} ارجفت امام رضا عليه السلام ^{هـ}
كذورث بجهة شعبان مخرجه در بير زند در بالجرث زند و سرونت لينه و عباره
بعد در حضور باش زينه ناث بجهة شعبان آينده از همه بدله محفظه يابز خود
از زباء و طاعون و رک مفاجاهه و مبارزه و برسی بيرلت لينه عاصمه الله الرحمه از همه

بسم الله الرحمن الرحيم لله رب العالمين بسم الله الرحمن الرحيم رب الْعَالَمِينَ
للاطّاف ولادي رب كُوٰنْجِيْفِيْسْتَهُ الافطا رب كُوٰنْجِيْفِيْسْتَهُ ما يصيّد والما يداي الارض
الارض رانه العطيل بمحفاذ الميادين وهو الراهن في وحدانيته المنفرد فرائسته
لامي شرکان ولامي شئي فرق امي الادول الازلية واللاقر الابدية لامي
لقد رته ولا يباري طلاقية فرب حرمته رب عيده قدرها وفرق عطمه تذير او مه
على عباده يبعث الانبياء مبشر او تذير او منا رافع عاده ومراجعه مبشر او مهاد
وهم يحيى بعلطم طيفه خبر او داعيه لهم فرسانه وبغير المشركيه وغدو ولا
منافق فراره ولا مهنة لوزر حمله ووجهه وصفاته طلاق عذر فرانه دلا
برفس عباده الالاحميين لعياد سلط لا يعرفه الا من وحده فاغفاله
اسه سبعي الحفلات اعمها واحدهما ليس شئي و هو السبع العظيم شهاده ملما
المiran ويرضر الروح يتحقق تقوله الميان رفع الملة فقبله وحريره ورق
الثواب وشرق وليله عليه مصباح قدس رثيق والد الكرام الائمه الانرام
وكوجه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَا يَشَاءُ إِذَا شَاءَ
جِئَةٌ وَبِأَوْرَدِ عَرْنَبٍ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ كَلِمَتُكَ مُبِينَ فَمَا فِي الْجَنَّةِ إِلَّا لِتَطْهِيرِ
فَيَصَانُ الْمَلَكُوتُ هُنَّ مُغْشَيَّبُونَ مَعَ ازْرَالِ تَهْرُكٍ وَمُغْنَثِمَ بِهِمْ
إِزْرَالَ سَخْنَاتٍ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْعَظِيمَةِ وَالْقُدْرَةِ الْمُتَعَظِّمَةِ بِهِ
سَلَامٌ عَلَى سَلَامٍ يَا حَمْدُكَ الْمُرْكَبُ الْمَوْكِبُ الْمَوْكِبُ يَا حَمْدُكَ الْمَوْكِبُ
يَا حَمْدُكَ الْمَوْكِبُ يَا حَمْدُكَ الْمَوْكِبُ يَا حَمْدُكَ الْمَوْكِبُ يَا حَمْدُكَ الْمَوْكِبُ
وَالْمُوْكِبُ يَا حَمْدُكَ الْمَصْطَفِي وَعَلِيِّ الرَّفِيقِ بِحَمْدِكَ الْأَكْيَةِ وَالشَّهَادَةِ وَالرَّمَيْتُ وَمَتَتُ
رَأْلَقَةَ الْمَهْرَبِي وَلَيْسَيَا الْمُؤْمِنَيْنَ مَهْرَبًا هَذِهِ يَا غُوَامَاهِ يَا غُوَامَاهِ
أَفْسَنَتَا يَا بَاهِي يَا قَيْوَمَيْ يَا وَزَرْيَا وَالْجَلَالِ وَالْأَكَارِمِ اللَّهُمَّ اتَّغْزُلْنَاهُ بِكَ مِنَ الظَّفَرِ
وَالظَّاهُورِ وَمِنْهُنَّتِ الْفَهْيَةِ وَرِمَ سَرَّكَ الْقَفَاءِ وَدَرَكَ السَّقَاءِ وَمِنْ شَاهِنَّتِ
الْأَعْدَادِ وَمِنْ ثَرَقَةِ الْحَسَنِ اللَّهُمَّ اتَّغْزُلْنَاهُ بِكَ مِنْ هَبَّيْجِي فَلَذْتَ بِحَمْدِكَ الْمَصْطَفِي
وَعَلِيِّ الرَّفِيقِ بِرَأْيِكَ الْأَكْيَةِ مَنْ دَلَّهُمُ الْجَهَنَّمُ إِمَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُوا وَشَفَقَ

لهم شهد و نظر لدن در سریع دبا میکند افت داده **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خواستند لبیر را پست راه بیم از بجهات داشته اند یا کنم الطیف کم تر باشد
الظفیر شناخته اند انت القوی خجنه عزیزترین گوئم الخلیل شناخته اند
لی خصیه اطفیع بیم هزار باره اخاطره الصطیف والمرتفعی خجنه
اللام بارا من الفخر و بارفع الافلاک بروایت الاضلاع و بیان خالق الموارد

الصلی و الا رضیت اطفیع و بارز از طلاقی طلیت العزیز و بارز از زینت العرش
استوی خلق تین عزیز شنی بشیشید و بمنیتی باریت صمالیتی لیلی و
بعلما کشیقه و الغتت علی اکتفاک دنونک و هفقطنیت من اعدائی و اعدام
و سریعی عبوری عینی لواطه و ارجمند اتفق هذل زیب و ان شریعه بیلا
ترزیع هنر طفله احشریع المعنی و ارفع بی در حلقی و تقدیر میزانی
و اعطفنی کتابی بیمیع دلار هرق مبنی و مبنی سراسر احمد و ابراهیم ارام از این

الطبقة الرابعة مخالفة للطبقة الأولى الوراث في الأصل والذات العادلة والرابع
في قوى انتقامية اجتماعية متباينة بين ستر المغفور والاصطفاف طهارة ونهر
الاصطفاف على ممثليها من الانسان من حيث العجمة والمعنى لا يتحقق
التحجيم ملائمة وتناسب زمانها

هذا الكتاب ثانٌ يحمل في الطب

سَمِّ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

الحمد لله والصلوة على نبیہ محمد وآلہ واصحائیں اما بعد
فهذا مختصر شیوه زندگی بالحق فخرہ من صفات
الطب الشجاعیہ من کتب التقدیمین در قسمہ علی عشرة
حالات المقالۃ الاولی فی الامور الطبيعیۃ وشرک
کتابۃ العقیدۃ المیریۃ فی اولیاء
عاجزه فضول الفضل الاولی فی الارکان والامراض اما
الارکان فنرا جمیعہ هر اجزای اولیاء لبدن الـ

الله ينفعه الى الممكن ان يقسم الى جم مختلقا العدد
وهم اربعة اسارة وهم اربعة ياسنة وهم اربعة عارفون
والماعده هم اربعة دلائل في اربعه ياسنة وهم اربعة
الامر من دون ان يدركوا انهم اربعة ياسنة وهم اربعة
ففسر فضيحته ببعض لقائهم المتفق عليه وذكره لهم
منها كثرة الارواح خافتها ثم الغزو والاغتيال على
الي معاصرته نذكرا لا يذكر كثرة المعاشرة وضررها على طلاقها
جزء اول في المقدمة

يكون غارباً عن العدال المغير لكن النفس الادل جالا
بكل أن يُعَذَّب مدلل المغير يوم من المساء اغواها لفاح
عن العدال المغير فليس من المهم اغواها لفاح
مبدل للفح فلو ان يكون بمحض طلاقه لفاح مطلع
للمقربة ولهذا يكون سهل باع هذا العدال المبدل

بهد المغير يغوص في شبهة دوهره من العادات الادل
اسمه اون ي تكون لم يسبغ في ملائكة اصل المغير
المعدل المغير بالتفاسير ما هو عنة دهر الملاع
الكلمات
 يجعل لسان العباس كلام برهانياته
المعدل المغير بالتفاسير ما هو اخف عن عنة دهر الملاع
بكل ان الملاع الذي يطوي بابا العدن ينبع الى صدور
الذر كجعل العدل شخص مركب شخص بوع الدن ينبع
ما ينبع من الملاع انتفه فرض
الماز الملاع ودلت

اثال المعدل المغير بالتفاسير ما هو اخف عن ضفة
في صرف تحرير ويفض
هو ازاج المغير كون قديم من الاقايم يناس
مع ساتي الملاع المغير بالتفاسير
باب برلا دايم ازاج المغير بالتفاسير
ما هو اخف ضفة وهو ازاج المغير كون لاعد شخص
من شخصين شخصين الملاع المعدل شخص
مع شخصي الملاع المعدل شخص
لي ما هو اخف عن دهر ازاج المغير كون شخص
بايفس الشخص الملاع كون مرجوراً صحيحاً
المعدل شخص بالتفاسير الملاع
فاني الملاع الذي يطوي بابا العدن
مشلا اين ينبع ازاج سابر
ازاج المغير كون شخص كون اخف ضفة شبيه
الاعضا والمخالفة الملاع
ان يكون عليه اسباب المعدل المغير بالتفاسير
الماز ينبع قرم بودون
ساير افراهم حضوار اخر

الله جيده

القاعي والطبيه منها حرارة معدنه وآه المحرقة

فالحرارة المفرطة دسبها اما ماء الطيف الباقي الماء

والحراف من المفديه دسبها الصودا طبقي منها اه المفعه

بغزه وشر القاعي وغزه طبقي منها اه المفعه

القاعي وغزه طبقي منها مجاذه الفتح اي الاكثر وسبها

اللطف القاعي تهدىء الاختهار الي كبسن بون غزه طبقي

العنفه كاترسه وملطف الدم بيسن غزه طرطحه

الصغير دفع الاصلع لمسن العصبه الى دفع المفعه

البنج القاعي وغزه طبقي دسبها اما العذبة الطلب قاصه

البارد الريح فن الغصه دسبها الصودا قدر الفتح وسبها

الممهه اما كبسن بون غزه مقدار تهدىء البدن عده قده

ارضه العذبه

دبله دبله داوان على اه الطبيه فرازه معدنه

داه طفه فرازه جي دا هيلاغدان دسبها اما ماء الطيف

المحرقة

انبيط طوبه فرازه العقبه والخار منها دسبها المورى

الانفس

العقل ابراس بحسب لابسين دلا تكميل دسبها

لعنفه الذهن والى كبسن بون غزه طبقي دسبها

الظهار

سبره

كل حرام

العنفه

اه كعن

وتفعه

قشوش كدو خاطر اه

ارض

الثالث فـ الاـعـفـ وـ دـهـرـ بـمـ مـرـلـهـ فـ دـولـ

منـ وـ دـلـ عـلـ طـ كـهـ اـنـ دـبـ مـلـ طـ فـ نـوـلـهـ فـ زـدـ

الارـكـانـ دـهـرـ فـ سـمـ اـلـ بـسـ دـهـرـ بـرـيـهـ دـالـيـ

لیدت بر می ته سقمه لایخ و مزه از زیره و ای غریب و مزه از

والتزليت نبي مثلك ارتقى به عقلاً لا امرأته وغيرها دشنه

١٤) الاعفوا و ازيلوا فهارتهى تكون مبادئي القوى كثيرون ايمان

فِي لَهُ، لِتَعْمَلُوا مِنْزَعًا إِذَا كُبِّلَ بِهِ، وَلَا تَخْفَى فَعْلَاتُهُ لِهِ

وهي مسجد الفتوة الجائزية والتابع لمسجد قبة المساجد

والله وحده قوه انتقامه بحسب لفظه انزع فتنه

يعلم بأجمع جهود الائتلاف دأةً حذف منه الرئيس فتح العصبة

الله أعلم ونفعه يحيى
لله دعاء ونفعه يحيى ولا يرده لله عباده ادلةه جميع
الله دعاء ونفعه يحيى لا يرده لله عباده ادلةه جميع

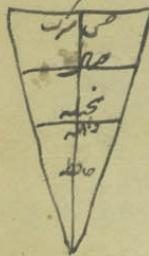
جعفر بن معاذ روى أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لما نبكي ونألاعضاً، المردوس العبراني تهزم الأعضاً

التي تحرر أيها قوى من الاعتقاد، اتّرسِكَ كالملاوِي العَدُو

الله

الطبّار

وَالْمَحَاجَةُ وَالْأَرْدَادُ الْأَصْحَادُ الَّتِي لَيْسَ بِهِ مُرْتَبٌ
الْأَسْكَلُ جَنْزُ
وَلَا رُؤْسَهُ خَرْفُ الْأَعْفَادِ الَّتِي يُلْتَصِقُ بِقَوْنِي عَزِيزَتِهِ لِهَا
أَطْبَعِيَّة
وَلَا بَجْرُ الْمَرْيَمِ خَرْفُ الْأَعْفَادِ وَأَرْسَيْتُهُ خَوِي أَخْرَى كَالْعَذَافِ
جَمِيعَ ظَنْتُرِيَّتِهِ
وَالْأَغْنَافُ وَنِيقُ الْأَعْفَادِ بِالْأَنْوَافِهِ دَلْكُ
جَمِيعَ ظَنْتُرِيَّتِهِ كَمَنْ كَمَنْ كَمَنْ كَمَنْ كَمَنْ كَمَنْ كَمَنْ
الْمَرْزَى جَرْزُ وَعِسْرُ اخْدَتْهُمْ كَانَ مَنْ كَالْمَلْعُونِ
خَوَاهِمُ الدَّرْدَارِيَّاتِ الْمُرْتَبَاتِ الَّتِي أَتَى بِهِ مُكْثِي
اخْدَتْهُمْ كَانَتْ كَالْمَلْعُونِ فِي الْأَسْمَاءِ الدَّارِ

فَهُوَ الْمُسْتَهْرِفُ فِي الْقُوَّةِ الْجَوْزِيَّةِ وَعَنِيهِ الظَّاهِرُ بِالْكَبِيرِ
الْمُبَشَّرُ بِالْمُؤْمِنِيَّةِ وَالْمُقْبِلِ بِالْمُجْتَمِعِيَّةِ
وَالْمُقْبِلُ بِالْمُجْتَمِعِيَّةِ نَادِيَ الْأَسِيَّنِ فَقَدْ كَانَ
يَسْتَصْوِدُ عَلَى بَرْبَرٍ وَمُهَاجِرٍ يُخْتَيِّرُ عَدِيمَ الْمَهَاجِرِ
فَقَدْ كَانَ دَارِيَ مُهَاجِرٍ وَمُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ الْمَهَاجِرِيَّ
مُهَاجِرٍ الْمَهَاجِرِيَّ دَارِيَ مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ
مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ دَارِيَ مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ
مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ دَارِيَ مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ
مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ دَارِيَ مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ

لِلْقُوَّةِ

لِلْقُوَّةِ الْمَاعِنِيَّةِ **الْفَصَاحَةُ** فِي قُبَّةِ الْمُرْطَبِيَّةِ هُوَ الْمُعَافِ
بِالْمُعَافِيَةِ لِلْمُعَافِيَةِ
لِلْمُعَافِيَةِ سَلِيلُ الْقَوْيِ دَالِ الْأَرْجُونِ دَالِ الْكَنْزِ دَالِ الْأَوَانِ دَالِ الْحَمَنِ
لِلْمُعَافِيَةِ بِمَعْنَى مُجَمِّعِ الْمُتَعَمِّدِ جَمِيعِ الْمُتَعَمِّدِينِ جَمِيعِ الْمُتَعَمِّدِينِ
وَالْمُعَافِيَةِ بَيْنَ الدَّرَوَةِ الْمُتَرَكِّبِ الْأَفْسَلِ فَقَدْ كَانَ مَعْدُودًا وَمُرَبِّدًا
اَللَّامِعُ فِي الْمُذَرِّبِ لِلْقُوَّةِ كَالْمُذَبَّرِ الْمُلَامِعُ دَاعِمُ دَاعِمِ دَاعِمِ
وَالْمُرْفُعُ دَاعِمُ الْمُرْتَبِ كَوَافِرِ الْمُرْتَبِينِ تَغْوِيَّكَ لِنَفْرَوِ الْمُغَدِّرِيَّةِ
يَغْتَوِيَّكَ لِيَذْرِيَ الْمُلَاقِيَّةِ اَللَّامِعُ مُرَبِّدُ
مُكَانِيَاتِهِ خَدِيثُ الْمُعَادِنِ وَلِلْقَوْيِيَّةِ يَقْسِمُ إِلَى طَبَيْعَيَّةِ
وَهُوَ الَّتِي تَقْدِرُ الْعَرْوَقَ بِغَرْبَرِ الْمُجَمِعِ الْبَلَدِيِّ دَائِيِّ
جَوَانِيَّةِ وَهُوَ الَّتِي تَشْفَعُ لِلْعَرْوَقِ الْقَوْرَبِيِّ بِإِجْمَعِ الْمَدِينَ
وَالْمَانِيَّةِ وَهُوَ الَّتِي تَقْدِرُ الْعَطَابِ اَلْمُلَاقِيَّ لِلْأَعْفَفِ

عَنْ عَظِيمِ الْأَسْفَرِ مِنْ طَلَابِ دِينِهِ ثُمَّ وَلَذِكْرِهِ
وَالْأَيْدِيَنَ فَكَمْ وَلَذِكْرِهِ كَمْ كَنْتُ بِمُهَمَّةٍ وَلَا
بِحُسْنٍ وَلَا شَرٍ مَوْلَانِي مِنْ طَلَابِ دِينِي سَيِّدِي
الْأَيْدِيَنَ الْأَصْدِرِ الْأَسْفَرِ الْأَسْفَرِ كَمْ فِي زَرْعِهِ
وَالْأَكْفَارِ كَمْ كَنْتُ أَدِيقَةً أَعْظَمَ وَلَذِكْرِهِ صَاحِبِ الْأَسْفَرِ
مَوْلَانِي مِنْ طَلَابِ دِينِي عَنْ فَرِيقِي كَمْ سَيِّدِي
فَوَاتَ فَرِيقِي لِيْقَنْ وَلَا اِرْتَوْهُ فَرِيقِي مِنْ طَلَابِ دِينِي وَلَا اِصْدِرَ

فَرِيقِي كَمْ كَنْتُ سَيِّدِي هُنْ عَلَيْهِمْ وَلَا اَهْلِفُ كَمْ كَنْتُ سَيِّدِي

عَنْ قَوْمَهُ وَلَا يَنْهَايَهُنْ ضَدِّي وَلَا اَهْلِفُ كَمْ كَنْتُ سَيِّدِي

فَوَاتَ وَلَا اَتَخْرُجُ فَرِيقِي مِنْ عَنْهُمْ مَرْبِطَهُ مِنْ فَدَنْدَنَهُ وَرَبَّتَهُ

وَقَدْمَ

وَقَدْمَ وَلَا اَلْتَهِي مَرْبِطَهُ مِنْ عَنْهُمْ مَرْبِطَهُ الْبَدَنَجِنَهُ
وَلَا اَلْتَهِي اَوْتَ وَلَتَ قَرْبَكَ مِنْ طَلَابِ دِينِي تَسْتَهِي
الْأَصْبَحَنَهُ الْأَقْزَمَ وَلَكِنَ الْأَقْدَمَ تَرْبَكَ كَوْدَ عَقْبَهُ
وَلَوْرَقِي وَزَرْدَتِي وَارِبَهُ عَظِيمَهُ لَارِسَهُ تَسْهِيلَهُ لَلْأَخْدَهُ فَتَسْهِيلَهُ
وَلَهُ عَظِيمَهُ مَرْسَهُ كَلَارِي الْأَرْضَهُ عَلَيْهِ كَلَهُبَهُ كَلَهُبَهُ
بَنَنَكَ وَنَفْقَهَهُ اَسْبَيْنَهُ مَرْبَتَهُ مِنْ رَبَّتَهُ عَنْهُ عَنْهُ فَنَدَهُ مَلَكَهُ عَنْهُ فَنَدَهُ عَنْهُ
بَنَنَكَ وَنَفْقَهَهُ اَسْبَيْنَهُ مَرْبَتَهُ مِنْ رَبَّتَهُ عَنْهُ فَنَدَهُ مَلَكَهُ عَنْهُ فَنَدَهُ عَنْهُ
بَنَنَكَ وَنَفْقَهَهُ اَسْبَيْنَهُ مَرْبَتَهُ مِنْ رَبَّتَهُ عَنْهُ فَنَدَهُ مَلَكَهُ عَنْهُ فَنَدَهُ عَنْهُ
فِي نَبْقَيَهُ الْأَعْصَمَهُ الْمَفَرَّدَهُ اَمَّا الْأَقْزَمَ وَفِي حَسْبِ الْأَيْنَ بِرَزْنَهُ
رَبَّ الْأَعْصَمَ وَعَسْبَيَهُ بَرَّ الْأَعْصَمَهُ خَلَقَ لِيْسَيَهُ بَقَاءَهُ
الْأَعْصَمَ بَرَّ الْأَعْصَمَهُ بَلَيْسَهُ وَالْأَعْصَمَ بَلَيْسَهُ بَلَيْسَهُ بَلَيْسَهُ
الْأَعْصَمَ بَلَيْسَهُ فَرَأَيْتَهُ خَلَقَ لِيْسَيَهُ بَلَيْسَهُ بَلَيْسَهُ بَلَيْسَهُ

١٦

ذیق لم مایب من النفع ارسیغمه زداج یون بھا

الله اعلم

دیر احمد و علاؤن زوجی و خرد الازم لـ و بهایرگان

صلالعفه، تأثر في آن الرقبة وركبتها بـاللهـوـاـخـرـجـيـاـ

عنت من طاف لغير شبيهه بالذهب فلما فر لآلهته

الْمُتَكَبِّرُونَ هُمُ الْمُنْهَى إِلَيْهِمْ وَنَاهِيَةُ تَرْكِهِمْ

وَالْأَنْتَ لِكُلِّ خَلْقٍ مُّنْهَىٰ بِالْعَصْبَانِي مِنَ الظَّلَّامِ

وَصَبَرْنَا طَرِيقَ عَطْلَمِ الْمَدِينَةِ صَبَرْنَا خَلْفَ عَصْفٍ، أَخْرَى

العقلات فربما أجد وترى بها نزاعاً لمحض ومن العصب

دلا و نار و از راه است و افت، من چشمها ان خود را
که

٦٧

卷之三

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (310) 794-3000 or via email at mhwang@ucla.edu.

كفر

سید

العضو الآخر كونه **ما لا ينكر** فاجبرهم على قبول عذرهم

لَا تَرُدْ حَمْدَهُ وَنِعْمَتَهُ

وَعَصَمَةُ دَاعِيَةُ كُرْنَهُ وَنَفْعَةُ بَشَّةُ الْأَعْنَفُ، وَأَمَا

لهم إني أنت لك ولن ينفعني أحد غيرك

سنه سيرين ابتداء و مسروراً رفاه يه بـ

دُولَةِ بَعْضِ سُلْطَانِيَّةٍ وَمَرْسَابِيَّةِ الْمَسْفُورَةِ وَالْأَزْبَانِيَّةِ

الغير والجبن وثمة في المتفق دون الريمة متى

شهر مبارک فی رحمة الله العبد من الفضل

عصره ونفعته ان ينضم الانصار ولغيرها على انداد

الباب السادس عشر (الفصل الثالث عشر)

الملائكة كالذئب والغيب في اهذا زمان والدعا امثاله يدعى

三〇三

3123.

دالثاء المثلثة المترتبة على الفعل
الملوحة على الأزدرا (والكلام)
الفصل الرابع
فراترية والقعقاعية البربرية مركبة من عاليات الودع
ومن عصائر نفحة البربرية داشرتانيل المحبة ديسنها حرقب
فرففها حسن داداغشة نافذة حسن ضليل متفقا
أندروج غزير المخارة الغزيرية البربرية القلب داداغشة
فأية حسب خود طرفة العصوب حاقدة صرد العدد
در سرة البابي السردو الهمبراني مركب
فرطهم الدلبيف دالث عالصب ديه من المواردة
الغميزنة دله بطن اصر مما الابعن دهد اصلوليم

اکشیر به دلیل طبق العقبه میگیرد پس از همان الغایم

المرتبه دم العداد میگیرد اما القبیل اینجا داشت

الاسر در همین عرصه کشیده و اندیم غیل داشت

اشرائین **الفصل الخامس** منتهی به

و المعدة والاصح اما وجای الصدد دو مرتبه

المدهق **الفصل السادس** منتهی به

و المعدن اما الحدود میگیرد

و المدهق **الفصل سیم** منتهی به

و المدهق **الفصل هشتم** منتهی به

و المدهق **الفصل نهم** منتهی به

و المدهق **الفصل دهم** منتهی به

و المدهق **الفصل دیگر** منتهی به

روده رخ **الفصل دیگر** منتهی به

احمدہ **الفصل دیگر** منتهی به

متوجه خدم لفظ و بود میگردید اما فقر، فقره نیز میگردید

وقت استه متفقها مطر الفداء **الفصل هشتم** منتهی به

وصیانه متفقها مطر کاره من العص و آشام و المقا

و اشترائین و هسته البر و القد و المقا و الاعور

و اسما متفقها مطر براب بالانفع عن تعلیم المعرفه

و انوار و دیگر متفقها و مطر القلم **الفصل ایک** و هر قلم باشد

کشیده از کشیده الماء و لفظ آن کشیده میگیرد

و میر و میر و میر و میر و میر

من الماء و الماء و این و این و این

غیر میر و میر و میر و میر و میر

و میر و میر و میر و میر و میر و میر

و میر و میر و میر و میر و میر و میر

جذب الایم و ملاطف نفعی لطف و لطف ملاطف ملطف

و ملطف

جذب الایم و ملاطف نفعی لطف و لطف ملاطف ملطف

و ملطف

واعداً بخاتم حي الصدر وسفدياً ينشر إلى الأمة

ومنفعتها نوب الدلم تقدمة الحفص لرواية الرازرة

وحرسم عصبي ملاطفة بالكبد وهر دعاء المقهوا

ومنفعتها بـ بـ الـ رـ اـ لـ حـ فـ رـ اـ مـ كـ بـ دـ اـ بـ تـ جـ اـ

ضـ هـ جـ سـ كـ بـ مـ اـ حـ دـ لـ دـ رـ دـ وـ شـ اـ بـ مـ خـ لـ كـ بـ تـ يـ

الـ لـ يـ لـ شـ بـ يـ سـ بـ لـ كـ بـ يـ سـ بـ نـ فـ حـ سـ وـ اـ

غـ فـ وـ اـ كـ عـ دـ مـ كـ شـ وـ مـ عـ فـ فيـ حـ اـ لـ اـ بـ

پـ ضـ عـ الـ حـ قـ دـ الـ مـ عـ دـ دـ هـ دـ عـ اـ لـ مـ قـ اـ سـ وـ اـ كـ بـ

وـ منـ فـ نـ فـ هـ صـ بـ لـ تـ قـ اـ سـ دـ اـ مـ اـ كـ بـ الـ فـ قـ

اـ لـ شـ بـ لـ فـ بـ لـ فـ نـ فـ اـ لـ اـ عـ فـ اـ مـ كـ بـ دـ هـ الـ كـ بـ اـ

والـ مـ نـ

و شریعت است بیرون و مفهومها نفع از خود را تقویت
خوبیم که من امیدوارم و مفهومهاست بزرگ و ملکی
کنند و مفهومها خود را تقویت و مطابق با آن

المنازل والمعاودات ~~والمدن~~ ^{والمستقيم} ونحوها ^{ويحيى} ^{فيها} ^{النوع} طول مج

دفتر اصرار انتیان و نفعه جویان المقاومة اثنا زست

جامعة عجمان

أحوال بن لارع وسبابها والخلافة الدالمة عليها وسبيل
الوصول

في الحقيقة سر فضول الفصل الأول في المعتقد والمرض له نفس حقيقة

للبین معهداً بغير خدمة الى الطبع والمرفحة للكتاب حفظ

الْمُعَلَّقَاتُ وَنَسْنَاتُ الْفَعْلَانِ

كُنْ عَزِيزًا مُهَابًا لِلَا تَعْلَمُ الْفَرَّارُ بِلَا دَسْطُورٍ وَمَنْ كُنْتَ

اللّٰهُ

الشول و مهر لفصال او مار بجز الطبيعة كالشول او بعض بعضها طبيعية لا تتصف

بـ اللطف او الرقة او النعف الرقة النعف اللطف النعف اللطف

او ما يحده عصراً اخراجاً ما يغيره لا ينفعه لا ينفعه

كون اللطف المفردة مثل كسر العقم فدبرون اللطف

لابد من طبع واللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

حصل اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

من اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

على اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

نعم في اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

اسمهاء اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

وقت اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

ابدان اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

ابدان اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

ومجاورة اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف اللطف

وَحَفِظَ وَلَهَا وَالْبَرِدُ وَمَا تَحْسَنَ فَرِيقَانِ مِنَ الْعَدَلِ
 وَإِنَّمَا كَوَافِرُهُ الْجَاهَلَةِ وَالْجِنَّةِ إِذَا نَاجَيْتَهُ
 كَانَ لَهُ الْبَدَارُ وَمِنْكُمْ كَانَ فِي أَيَّامِهِ الشَّمَائِلُ كَانَ أَنْ
 دَقَّتِ الْأَنْفُسُ فِي الْجَهَنَّمِ كَانَ هُوَ الْمُلْكُ أَنْجَنَ وَمِنْكُمْ
 فِي نَاجِيَّهُ أَشَدُهُ كَانَ بَرَدٌ فَإِنَّمَا تَرَى فَالْجَنَّةَ وَالْجَهَنَّمَ
 وَلِقَاءَهُمْ أَطْرَافُ الْقَالَاتِ ذَرْرَالِ كَوْلَ وَلِهَفَرَهُ دَلْمَ
 إِنْ طَبَقَنِي خَالِبُهُ أَوْ حَلَقَنِي بَلَادَهُ
 فَعَدَرَ فَهَذِهِ نَفَسِي إِلَى غَدَرِهِ مَلْكِي وَإِنَّمَا عَدَلَ فَهَذَا
 وَدَانِي وَدَانِي وَغَدَانِي وَدَوَادِي مَلْكِي وَدَوَادِي سَرَرُهُ مَلْكِي
 فَإِنَّمَا النَّذَادِي مَلْكِي فَهُوَ الْمُرِيَّيْمُ عَنِ الْبَدَنِ وَلَدَيْهُ
 بَلَسَرَهُ

لَا
 قَوْسَبَرْهُ وَإِنَّ الدَّوَادِي عَدَلٌ فَهُوَ الْمُرِيَّمُ عَنِ الْبَدَنِ
 مِنْكُمْ
 وَلَدَيْهُ وَلَيْسَبَرْهُ وَإِنَّ الدَّوَادِي فَهُوَ الْمُرِيَّمُ عَنِ الْبَدَنِ
 وَبَعْدَهُ دَيْلَيْنَ أَنْتَ رَبِّيْرُ عَنِ الْبَدَنِ قَيْسَبَرْهُ وَإِنَّ الدَّوَادِي
 شَصِيْنَ فَهُوَ الْمُرِيَّمُ عَنِ الْبَدَنِ اَدَلَّ ثَمَنَبَرْهُ عَنِ الْبَدَنِ قَيْسَبَرْهُ
 الْغَنَّا
 فَهُوَ الْمُرِيَّمُ عَنِ الْبَدَنِ اَدَلَّ ثَمَنَبَرْهُ عَنِ الْبَدَنِ قَيْسَبَرْهُ
 وَإِنَّ الدَّوَادِي مَلْكٌ فَهُوَ الْمُرِيَّمُ عَنِ الْبَدَنِ دَيْلَيْنَ كَيْنَ
 قَيْسَبَرْهُ وَإِنَّ الدَّوَادِي فَهُوَ الْمُرِيَّمُ عَنِ الْبَدَنِ دَيْلَيْنَ
 مَلْكَهُ
 دَيْلَيْنَ أَنْتَ رَبِّيْرُ دَالْبَدَنِ وَإِنَّمَا مَلْكِي
 لَدَيْنَبَرْهُ دَيْلَيْنَ وَفِيْرَهُ اَبَعْدَهُ
 مِنْكُمْ
 لَدَيْنَبَرْهُ دَيْلَيْنَ وَفِيْرَهُ اَبَعْدَهُ
 الدَّوَادِي اَنْ يُلْيَنْ فَعَدَلَ الْمَنَادِيَّ بِلَيْفَيْهِ فَعَلَيْهِ
 حَسَرَ شَرَانِ بَخْنَ اَوْبَرِدَ لَيْسَيْهِ اَوْبَرِدَ لَيْسَيْهِ

واليقط آن انزم نبرد المقدار وينجح البطل ويرثي ان

قدر بيته ان طال واليقط ليفيد اهلك **لهم**

الرابع المكرا واسكون آنا امكر فتنسون الكون في

وحكمة العين تجفف وتعيق المراة الغريرة فبرد

المعلم الاسفاراق والاحسان آنا اهلا

بكتل نشدة اليسكدر او ضعف المانع او الدافع

جج صبي

او ضيق البوادي او غلط الاده او نزتها

او زوجها او فقدان الحسن او اهلف الطعمه او اهلف

چيئه كرسن مارهور

الخامس اهلاستهان كون لا خداها ذرا نام

الا عرض

العنبر

الى خاج البدن آنا دفعه كالغطه وقليل كاللذة

دمتها يكرث المراة الى اخمره ان آنا دفعه كالغ

وآنا خيرا كالمزن ونمها يكرث المراكع الى خار

تجوال وستة الصد

وانفر لاخراج كالفهد اكان من المؤف **القص**

الثالث فراسه بـ المرض ويفسـ المـ اـ هـ مـ طـ بـ لـ اـ سـ

باـ دـ يـ وـ تـ عـ دـ وـ اـ صـ دـ فـ الـ بـ دـ يـ سـ لـ اـ عـ دـ

بـ حـ لـ طـ يـ وـ لـ اـ مـ رـ هـ يـ وـ لـ اـ رـ لـ يـ سـ يـ بـ يـ كـ يـ وـ اـ دـ

ابـ زـ جـ هـ اـ هـ اوـ زـ اـ مـ نـ هـ بـ يـ كـ الـ غـ فـ تـ يـ

الـ قـ يـ هـ بـ بـ بـ بـ دـ نـ يـ بـ يـ بـ يـ وـ بـ يـ بـ يـ المـ فـ رـ اـ سـ لـ اـ هـ

هـ بـ يـ بـ يـ لـ اـ كـ يـ وـ بـ يـ بـ يـ وـ بـ يـ بـ يـ المـ فـ رـ وـ مـ تـ

وـ اـ صـ لـ اـ سـ

اد ملءه للج دش او اصل لاعقوته الى مرضي
ببرحة الرج الجب كسب
و وده اكسب لما يكتبه هنا سوء الملاع او من آخر
اد تفري اد تصان اما اتا كسب كسب و زرع تفقول

ان اسباب حفظ الارث الى الحسنة مركبة وذمة
عده ما قاله في تدوينه
حزم الاعمال من اعماله كالعنف والذمة كلها
كذلك لا يحيى الحسنة - على كل خزانة قرار في المطبخ
فر الارباضة وملفات حواره بالعنف و ملخص

ادفع دم دا بی خن الیابس ارقد مهنا نه
بین عفر دیپس بالتفوقة و حله الاکل اد حکمة شفط
دی بعضا ایوب رتبه هلاقه مرط بالعن و مصطفی
دشته اذکر دیکون المفرد و کلم مرسم من
انکر ایه المکن جواہ تھور ایوه المعدہ
اد بیوره اد شیاقع غذا هنجز از لمکن ایجع
طپیا اد شیاقع غدقه اللطف اد شیاقع
من فرمکن قسطه اد ضربه اد المیاد طهی حکمة
قبل تقدیب ااعضاء و بسبیل سع
الی هری خود را هنفی لمسکتہ اد حکمة قویه

ز الدافعه اداد ديه مفعليه او هرجهه اما سباب ضيق

الجبر فاصدرا مده و آن سبب البيذه جواها و قع

شترن الجريبي سبب كسره الماده او لعطلها او

برزوجهها او تمام المقادير بسبب اندماج حصر ادوا

المغري بغيره و رم خاعطه او لعيط بردا شدید او زده

او شل القوة الماءكلا سباب الخنزه نفعه يكون

من زعل الماءه الهد و تذليل من ضرج كالهان

والساره اما سباب اللقر نفعه يكون لمعن لزيم من دهن

و دهن من ضرج مثل ايشع العذاب الداره

و آن سبب زياذه المقداره او العذر فكلشره الماءه

نار اليون

اما بطبيعته او زوره او شده الفوه الي دبره و آن

سباب لفعلن العدد او تعدد المقدار فقصه

الله و ده او خطأ الفوه العصواره و آن سبب

خطه حضرت حضرت

ف والرضاع امسح بثماره عفراره اخراجها او مسحه

فهرانه و ده مشتبه او مرجحة او از ترعرعه او بحسب

خلط الکمال او تجزئه او حمله مفرط و آن سبب نفق

اللصالح حضورون و اخرين خلط الکمال او تجزئه او

اولانع او صدور او استقل او معدوده و ده و آن سبب

شکافته پرسن ایکب شر عصمه

کا القطن با تسييف المد بالجليل والا عاق بآنه

رسبيه

و امنش ذاکره العقل ازان في العادات

الدائم على بدن الاذن من حبه المراج وارسله
اربعه اف منها لحس فان نعم اللهم عن
بالسخيف في البلاد العذراء البراء المحنط
دل على المرأة وللبصر حكم اذا نعمت عنها بالغير
دل على البرودة وان استخلصه دلي على ارطبة وان
استصلبه دلي على الپرسرو وان نعم اللهم عن
دل على الاعتدال او منها اعلم واشتم فان التم الامر
ان كان نيزرا دل على المرأة وارطبة وبلون مناك
مفرز وان كان سيرا وليس هناك شئ كنيزر دل على
البيض وانا شع واسين في الان على البرودة وارطبة
؟؟؟

ويكون هناك تزهل وفينة اتسين داشم نيل
المراة ونجزها انهم مع نيزه تزهل على افواط الـ
ومنها او ان نيزه بوزنها مد على اليسبس ان
اخطر فرما زعنة دل على المراة والبيضاء دافته
مد على المراة وفينة نيل على ارطبة وخلفه نيل
على نيزه الدخانيه ورفته نيل على قلبها وعيوبها
نيل على المراة والبيض وسرده بدل على المراة
وصهو شبر نيل على البر ونقطه ونقطه نيل على
ووجه القمر من الاعتدال وبين ضبه بدل انا على البرودة
وارطبة واما على اليسبس ومنها لون البدن

و ببر و سر و غمة العطش الا اذا خل من الماء الفوار
و صنف لهم ضم و اب و الحمض و كثرة النوم والبلادة
و اما على نهرها فنيل عليهما صفة اللون و المعاين
و مراة الفم و خسارة الدك و ببس المفه المثير
و سرعة الفم و صنف شهوة الطعام و المغيره و اما
علي نهرها فنيل عليهما قتل العبدان و كثرة اللون
و سرعة الطعام و خلطة زباده الفار و لعن المعدة و اما
الكافر و البول الحمد و الاسود و ماء العينيظ و لون البند
و سرعة المقدمة الرابعة في التبغ و التبغ و دعى
تشتم على فضول الفضل الا ذليل فراب يعلم الشف

الن سر الصغير وبرهانه يدل على صحة

المرتبة **ت دس** المعدل بجداول على اعدال على

البدن في ارطوشة والبوسته **ت بع** اث اهي دليل على صحة

(جزء اسفل الارتفاع كسر المعدل يدل على صحة الازمة

الن ثمن المختصر وهو ما قبله يدل على صحة الازمة

الن س المعدل ويدل على اعدال **ن بز لث**

الماضي ينبع من الاصح ويقسم الى الفرق

والمعدل ينبع **ل فر** وينبع طبقاً لفروعه

بجيش سلسلي عقدة دليل على صحة الجوانيس وتصنيفها

المى لف له دليل على صحة الغوة الجوانيس **ن بز لث**

والمعتدل يدل على صحة الغوة الجوانيس

بنها ويدل على صحة الغوة

الجوانيس

الجوانيس

قول جواد ان بعض المثلثات في المثلثات مبنية على

وامثل المثلثات في المثلثات مبنية على

المثلثات في المثلثات مبنية على

وكذلك المثلثات في المثلثات مبنية على

جذب المثلثات في المثلثات مبنية على

اطلس الا قل الماحد من قدر الماء على دفعه ونحوه

بسط شدة **الا** قل الماحد من قدر الماء على دفعه ونحوه

مما ينبع اكتشاف بشرة الارض **الن ثان** القصيدة وما ينبع

من المتعذر اكتشافه **الن ثان** المعدل بجداول على اعدال افراد

سببي قدر افراد **الن ثان** المعدل بجداول على اعدال افراد

وابروادة **الرا** لبع العرض او اندرها دعم عن الصان

اكتشاف المعدل دليل على زيادة المرتبة

المازون. ما ان اكمله وتم الاسمي والبعي والمقدمة
وأنت بع اذن سرت اياكم فرحة ففيرة ويدل على شدة وجها
القلب للهوى البارد **والجهة** هو المخالف لذاته يله
على قدر اقطبه القلب للهوى البارد **والجهة** وهو المحب
پنهما ويدل على قدر ما يحب القلب للهوى البارد
الحسنات الاحوذ من قوام الاته ويشتمل على المحب
والآيات والمقدمة **العقب** هو اذن لا ينهر اذنه
الآن يدع على سرت ايا ميسان العبد **والجهة**
يحيى الفرد ويدل على ارطبة **وامتنان** هو المترصد پنهما ويدل
على اوسط حي العبد في البرسته او ارطبة
والجهة

الحسنات الاحوذ من روان كثول ونقسم الى التوارث
والتفاوت والمقدمة **فالمتراد** هو الذي يقسر
المحسنين الداعين ويدل على عمق القوة الجوية
والمفهوم **الذريعة** ويدل على شدة فوه الجنونية
والمقدمة **هو المترصد** ويدل على اوسط حال القوة طارئة
الحسنات **وس** الاحوذ من مقدار ما في جوف الدوق
ويقسم الى المحب والبغى والمقدمة **فالجهة**
بخلاف **الحسنات** وتجويف الدوق يطربي المحبة ويدل
على شدة الهم والمردم **والاني** هو اذن ركيزة والمقدمة
يدل على اعتدالها **الحسنات** **تع** اما احوذ من كفيفية

منظر و تحقق غير منظم المنظم والتحقق كغيره على بره
 واحد و يدل على عيوب حال السهل وغير المنظم باللغة
 وهم دامنة لحقيقة تحالف **النفس**
النفس في ازاع المكنون السفي فهمها العظيم و هو
 طولا و عرضها و سهولة و صغرها و صغرها يزيد المتعذر منها و عددها
 المنوط في أخذ الامر و منها **النقط** وهو ارث المطر
 عرض و سهولة **والدقائق** لغير المتعذر منها هو كـ
 بين الاصيرين و يمتد الازاع لمسند على ما يدل
 عليه **أطهارها** و منها **الغزال** و هو اندريه الرصان
 قرعة ثم تغيرها تانيا ببره و سبب بحسب لا يحس برأي

جم العرق و تقييم الى الى البارد و المعتدلة
 كما اشار به على مرارة ما في بخاخه من الدسم والارق
 والبارد يدل على بودرة **الماء** بهما يدل على
 اعذال **حاجة** في اطراد بارد **اطبس** (العنبر) و فوز
 من ذرع المطر و هو ان يكون زمان **الكون** مسدا
 زمان **الكون** يدل على اعذال الماء في الانبعاث
 ولا يحب **طحيش** **الناس** الى خذم الاصناف و الاقلاع
 فالمقصود هو انت بفراغ امر و يدل على عصر حال اليه
 والمتلطف يحاكيه و يدل على ضد ذلك **جنس**
الناس اي خذم من الانبعاث و على شكله تقييم الى

نفع

وَمِنْهُنَّ رِيدَلٌ عَلَيْهَا شَنَدَةٌ الْجَرَبُ الْقَسْبَلُ الْأَرْدَرُ
 وَمِنْهَا الْمَعْرُ وَهُوَ الْمُحَافَفُ فِي عَظَمِ اَجْرَاءِ الْعُرْقِ وَمِنْهُ
 وَشَهْرُ قَهْمَا وَعِوْفَهَا مَعَ اَمْتَنَاهِ كَارِزَامِ لِجَ سَوْعَفَهَا
 لِعَفَهَا وَبِدَلٌ عَلَى اَرْطُوبَتِهِ وَبَلْوَنٌ فِي الْكَسْنَفَ، الْمَهْرُ وَ
 دَنَاتٌ اَتَرَبَهُ دَالْفَلِي وَكَلَنَهُ وَمِنْهَا الْلَّوَهُ وَمِنْهُ رَهَ
 الْمَوْعِزُ لِشَهْوَقٍ اَذَانِسِ بَهْرِيْسِ دَلَامِنَهُ وَمِنْهُ
 الْكَلَلِ الْعَبَدَهُ وَمِنْهَا ضَنِيفُ وَبِدَلٌ عَلَى سَوْطِ الْفَوَهَةِ وَفَرِيبُ الْهَرَتِ
 الْمَنْجُ وَهُوَ بَنَانَهُ وَمِنْهَا الْمَنْتُ وَهُوَ ضَفَنْ صَلَبَهُ فِي فَرِيزَهُ وَشَهْرَهُ
 وَكَلَوْنَهُ خَنَدَهُ اَسْفَافُ حَنَزَكَسِ كَانَزِرَفُهُ بَعْضُ الْاَصْنَفِ فِي حَالٍ
 سَقْوَهُ الْعَوَهُ اَسْفَافُ حَنَزَكَسِ كَانَزِرَفُهُ بَعْضُ الْاَصْنَفِ فِي حَالٍ
 نَزَدَهُ عَنْ بَعْضِ دَيْرَلِهِ عَنْ بَعْضِهِ حَالٍ فِي عَلَيْهِ بَعْضِ

وَبَلَ

وَبِدَلٌ عَلَى اَكْتَوَتِهِ دَرْمَهُ وَعَظِيمُهُ كَافَرَاتُ اَنْجَبُهُ دَمَهَا
ذَنَبُهُ اللَّهُ وَهُوَ اَنْزَرَ شَهِيرَهُ فِي اَصْنَافِ الْاَجْرَاءِ كَنْهَاهُ اَنْزَهَهُ
 حَادِكَهُ زِيَادَهُ لِلْاَنْقَطَهُ وَبِدَلٌ عَسَانُ الْعَوَهُ تَصْنَفُ
 ثَمَرَجُهُ دَمَهَا ذَوَ الْفَتَهُ وَهُوَ اَذْرَكَسِ حَيْنَرِيْنَ
 اَكْمَكَهُ دَمَهَا اَلْوَاقِهُ فِي اَسْطُهُ وَهُوَ اَذْرَكَسِ حَيْنَرِيْنَ حَدِيثُ
 اَتَكُونُ وَمِنْهَا اَمْتَنَهُ وَهُوَ اَذْرَكَسِ بَعْدَ مِنْ نَفَصَهُ
 اَلْحَمْسَهُ اَزِيَادَهُ ثَمَرَتِنَسِيْلِي الْوَلَادَهُ اَلْبَيْنَهُ لَهَهُ
 الْاَوَلُ فِي اَنْفَهَانَهُ وَمِنْهَا اَنْزَشُهُ وَهُوَ اَذْرَكَسِ بَيْرُهُ لَهَهُ بَلَانَفَهُ
 مَنْهُهُ حَارِهَهُ اَنْزَهُهُ وَمِنْهَا اَنْتَهُهُ وَهُوَ اَذْرَكَسِ
 مَنْهُهُ اَعْرَقُهُ كَانَهُ خَيْدَهُ بَلَهُهُ بَهَهُهُ لَهَهُ بَلَهُهُ

لر غلبي في الصفة
مع البياض ونقائص
بالغرسية تزعج

سوه حال السبع الفصل ثالث

وأتملا شفاعة إلى ميراثه عند عدم شهادته

وطلاقه حبس الصفة والجزء والصفة ولهذا الدين

اما الصفة فراهنها سنتها امداد ابزر وسببه كلامهم

وقيل للعن

لر غلبي في الصفة

على الصفة ويدل على المضمونه اما شفاعة

لها بذاتها

زوجه الراوي وراهنها المذاخر وخصها انها رواية

ازعفاته وكم واصد عنها يدل على زيادة اطڑ

بالنسبة لامرأة التي تربى بها اما اهله فراهنها

لر غلبي اربع الامهات ويدل على عقليتها الاسم تلبيسا والارتكاب

والا هراله وان هراله قائم

علي زباده

علي زباده اطڑة والسبيل المرتبة التي صلبتها دلائله

ومرت بها نفس الفتنة ويدل على البرودة والجهل

وأنبيه وكم واصد عنها يدل على زيادة البر والسبيل للبر والذل الطلاق اندر الكمال

المرتبة التي تربى بها دلائل على تحرق شدة مياء

والذي دليل على تحرق شدة دلائل على تحرق شدة ارجاع الراوى

الآن لا يمكن طرق زعمها ويدل على سردا وآخذه من لفظها

والا كذا الاخذ من لفظها ويدل على سردا وآخذه من لفظها

واما كذا الاخذ من لفظها ويدل على سردا وآخذه من لفظها

لما ابيه ويدل على سردا وآخذه من لفظها

او اندفاع مادة بيتها الفصل اربعون وام اليم وآخذه

الخطب

١٦٣

حـلـيـمـهـاـت **فـيـنـيـلـيـنـهـاـت** **عـنـصـرـهـاـت** **الـقـوـةـ**

رائد (ام) المعدل پنهان قابل عمل وی اکس بٹا

المُحْمَدِيُّ الظَّاهِرِ دَانَا زَبِرْ فَكَتَّفَتْهُ وَطَرَلَ تَفَأْرِيْ بِدَلَانْ

على المؤذن وآخر تلاوة الفصل كبس فرار

و هر کسی اغلفه قواه من المائمه تفسیر عینها داشت

٤٥- مجتبى القواسمي لـ آرقين و الفقيه و المعتدل

دعاواز لعدم تضييع اسود المحنف الكبار او زينة زر الده

او بر دماغ انسان او نظر از آن داده من میگش اما لکیم

وأنزف ^ع للمرات رفقه ^د ^أ العسق خلدة ^ب لـ ^أ ^ج مـ

الله يحيى

مِنْ أَبْهَرِ الْمُدُّونِ مَعْدِلَ صَاحِبِ الْمُصَدَّرِ

فہم مکمل ارایک و حاضر ارایک و حضور ارایک و مسکن ارایک

اعقاده الرأي في فرد المراج اضطرف المجازة المفترضة

بعض الراي في فلكلور المغزير في الاتصال بآراء بودرة الجمر وآخرين

هوارا يطعنة الدم **واما** من ابراكه فلترة ادغافونته

لنفس المرض في المرواد ودوره وفترة وعمره ونوعه

صفاری

هـ شـبـيـهـ بـأـنـ يـخـيـلـ إـلـىـ هـرـ وـسـتـرـ كـوـنـيـفـ دـيـلـ عـلـىـ قـرـبـاـنـ
الـمـ وـدـ وـ بـانـ الـأـعـنـ دـيـلـ عـلـىـ بـلـغـةـ الـمـشـافـةـ وـ إـلـاـنـ الـقـرـبـاـنـ
فـيـبـيـبـ الـكـرـزـرـاـنـ إـلـاـنـ تـيـلـ عـلـىـ الـنـدـوـيـاـنـ وـ إـلـاـنـ الـجـعـاـمـ
الـمـشـافـةـ قـيـلـ عـلـىـ نـهـيـ فـرـسـتـهـ وـ إـلـاـنـ الـجـنـاـنـ
قـيـلـ عـلـىـ حـدـ خـلـيـطـ دـيـلـ عـلـىـ فـيـلـيـقـهـ دـلـيـلـ
سـتـلـيـلـ دـيـلـ إـلـاـنـ الـجـرـ فـيـشـبـيـهـ لـفـلـعـ الـمـلـفـعـ
دـيـلـ عـلـىـ صـنـفـ الـمـعـدـ دـوـرـ كـوـنـ دـيـلـ عـلـىـ الـلـاـنـ
الـلـفـادـ دـيـلـ عـلـىـ حـصـنـ سـقـدـةـ دـوـرـ كـوـنـ دـيـلـ عـلـىـ الـلـاـنـ
ادـارـهـ وـ جـفـنـ فـيـشـبـيـهـ لـفـلـعـ الـمـلـفـعـ
قـيـلـ عـلـىـ طـبـ مـسـمـعـ مـلـفـ لـمـلـفـ الـلـفـادـ لـمـلـفـ الـلـفـادـ لـمـلـفـ
إـلـاـنـ الـلـفـادـ وـ الـلـفـادـ فـيـ كـانـ شـدـيدـ الـمـهـدـيـهـ دـيـلـ عـلـىـ سـقـدـهـ

نَبِيٌّ مُّصَرِّعٌ مَّا لَهُ أَطْرَافٌ إِلَّا كُوُلٌ وَسَمَاءٌ مَوْقِعُهُ
جَنِينٌ مَرْجَعٌ مَا لَهُ أَحْرَافٌ هَلْكَةٌ وَكَبْرَىٰ لَاهٌ
وَأَهْدَىٰ إِلَى الْمَدِيَادِ الْمَهْدَىٰ
عَنْ طَهْرَمْ دَاهِدَهْ بِكَلْفَهْ
يَاطِلْ إِلَشْبِهِ فَاهِنْ تِرْجَبْ أَهْسَمْ الْمَوَادِيْهْ أَزْدِيْهْ
إِلَكَاهْتْ صَاهْدَهْ وَبِهِرْ قَهْدَهْ تِبْهَهْ الْمَعْدَرْ قَهْدَهْ حَامَسْ الْمَطْعَمَهْ حَمَيْهْ الْمَعْلُومَ الْتَّبَقَهْ
إِلَى الْمَعْدَهْ وَبِنْجَيْهْ إِنْ بُلُونْ الْأَطْرَفْ وَأَغْدَلْ إِوْقَاتْ الْمَهْدَىٰ بَطْهَهْ وَمَنْ النَّفَخْ وَالْقَارَسَهْ
فِي نَخَانْ شَتَّاهْنِيْهْ لَصَادْ وَالْمَسَارِ وَإِنْ كَانْ صَيْغَقَيْهْ لَهْنَهْ
الْمَسَارِ وَالْمَلَأِ وَقَرْمَهْ لَعَظَمَسِيْهْ سَلْيَهْ بَعَدَنْ عَلَيْهِنْ صَادِو
بَعْدَهْ **الْفَصَالَهْ** في الْرَّبَصَهْ وَالْمَلَكَهْ آمَارَيَاهْ

فهي حركة ارادية يختارها الشخص العملي و ليس مفعلاً
فالحركة الارادية والارادانية يطبعها القوى كالغذاء والشراب والبيئة والبيئة
الارادانية المعاشرة والمعيشية والعمل المعمول يطبعها المجرى الداخلي كالاعفنة
و تحمل لافضلات و درتائيم العظام و تنقسم إلى اثنين الى

وَإِنْ فَانَ الْمَكَّةُ دَلَّ عَلَى حِرَاطِنِي بِجَارِ الرَّبِيلِ فَانْ كَانَ كَانَ مَتَّبِعًا
فَأَكْتَرَهُ مِنَ الْمَدِّيَةِ سَوْا أَرْثُوبَ شِعْسِمْ بِحَبَّ الْمَكَّانِ إِلَى غَمَامٍ وَمَتَّقِلَّ
أَدْلَقْصِبَسْمَ وَرَابِّ الْعَالَمِ هُوَ الظَّاهِرِيُّ وَسَبِيلَ قَدَّهُ التَّصْنِيفُ وَ
لَصَعْدَالِيُّ وَأَمَّا الْمَعْنَى فَمَوْلَادُهُ فِي الْأَسْطَادِ
وَسَبِيلَةُ الْأَمْرِيَّزِ لِذَلِكَ دُولَتِينَ وَأَمَّا أَرْبَيْلُ فَيُنَهَّلُ
فِي الْأَرْسُوبِ الْطَّبِيعِيِّ عَلَى التَّصْنِيفِ وَفِي غَيْرِ الْطَّبِيعِ عَلَى سَوْلِ الْمَلِكِ
الْمَظَالِلَ الْأَمَّاءَ فِي نَدَرِ الْأَصْحَى وَعَلَاجِ الْمَرْضِ عَلَى جَهَّزِ
كَلِّ وَهَرْشَتِيِّنِ فَضُولُ الفَصْلِ الْأَوَّلِ فِي هَبِيرَا
الْأَكْرَلُ وَالْمَرْشُوبُتُ ؛ أَمَّا الْمَعْنَى فَهُوَ بَيْنَ دُولَيْ عَلَمِ حَفْظِ
مَقْتَارَهُ الْعَمَّامِيِّ وَالْمَكَّونِ بَجَدَهُ وَالْأَكْرَلُ الْأَجْرِيِّ الْأَطْهَرِ
الْمَهْمَمَهُ وَالْمَكَّونِ بَجَدَهُ وَالْأَكْرَلُ الْأَجْرِيِّ الْأَطْهَرِ

ما يهم الجسد فدالي ما يحبس بعض الدخن فهو
بعض ما الخام فيه للصراط و العدد والرعن
لئن رفعت لا دوين ارجع الارجع
يا رفق والمشي و الماشي من اهلاه بصور على فاتحة بيت

تتحقق ازدهار من الفضول و اعداده لقوله

الحمد لله رب العالمين

فانتشى بالبدن والعن و الصدر والكتف

و منها اشيء فازى ساق الستان او الغير من

دافت قفين والعدميين و بعد ان تمام الطعام و

اما الدلك فقسم الى صب فتبلى لدغه

فتدقق الدلك

دالي كسر نهيل و دالي مدخل محسن دالي خشن هو

ان يكون

ان يكون سجدة فتح بدم و الى امس و هو الدي خشن

يكون سجدة بالكتف للبنت او سجدة فتح بدم

الفصل الثالث في مدح الاستحمام جملة حام فداء

باءه و اشع فصاوه و عذب ماءه و طاب بهاته

و قدر اللذان و قدره بقدر الملح ضراره و دره

و ه ديني ان له يكون الحمام سارا بالاوراد فائده

يكيل في رحي ولا فاتر فانه لا يحيث المرق بل يحيط

يكون سعدا نيم شرح سجد في زمان معدن

يس تدارس حرارة لطيفه و حمام سخن برواء

مسكك باءه والمعت الاول سبر و مركب والثانية

مسخ مرطب والآثر حجيف بياني ان
بعد ذلك يجب من ينوي الحمام ان لا يأكل
ل三天 او اربعين يوماً فلا يتعين في الستة اثارة الماء
ولافي الستة اثارة الماء اللذين يدخلون الماء
ذلك بعد اقصى اثارة الماء سخن على ارتب
يعرف ابدن وعلى اثنين سبعين ابدن
پذب الفضالي ظاهر ابدن الا انها مجده
السد فالله ولد ابي يكون على اربين واثنين
المرطب يجب للحراره من الماء كل واثنتين
في الحمام فان ذلك يجب سرفه المعدود الى

فاصي الاعضاء قبل الاعظام سمع المجازي و
كثرة الجلوس في الحمام يجب اصحاب الفصل
الي الاعضاء الصبغة والحناء الجبهة والاطراف
بالعصير واسقاط سخونة الطعام والباهة وتحميس كباره
بن احاجي ونحوه وجب ذلك كعيله الغزير الفصل الرابع في بدر النوم والبعضة حيرتنا
ما كان بعد اندثار الطعام عن فم المعدة وجب
ان يكون معدلا فائضاً بعد القوة من اعماها الطبيعية
اذ لا يزيد يومياً بقدر مقدار الفصل العصير العنصر الرابع
ويكرجوه بالسرور والنوم على البوع ردي سقط
للتقوه تقوى التهار بورث الامر من اطهنه هزن عليه
والنوارى وتفيد اللعون والنوم على العنصر الخامس

عن المتعقات والجائع والبارد والنوم في الماء
 البارد وعيل للصلوة حر الكبير وبرد العذوات والساخن
 وأكل الفواكه وبسملة الأشوفات واما ما يمكث برطبة سمعي فعدا
 النساء فحب اللحاظ فغير الفصد والجوع ويرفع
 في النساء شدة ماس الحاجة وينشر في العدة
الفصل السادس في تسلية والمرضحة والاطفال
 اما الجائع فحب ان تحرى عن الفصد والجع منه واما
 سهال وانني الاحد ماس الحاجة اليها و
 وحرق الشعير اشد واصوات الحاملة وسم
 وانج الطعمية بفتحه وينهى انى ينبع الملح من
 حموضة الملح

على الاستفادة بالقصول الى غير مجاورة يافحة
 الا مرض ارديه مثل الكاهن والكتبه و
 اما القصه بازاطه يمس الحب ويفتح طربه
 وينفع الاسترادي ويفيد المزاج افوط في الخاطف
 اورت الجنون الفصل اربع في القصول اما المجهود
 به ومشكله في اول الالف الصد والاسهال
 الريح قادري في اول الالف الصد والاسهال
 ومحرز فتح كل ما يحيى ودرطه واما الصيف
 فالناس في الارض لا يلتفتون لحر الصيف
 لحرارة والركان لا يلتفتون لحر الصيف
 مثل الارض والركان
 والاشعر للحر يلتفتون
 للحر دارون ودارون
 والارطاف من شدة الشد ويزدم الطبل والكن والهد والمهيبات و
 وسادر الى الجوع واما المزيف فحب فيه الاحزان

ح المصنف

وَالْكَنْدِينْ تَقْسِيمُ الْمَعْدَةِ وَاسْفَالُهَا تَسْهِيْلُهَا
الْمَرْصُودُ مَذْبَرُهُ مَارِنْ لِلْجَلْسِ كَرْتَاجِيَّهُ وَالْبَدْرُ
الْأَوْغُرُ وَالْكَوْنُ فَانْ دَالِكُ بَعْدُهُ الْلَّبَنُ
وَالْكَدَارُ دُونْ دَالِكُ بَعْدُهُ الْلَّبَنُ
وَالْأَطْعَلُ مَذْبَرُهُ أَنْدَلِيلُ اَخْلَاقُهُ وَبَبُهُ اَنْ
بِرْسُ بَرْضُبُ وَخُفُ شَدِيدُ اَوْسُمُ فَانْ
دَالِكُ بَكْسَرُ طُرُونْ مَنْحُ شُوْهُ الْفَصْلُ اَلْعَلِيُّ
فِي تَهْرِيزِ اَصْبَانِ وَاَشْبَانِ دَالِكَهُوْلِ وَالْمَسْكُ
اهْ اَصْبَانِ فَنْرَاجِهِمْ حَارِرُ لَهْبُهُ بَنْ بَكْبُونِ
غَدَاءُهُمْ دَجْعُهُمْ حَارِرُهُمْ بَارِدَهُ وَالْبُوْسُهُ
وَالْمَهْبَنِ فَنْرَاجِهِمْ حَارِرُ يَابِسُ فَنْبُهُ بَكْبُونِ

عَذَاءُهُمْ دَهْرِهِمْ بَارِدَهُ وَالْبُوْسُهُ دَانَ دَالِكَهُوْلِ دَجْعُهُمْ
فَنْرَاجِهِمْ بَارِدَهُ يَابِسُ فَنْبُهُ بَكْبُونِ غَدَاءُهُمْ جَعْ
تَدِهِمْ بَارِدَهُ وَالْبُوْسُهُ دَانَ دَالِكَهُوْلِ فَنْرَاجِهِمْ جَعْ
فَانْ دَالِكَهُمْ اَلْأَصْبَانِهِ بَارِدَهُ يَابِسُهُ وَالْبُوْسُهُ اَعْصَانِهِمْ اَلْأَصْبَانِ
الْبَلْتَبَهُ فِي بَجَادِيفِ اَصْبَانِهِمْ بَهْجَهُهُ بَنْ بَكْبُونِ
اَلْأَعْرَاضُ اَلْظَاهِرُهُ فَانْ كَانَ بَارِدَهُ يَابِسَهُ لَهُ
فَنْبُهُ بَكْبُونِ غَدَاءُهُمْ دَجْعُهُمْ دَهْرِهِمْ بَارِدَهُ
وَالْبُوْسُهُ دَانَ كَاشُ بَارِدَهُ رَطْبَهُ فَنْبُهُ بَكْبُونِ
يَكْبُونِ غَدَاءُهُمْ دَجْعُهُمْ دَهْرِهِمْ بَارِدَهُ وَالْبُوْسُهُ
الْفَصْلُ اَسْكُنْ فِي عَلَىْ الرَّضْنِ دَهْرِهِمْ دَهْرِهِمْ

والمنجى المادى والمرأجى الطبى وآنس وآساد
 والبلد والتى تناقض طرق
 والبلد والتى تناقض طرق
 فتحى فى العلاج والتى تناقض طرق
 يداه بالكثرة البرودة وآنس مرأج البدن كالآخر
 يلمسها طاردة قرير زراعي بقى ان يكون سرا باقصد الشذوذ
 ملسا عالياً فى وقت والهواء والبلد فان الوقت
 حرارة والهواء الماء ينبعى ان يكون اكبر زراعي
 دينا القصد والتى وافت استعماله فتحى دراما
 مردقت المرض بحسب المبدأ والمشى والاتجاه
 وفت المرض فانه ان كان قوياً يام يوم فوراً لاسفاف

تناقض طرق هى اما باستعمال التناقض والماهبة
 باستعمال التناقض والماهبة
 او العلاج ابداً ما استعمال الادوية وقد يكون
 شرط داخل قنطرة او جبس وآنس خارجها
 فتحى من ابدان كالآلة والملحق كذا او زراعة
 الوجه كالمحبطة او بنية ما يفتح وفتح الوجه وفالدك
 باشقطير والتخليل والعلق والتمدد والأشبه
 ذلك واما العلاج بالبيعه فكان الماء والطب والكل
 وفتحى العلاج بالادوية او اعاده نوع المرض
 وسببه وفت المرض وضفة المرأج الى داش

وَيَرِدُ
سَجْنَهَا لَمْ يَسْعُ الدُّرُونَ الْفَوَّارِ وَلَمْ كَانَ مُسْتَرِنَّهُ
مُتَخَلِّفٌ كَرْتَيْهُ إِذَا حَرَفَ
مُزَاجِبَ طَبِيعَتْهُ
كَالْمُكَبَّلِ تَغْرِيَهُ الْفَوَّارِ وَلَمْ كَانَ وَلَهَا كَالْمُكَبَّلِ
يَسْعُدُ فِي إِرْطَادِهِ لَمْ يَخُذْنَ قَوَّةَ الْعَفْرِ
فَإِنَّ الْعَصْنَوْمَىَ كَانَ رَبِيْتُ أَوْ بَعْنَقَوْهُ الْبَدَنِ
وَأَنْجَابَ^م
كَالْمُعَدَّلَ وَالْمُرَبَّى أَوْ كَانَ الْمُطَبِّفَ لَمْ يَسْعُدْ فِيهِ
يَأْخُلَّ فِيَّهُ الْأَرْبَاعَ لَمْ يَخُذْنَ وَضْعَفَ فَيَنْتَهِيَ
أَفَ فِي زَفَرَ قَوَّةَ الدَّوَادِجِبَ قَرْبَ الْوَسَعِ
فَإِنَّ الْمَرْسَى مَدَغَرَ بَعْرَزَ ابْرَبَ الْدَوَادِعَ سَرَخَ وَحْلَهُ
الْمَرْوَلَهُ لَذَلِكَ الْمُرَبَّى أَفَ فِي سَرَكَ الْعَصْنَوْمَىَ
يَنْصَلِرَ بَنَ الْأَعْصَنَاعَ فَيَسْتَهِنَّ الْمَدَدَهُ الَّتِي

وَلَانَ كَانَ ضَيْفًا أَخْرَى سِرَجَ الْقَوَّهُ بِالْأَعْدَهِ
لَلَّاهُ وَلَهُ مَا يَلِمُ أَوْتَ كَلَيْفَعَنْ فِي أَشْنَاعِهِ
أَسْفَافَ النَّارِ وَفِي الصَّفِيفِ بِالْأَسْكَارِ وَلَهُ مَا يَنْهِي
مُحَمَّدُ مُبَوِّدُهُ مِنْ عَصْنَوْهُ الْمُلَبِّلِ كَلَيْفَعَنْ
الْمَدَدَهُ بِالْمَجَادِلِ بِالْمَرْسَبِ وَفِي الْأَعْمَاءِ الْمَفْلِي
يَدَاهُرَ بِالْعَصْنَهُ وَهَا رَحْيَارُ الْأَدَوَفِي سَفَرَ فَيَسْتَهِنَّ
وَهُوَ الْمَرْبِعُ وَصَفَفُ وَأَمَادَهُ عَصْنَوْهُ الْمَسْتَبِيُّ
بَطْرَبَنِ ارْبَيْهُ أَحَدُهُ لَمْ يَخُذْنَهُ مَرْجَبَهُ فَإِنَّ الْأَعْصَنَاعَ
مُحَلَّفَهُ فِي الْمَزَاجِ فَرْدَلَهُ وَاصِدَهُهُ إِلَيْهِ مَرْجَبَهُ
الْطَّبِيُّ أَثَانِي الْأَخْوَذَنَهُ مُحَلَّفَهُ فَانَّهُ كَانَ
بِكَاهَ

المقالة السادسة في امراض الرئتين وهي

تشمل على مائة عشر فحوص العنصرين الاول

في الصداع والقىق و الدوار و ناده العين

اما ان يكون حارراً او بارداً اما ان يكون

فقط على دماغه وصفراً او بناء اما ان تكون ساخنة

منها حمراء الوجه والعين وحرارة المخروق ام منه

الحادي عشر وخطم البصري وحلوه وذلة الدافع وعدها

وتصدر القىق الى الجيتر و السعال المسببا

الباردة مثل سرطان العنايب واللسان والحنجرة

المسدبة بالسرقة للساقين والدواء المصحح

فقد يكون في الدوائر والسعال طرفاً فربما يحيى مزمن

المستعمل وقد يكون بالطعام فتني المعدة

ويحيف ما يجاورها من الحفنة او ما يدخلها

فيشرقاً فينبع المديث والشون بعده

وسنام الروابي الماء ثم العينان كالسرير

والتشكل والعنق والان افرط الماء فالعنفول بالجسم

وان رُب الدواع و لم ينزل في الدوالي ان لا

يجرى الطبيعة ان لم يزعن من مرض مخفا وان احد

فالدوالي ان ينادى بها الحضر او ما يحضر

فانها تتفتح نافياً البطن والدموع من الخبط

المقدمة

البصري المزبور وما الصفراء فعدة منها صفة
اللون دواردة الفم وسدة الوجه والثنايا برأسها
والوجه وحدها البصري صفرة البول وعدها
اسهال الطبيعة بالثمرة العذراء والدجاجي واللحم
والسبعين والمرجفين والحنينا السفرا برأسها
باء ورق الحلف والورود والصليل والحنفية
وسم الدور والبقيق والغدوة والشعرة
البلار وتفقيسها لبرد او ببرد وبالنفحة ما زادوا
دقتر النفق صفرة ثمرة الون وجزر العيني وخطاف الون
وحوافر الفم وعدها اسهال الطبيعة باللون

بملح الاسود والدافىء كون والغاريفون والغدا
زبروجياج ما الفرع والفاوانى ملتحمة بالثمرة
والسكر اما البعير عدها ثمرة النوم
وشق الرأس وملحنة الفم وبابا ضى الون
والفاوارنة وفقر النبض ووضعه وعبد
اسهال الطبيعة وحب الصدر وحب الشيا
والغرزة بالدبارين والسويد من الحمى
الذراع على فيه ورق المزججى وسم المك
والغذا اسورة ياج **الفصل الثالث**
في الرسا وهم درم حار في سطح باطن

زنخ الدلو

الى منف باد لهم و بعد مروره اكتشفت **النفس**
الثالث في النيو ين يعيش **لما يكون من خطأه** و ادا
ما يكون من خطأه باد **اما اذا يكرر** من خطأه فعذاته
محنة الامر و صورة **نفي** و **استمرار** و **اعادة** **ان يثبت**
على **رسمه** **من نفي** **والقوع** **والمعنى** **من لدن**
والستينيات والقذاء مريرة الماش
يدرس اللائق و دار المدرسة من خطأه
فعذاته طرية المؤمن في سوان العمار
و خرق المول و قيود النفي و ملائمي ان
كان سارا بالليل و درجه درجه من الرؤيا
لذلك **النفس** **و** **النفس** **و** **النفس** **و** **النفس**
النفس **و** **النفس** **و** **النفس** **و** **النفس**
مساك **النفس** **و** **النفس** **و** **النفس** **و** **النفس** **و** **النفس** **و** **النفس**
و **النفس** **و** **النفس** **و** **النفس** **و** **النفس** **و** **النفس**

وَالْمُرْسَلُونَ عَلَيْهِمْ تَعْلِيقَةُ الرَّفِيعِ بِالْقُوَّاتِ وَالْأَطْهَافِ
وَيُغَزَّلُونَ بِنَفْعِهِ الْفَوَادِينَ اسْتَوْدَدُونَ لَهُنَّا الْأَطْهَافُ
الْأَرْوَادُ وَالْأَسْرَادُ وَرَعَادَاتُهُنَّا إِهْرَالٌ وَكُوَا إِلَيْهِ
وَعَلَامُ طَرْبَنِ الْأَقْبَارِ وَالْمَغَرِبِيُّونَ وَابْنَيْهِ
أَوْبَانِ الْمُغَاسِبِ الْمَذَاهِرِ وَالْمُؤْرِجِ الْمُفَعَّلِ
الْمُكَثَّرُ فِي الْمُكَثَّرَةِ وَرَكَنُ مُكَثَّرِيِّ الْمُكَثَّرَةِ
فِيمِنَ الْمُكَثَّرِ الْمُكَثَّرِ وَمِنَ الْمُكَثَّرِ وَمِنَ الْمُكَثَّرِ
الْمُكَثَّرِ وَالْمُكَثَّرِ تَعْلِيقَلِ الْمُكَثَّرِ وَالْمُكَثَّرِ
وَالْمُكَثَّرِ الْمُكَثَّرِ الْمُكَثَّرِ الْمُكَثَّرِ الْمُكَثَّرِ الْمُكَثَّرِ
وَيُنْسَخُ فِي نَفْحِ الْمُكَثَّرِ وَالْمُكَثَّرِ وَالْمُكَثَّرِ
وَيُنْسَخُ فِي نَفْحِ الْمُكَثَّرِ وَالْمُكَثَّرِ وَالْمُكَثَّرِ

وَضَعْفَهُ مِنْ أَرْجُوْسِ الْمُكَثَّرِ وَسُورَ الْمُكَثَّرِ الْمُكَثَّرِ
وَعَرْجَبُ بَابِيْجُ فِي قَرَادِيْبِيْجُ وَغَارِيْجُ وَأَرْبَانِ
الْمَغَارِقُونَ وَالْمَجَوْنُ الْمَلَدُ دِرْبُ الْمَدَنِ شَوَّبَاجُ الْمَعَ
الْمُكَثَّرِ وَأَسْرَابُ الْمُكَثَّرِ **الْمُكَثَّرِ** فِي زَرَاجِ
وَهُرْسِلَانِ أَرْجُوْسِهِ مُنْطَبِنِ الْمَدَنِ الْمَصَمِ الْمَدَنِ
الْمَخْرِزِ فَإِنْ كَانَ مَدَنِ صَدَاعِهِ دَهَشَابُ الْمَرَسِ
وَمَرَّةُ الْوَهْمِ فَنَدَجَانِ أَبْقَدَهُ بَيْعَ شَرَابِ الْمَفِيلِ
الْمَبْصِعِ بَهْرَمِ الْمَوْرِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَعْهُ دَلَائِلُ الْمَرَسِ
وَكَانَ الْمَدَنِ بَرْخِدِ بَيْنَهُ عَيْنَهُ رَضَى اصْفَرَهُ بَيْضُ
فَبَرَّهُ حَتَّى يَقْطَعَ فَرَّادَهُ وَإِنْ كَانَ اسْبَسَ حَيَا

وَضَعْفُهُ

بعضها بعض والعلاج سعى أنتيابه والآيات
الصيغة أ ويدخل العلام كل يوم والذهاب والزور يوم
اللحد بدءاً بـ اللون الفصل الثاني في صحف البرج بيان
الدروج أ صحف البرج فدح بـ تطبيف النساء وـ وقوية العان الطير الجادون وشرب طراب
العنق مع
ترك الصوم والبعض وـ ما سيدان الدموع
فخلوج بـ تطبيف النساء وـ الأصحاب بـ الالبينج
الكافر في السوينا السجونين الفصل الثالث
في اوجيع الادفن ونقيض الى ما يكون من حزم
ودورم وـ على ما يكون من حزم سد دجاج محلف خ
فانه كان من الدرم والورم فنلا متجرة اللعون

جبل الرؤس بالمناديل السخنة يمشي
حين الحادرة الفضل أش في رمه وبران كان
العجمي حمزة الوجه واستله العروق فنلا يه فضلا به
العياف وجانت البقرة وراسها القطعة
بطعن العجمي الاصغر والسفاركمينا بالحى سبز
وذكرت سبز العين بان قص عديما الاء
الباردة والاهوء والمتبرد والذئاء المدثرات
المشحدة بالعدس واللناس ودهن المكرور وكل
اقفين بالحصون او ماء اتران الى ين وان
لم يكن معه حرو اليدين والذئن وكانت الاجهان بالليل
بعضها

الفصل الـ ١٢ في أمراض الأعنة ان

كان وجمع الأعنة من علامات اللهم فنلاج
الفضول من تغافل ثم سهله المفهمة
ان ينفع العقوله ولا ينفع الا صفر والفارغون
واليخزشبره والسرور والنذاء مرودة لكن
والعدس وان لم يكن من علامات اللهم فنلاج
اسهله المفهمة بحسب الملاجر والمرجوه بحال
والخوذ واستنشاق رائحة المركب السقوع
في انتشار التهاب الراتنج والنذاء ازدياج
اما ازتعاف فنلاج فنصل القفاف ونراقب

وفربان فرلاند فنلاج فنصل القفاف ونراقب
التضييق باب الفؤاد او بفتح الا مصفرة المخ شبره
والشكرو ويفطره للاذن ودهن اللوز والمطيخ به
او زور الحنف والنداء المزور وانتقام الحصر كما
او زرمان هراري حمض فرنالس ووالعدس
وان كان زر احبس اسبرد وازرياح
فنلاجته التدوير والقطين وفلاجته شفاعة المعدة
بحسب اشتباره والنقى والمرغرة بابايج نغير
او يفطره للاذن ودهن حلن فدا على فبي ورق
والنذر او السفير بابايج امراض مخربس واصنافها بابايج ونراقب
الام اذكن

الفصل الـ ١٣

الحصى و آرسيز ^ن الاء و رد و يطلي على الجلد
الصلصال ^ن الاء و دايرد بالثقب و يصب ^ن ماء
الزينة ^ن الاء و رد المبرد بالثقب و يحيط بالمساند
الحن ^ن الكنوز والنذاء مرودة العده **الفص**
الذنب ^ن في وجع المسنان واللثمه وهو
ان كان دموميا او صفراء فغلاجه فصد الفقيه
او الحجس ^ن اسهال الطبيعه بطبع الدهن
والصفر والخمار ^ن شبر و ان كان اوجع بلفتها
او سود او بنيان ^ن جسمي اما وجع قبر او جب
العنق او بنيان ^ن سفلي اسليم بجل طبع فيه الحضل

الفصل ^ن رغب ^ن في
والدواد و يطفى اللغا **الفصل ^ن رغب** ^ن في
دورم الملاع و خصم الدموس و مبيته ^ن فان ^ن كاش
دور مصالحة ايجي الشديدة في الخلق صين ^ن نفس
والمرادي و ده ^ن علاج امراض الدم فلباس ^ن الدهن ^ن سبيه
حر لابطة القوه ثم الحصى بطبع العنوكه و درن ^ن البطن
والبزبزه و اترنجين و اسكندر الهربيج ^ن الاء
الآن ^ن اسكندر ^ن شبر الطبيعه بعد بفتح المثلث ^ن العباره
بالبزبزه و اخاذه سمع ^ن لاعبت ^ن للعتب ^ن
الكريه و الفتنيد و ^ن لفينا شبره ^ن
الميزبزه و المزعره ^ن باه ^ن الميزع المطبع و مدباب
بزبر طقوسا و بزبر ايجي ^ن الذهبي ^ن والعده ^ن ماء ^ن اسيرا

العام ^ن ٦٩

١٣٧

المرثى والمسى وشراب بالطبع العذر وإن كان
بغير نعيم ماء ساره سيدان اللعاب بجهة سبعة
وقلة الوجه وعلاجه الفرقعة بالسرير الدهري
المهدل المضطدة الصوره وأسماك القسمه بعد النعيم
الحمن بفتح البدين الأصفر والأسود وتربيط المخالف
چبره القابضه والعلق وذائب في الحال كناسنخه
جذب بالكتفين العذر لذالك وإن لم يجد نعيمه
فتح العين المغير لآثره بالوجه حشر تقدمة العاده
في لمراض اللدغه من قدره إلى أصغر رأسه
وعلاجها تناوهه ثم نزعه فنصول الفصل الأول

رذايم

ذات عد يقسم إلى ما يكون من طرفه
والى ما يكون من المپسه فإن كانت فرارته سقطة
ان لا يكون موضع علاجه ان يساوى النفع
الماخوذ في
المرتفع دهن حجب التصوّر ودهن الفصوص في
حلف دهن تمسّن وانعدامه آشعي النفع
والظفر ذو المزن من المرضه فنلا منه العطر
واسدله به باستئم البارد وعلاجه فتحه دم الديه
مع العيارة شربه والعاند ودهن اللور او شرب
الخميرة وآسپتن و العشاب والنفع ودهن
اللور الحدو والتداه ماء آشعي الشد بالخميرة سفن

وتحت صدره بالفتح **دَسْكَرْدَسْرِبْ** البفتح **دَرْجْلَقْصِعْ** **الْفَعْلَنْ**

الْمَسْفُوْدْلَنْ **الْبَقْسِيْسْلَنْ** **الْأَلْقَافِيْنْ** **لِذَاتِ الْأَرْبَيْهْ** **وَهَوْدِمْ** **الْأَزْرِيْهْ** **يَكْيِشْلَنْ**

ابْلَاهِيْهْ عَزْلَدَمْ **وَعَلَامَهْ** **عَزْلَحَادْ** **وَهَيْنِشِيدِيْهْ**

الْفَسْحَنْ **كَاسْرِيْخَنْ** **وَمَحْوَرْ** **الْوَهْبِيْنْ** **كَاهْمَمْعَوْنْ** **عَلَيْهِمْ**

وَعَلَاجِهْ **الْفَصَدِيْلَسِيْيَنْ** **وَدَارْجِيْلَدَمْ** **الْكَجِيْلَقْطَعْ**

الْمَوَارَهْ **وَبِعَيْهْ** **الْكَكَكْ** **مَعَابْ** **بِرْدَطْوَنْ** **وَهَيْلَلَهْ**

وَالْعَزْلَوْرَوْهْ **الْأَسْفَانَجْ** **بِهِمْ** **الْلَوَرْ** **وَالْوَأْلَبَارَهْ**

وَالْلَطْيَهْ **وَصَدَرَهْ** **تَلْلَصَدَلْ** **وَالْوَرَدْ** **وَالْكَاهْرَوْزِهْ**

بِهِلَهِلَهْ **وَالْبَرَدْ** **بِالْحَدْ** **الْفَعْلَنْ** **فِي** **الْأَسْرَدَاتْ**

بِلْفَهْ **الْأَلْسِنْ** **فِي** **قَرْصَنْ** **الْأَرْسِيْهْ** **وَفِي** **الْعَدْرِيْهْ**

حَيْ

فِي قَدْرِ الْعَوْنَانِ بَعْدَ كَافِرِ الْمُجْدِلِ وَالْمُجْدِلِ وَالْمُكْبِحِينَ
وَالْمُذَادِرَاءِ مَا يَهْبِطُ بِهِ السَّكَرُ لِلْفَصْلِ الْكَلِيلِ فِي الْمَعْقَلِ وَهُوَ بِهِ
كَانَ حِلْلَانٌ لِلْمُخْلَاجِ فَصَدَ الْمَابِسِتِيَّ الْأَسْبَرِ بِغَيْرِ
أَرْوَاحِ الْأَكْنَافِ، بِوَبِ الْأَرْجَحِ وَلَعْدَ كَوْنِ الْمُلَارَةِ،
بِسْتَهِ الْمَدِيجِ الْكَبِيلِ بِالْمَطْبَعِ بِالْمَدِيجِ وَالْمَدِيجِ الْمَرْوَجِ،
بِإِدَاهِ الْمَحْصُمِ لَوْلَاهُ كَانَ حِلْلَانٌ لِلْمُلَارَةِ وَلِلْمُخْلَاجِ الْمُخْلَجِ الْمُلَارَةِ
شَرَابُ بَادِ وَمَجْنُونَ شَرَابُ شَرَابُ أَسْوَسَنَ وَالْمُنْدَهِ
الْمُوَلَّانِ الْمَطْبُوحِ بِالْمُرْبَيَّانِ وَكَانَ حِلْلَانٌ فِي مَسْعَدَةِ
مَنْفَقِيَّةِ أَرْوَاحِ الْمُفْسِدِينَ وَشَرَابُهُ وَكَانَ كَانَ
الْمَعْقَلَ حَادِهِا يَقْبِبُ مَرْضُهُ اسْتَفْعَنَهُ وَتَيَاهُ
الْمَرْفَزُ

السراويل المتميزة بخطف الغداة **الفعل** ^{هي في نفقة الماء}
عندما ينجزها من إزدواج الماء ^{عندما ينجزها من إزدواج الماء}
وعلمه حفصه الباهبسو وسفراؤه أجمعوا عليه ^{في قلب الماء}
الماء ونحوه ^{والغدوة} وسفر الطين للآخر ^{الغير} المهرج ^{باللسان}
الباب ^أ وتفصيده لهدر الماء ^{لأنه ينذر دعوى الماء} ونحوه ^{وإلا فهذا}
^{فقط عبارة عن تضليل}
وذكر الماء والغدوة والمردوة ^{لتحذير من العدوك ونحوه} ^أ
وهما تساق ونحوها ^{لتحذير من العدوك} ^أ ^{لأنه ينذر} ^{الشيء} ^{يتحقق}
الباب ^أ فرفعت المعدة وهو ماءان ^أ ^{لأنه ينذر}
من حيث ^أ دعوى الماء ^أ ^{لتحذير من العدوك} ^أ كانت
هي كسره ^أ من حيث ^أ دعوى الماء ^أ ^{لتحذير من العدوك} ^أ ^{لأنه ينذر}
والدمى ^أ وأصحابه ^أ ^{لأنه ينذر} ^أ ^{لتحذير من العدوك} ^أ ^{لأنه ينذر}
زنان ^أ

لصيق العذاء الأسفيج المعيل بالعنصر والرائحة

وأن كان أرجح النعم معاً من فضيلة المدة التي

بالكثيرين بعد الطلاق اندر تقيع في المقدار والزمان ويزب عليه الفضل

وورق الريح المدمر يغير عليه قهقحة العين

ونقطة تمزق عينه ثم ينجزه في الدال والزنجيف

الفصل الثالث في الغفران والغداة

قبله كان بعد الامر فعلاً من قبله الطلاق ويزب

الميبدان كائن المعد بادوه بالسفر وإن كانت

حارة وان كان قبلها مفلاج القراءة وتفويت دماد العسل

الآن لتنزهه بالمعنى ففصل اسفله من المذهب

الأبرة

الطوسلا اندر الراية على حكمها الحبس ما ينزلها

بعض وراره علاج ان يطلع الكدر وآذاب الرئان الموارثة في جميع

مزوجاته طبع في زراعي واسكبها الماء بالمرجع

وستخرج الزياح بضم الكلمة والكون وورق دالب

آذاب الفداء في الغوان خواجي

اجراء المدة والعصمة باسر الدفع اثنى عشر

هذا يفتح نجف الغوان فولاذ سكيوان ان يزب

الحركة بعد الدهوك واحد حملاء المدة من اطعم

فان عرض من الحركة بعد الدهوك فعلاج اسكون

واسمه وضم الشفاعة واسبيزه ومض ازمان

الحلاوة من اسفل جلد المخوذ وان كان ماء خلاء
 المسعدة من اطعم فاما يكعون بعقب الاسفع
 او الجمجمة او الاصدقة او لا يكعون فان كان بعقب ذلك
اللثة
 ففيه العيد ودين البفتح او دين المكور وان لم
 يكعن بعقب ذلك فنفع العلاج بحسب اتسپاره وامانع
 ففراسته اتسنجين و الجلبيين العتيق باء اليون
 والمصلحة وملطفيف العذراء التصدر الى غزير في اليقنة
 والاسمهات الاية اليقنة في حاسة الم Harmosa
 العذراء فطيب الذرة بهمها العسل والدوصيه الغفر
اسفه سلالة الفخار والجلاب ثم ثواب الحمم

ذكر

وشراب اتسپاره الاسمهات فان كان كأن
 ما يتوجه حملق اللتوان ولم يكن منه نفعه و كان
 التهدى بشرب الدواه والمسدر بعد ايسنة ان لا
 يحبس ذلك فالمحبث صحف پيزروان كأن
 القطب و لم يكعن نافذ في البطن فرأوا والدارج وكأن مجده
 العطش فتحبس بعض السبعين الكيلو المسمون او
 باء سوبين اشمير المعلو و تدفع في اسفل جلد المخوذ
 مع القراءه او ترجح وكم يريح من المطر فنلا يحبس زيلز
 والمعلو المسمون او المصطلع المسمون آرمان و اسفل جلد الفقر
الثانية عشر في اخر جزو هرها فتح البطن و عاجا متزوج

٦١

الله سفيح المطروح الفضل في المدائن المأوي
في البطن وعلاقتها صفة اللون ومسيلان الرغبة
من الأفواه وفتح البطن والثديين وخدجها ساق لابراج المزاج في عصر كل ما يشتم
من الأذافن وشم الخطر وحب النبر والربيع
له القطب الشمالي في البروج
وبلطفه العنان الفضل في مشعره وفتح الكبد دفع
لن كل من معه موت اللون وامداده العبد فعلاجها
بعض البسيق وبيع حبه الخهد ببابا اسكندرانيه
بخلص العبد صدى بعض حماد الورود والكافور زيف
العلب طاره الشجر وابن الصخرين ولطم طاء الحفظ بايز
وان كان مع ساقه اللون وقد انتفع فعلاجها بليل

الجنة

من اليدين ايشه وست عصيره ورق الجمان بمحكم
الكلجيم ابر زور وران مدر كمكوه اللؤل و حضره و ران
للعدة سعيه المهمه ديا فعلا جستي الباقي الصغير
و ملطف العداء واور اراليول با والا صوال الاروز
واشراب العين الربي و خصياد الحشيش الفضل
ان شفشت نابيلان و ااصفر جلد الا لاس حدقة
بعد او ما ان الاطعمة اتى اليه ولم يكين بغير قنواره ثان
ان كان ح دللا من الخراة مخالب سمع ما اهداها ازا
شيء عطيج للطبخ الاصفهاني ازب الخريشة دار العصائر
والقاربيون والذئاب شج الى عصفون ان لم يكين به
كبياج بغير اهداه دا اهداه
دراد كورش و كرك و ميدن از زور
فاره پيه و ميزن پاهه که نه نه
منه و ميزن پاهه ۱۲

وَلَمْ يَرُجِعْهُ إِلَّا مَوْلَانَا مُحَمَّدُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ
يَا مَحْمَودَةَ وَيَدِ حَلَالِيْمَ وَشِيمَ الْمُخْرَبِيْهِ وَهَدَنَاهُ
الْمَفَارِقَ مَنْ فِي أَرْضِ يَقِيَّةِ الْأَعْصَمِ وَسَيِّدِ الْعَالَمِ
خَصْوَلُ الْمُفَرِّجِ الْأَوَّلِ فِي وَجْهِ الْكَبِيْرِيْنِ إِذَا خَرَجَ
وَجْهُ الْكَبِيْرِ كَمْ فِي الْبَوْلِ حَمْرَوْ مُعَلَّاجَيْنِ يَقِيَّدُ الْأَيْمَانَ
مُهَمَّهُرْ وَزَرْ وَسَتَهُ الْكَبِيْرِيْنِ بِرَزْ قَوْنَاهُ وَرَزْ لَهَيْرَ الْمُصَافَرَهُ
وَانْ لَمْ يَنْفِضِيْمَ الْكَبِيْرِيْنِ بِالْعَوْكَ وَالْمَيَاهِ سَبَرَهُ
الْأَفَادِيْنَ الْأَسْبَعِيْنَ الْأَنْهَابِ ما يَسْعِيْنَ بِالْعَيْنِ وَلَهِيَنَ
الْأَدَدِ وَمَنْ دَوْمَ الْأَخْيَرِ وَالْأَكْنَدِ وَالْمَكْسَهِ وَرَبِّ الْأَنْجَهُ
فَانْ كَانَ فِي الْبَوْلِ سَرِيْنِيْهِ بِرَزْ الْمُكْبَعِ وَرَزْ الْأَنْجَيْنِ
فَانْ كَانَ فِي الْبَوْلِ سَرِيْنِيْهِ بِرَزْ الْمُكْبَعِ وَرَزْ الْأَنْجَيْنِ

والعذاب مزدوجة والمشقة وإن حدث سلسلا
لبول ينبع سوقي الشعير بالباء الباردة وقطعه تكميل
الفصل الثالث في مرض المتسنة إذا توكل على الحصاء في الماء
فخلجان سمع العاذب لطين آن هجوة واه دبر الكفر
والآثر ناجي وبر الرطب باء وذكر العداء ما هي المحسن ما ثبت
واشكوبون دهن الجوز وإن حدث تقطير البول فان
لم يربى معدة لائل ثم ينبع أسموس الأظرف والمخذليون
ومن الآثار مجون السماد ومبجون مجوس وبلغم الوجه
وإن كان معه دلائل في فحصه علاج الكثيرون من ذلك
الآخر الفصل الثالث في مرض المقصدة وأما العلاج ودا

والفرسان آن يضر من درهم فعلاً جان تفعيل
 في ما طبع في نسخة مشتركة وتنبأ المدحوق في
 المطر والربيع تقييد المرض لفترة البيض في النهار
 وآن الباكر وهو صيف حذف من دلائل قبور
 داخل شروع وغزيره كان من مسائل الله ولابن
 لبراء فعلاً حتى أواخر العصر وأولى العذاب
 والاطلاق في يوم عيد الامير فعلاً بحسب المفتوحة العذر
 بالفترات **الفصل الرابع** في فرج الوجه القصبة
 كان حد ونحوه منفعة ضد المرض فعلاً لا طلاق
 بالبدارع **الميون** على ملائكة المطهير **بابا** واندلاع المحن
 لأنها

وإن كان من جهة المرض فعلاً ساقه إلى الردة **لهم**
 بما يخص المردات **الفصل الثاني** في أمراض النساء إنما
 الأمر إلى ذلك فيما يخصه فعلاً إلا أن بعض النساء
 وبطبي المرض العقد أو الكوفة والجود بما
 الصبغة في كل نوعه وآلام الرياح تقييد المرض
 الباقي فلما شجع على التحسن فأوصي بالرياح **لهم**
الفصل ثالث في النساء وبروزه على بعض النساء
 وإنما العين لما انتهى لاسع الباقي رفعت
 إن شد المجرى به وشدة شد وشدة وشدة العسل
 به جزئية ومحون الفروع **الفصل الرابع** في أمراض

واسرار الطبيعة بحسب الاعتقاد
وخفق العادة وانا افراط لطافت فعلاً به فضل البصائر
والعقل لا يدرك ملابحها وانما
واما ضعف العادة فذا عادي على طلاقه بغيره فليس بالسم
له وللآخرين ينكره ، والآخرين يعلمونه استراتجياً
معروض رأي وان عرض بالمبرهن ودفعه الأدلة بالمرنة
وللطلاق يقوس بطبع العين العبرة وانه يضر والآخر يضر
العقلة ويتهدى بها العين الفضل للناس
في انفسهم ورق نهاده ودفع المفاسد والذنب وذنب
منه بعد واحد وهم دفع اثراً لآن لازمه اذ اذق
وفرض العالم القديم كان نفس دان قدره من معده
فرض العالم كان عرق نهاده وان قدرته المقابل

مطلاع کان و جبع المقصود و ان دعته و مصلح
هزرات لفکرهاست صدیقه و لا نیکرایان کیون بگوشه
نهنی بعد و امیر طراحته او و لاریز و دخان معده لار
طراحته او و لاریز و دخان فصل الفیض و سینی
و سقیانه الایشی و تسریجیان و نت آسی و بچه بیلهف
الله او و لاریز و لاریز و القند و الهدراتی و همس
و ان کان بعد و لاریز و دخان فصل العجز و لاریز
میزین بعد بطبع امقطع للسبکی شیخ الظیحیون
و سینه حضرتی الیه و لذننا و همسی عین الورا لفص

٦١

وذكر المفع ونثره في نثر الماء بعد التقى **الفصل الرابع**
 بالفتح شرط صوابه لذا سمح
 في نثر الماء في الماء فعما طبع الباقي الآخر
 وآلة المفروض سبعة لصلة الماء وعلمه أنه من ذلك
 فالكتاب الماء والمرأة علاجها يسمى المفروض ويلزم المرض
 الماء ويلزم المرض بخلاف المفروض والمفروض
الفصل الخامس فالمقصبة واليد والذيل والذيل
 بالفتح شرط صوابه كحاله
 إذا أقيمت بغير المفروض
 وما ذكره من الماء والصاعق فعما يذكره الماء
 وسفيه ما ذكره من الماء والصاعق
الفصل السادس المفروض كحاله
 هو شرط صوابه في الماء
 شد الماء الصلاة مستحب
 كما يحصل في الماء
الفصل السابع الماء والمرأة

ثم طيران البراءة ويس من ثم طيران الاتهام
 العصا في رأسه ثم الطيران بأبرد واطبعه
 ثم غسل أسد الطير بأبرد واطبعه على الأهضان
 وآلة المفروض وصورة بعض الماء على حاروبها ضئلا
 وكل يضر فوترة شابة باليده **الفصل الثامن** في الباب
 التبيان كلها باردة واطبعه آلة الماء للبيان بأبرد
 من الماء ثم أحسن ما يعنى البراءة منه
 الجبر الطير بأبرد واطبعه **الفصل التاسع**
 في البقول الماء ثم حاروبها يصلحه بعينه
 باردة طبع **الاستفهام** معتقد الماء والبراءة

الماء

لو حذري يا اد ايلارج **نفس الفضل** في الاورام اذا يزيد
 الورم عضوي و دلائله خصاء والطيف يزيد في علاجه
 بازارة عادات الهرم ثم يذهب في خفالة الحالات بها انتفاص
 الانتفاص ينقي على الحالات عند الانحطاط ملؤ الاورام
 او ذكري او سفرا و زر اسفل و اعفاف ، الدورة
 فعلا متوجهة للحس و محة المثانة انفاس و عفاف والضراء
 و حركة المثانة و المفخن
 هرقة و زيادة حرارة المثلث على النفعان لفص الشفاف
 و تلاع المفخن ادر فرحة
 حرض و نباعه و زرارة
 الحسن سم

حار يابس انتفاص والظفران و آلة يابس تهون
 بارد و طبع المفخن ببردة طبعة المفخن يابس و بروني
 حار طبع الفرق ببردة المفخن يابس و فرن الباردة
 ورق الفقل حرا يابس القمع بادر طبع الفونك
 حار يابس المرض بادر يابس الكوتون حار يابس
 المقطنة ببردة طبعة المفخن يابس و طبع
 و المفخن حار يابس البادي يابس و اهضول
 البقول ن لفجل حار يابس طبع للبنفس المكربن يابس
 نفخ الماء ح طبع المفخن يابس و طبع سرير
 ان نفخ **نفس الناس** في الوراء ارت طبع

فالنفخ

لظهوره وآخراً تزداد قوته بغيرها ان كثرة عقبب
 تحيط به ملطفاً ولهم علامات بها وبياناتهم سوط القوة
 وعدهم القراءة فنور العينين ونهر الوجهين عندها كل
 علاجها ان يلزم العيدين بالشيشة دون الماء المطبلي
 والاسكون في الريء والبارد والرطب والمسكن الى الففتر
 والتنفس من دون التنفس ووضع على صدره واغلاق فمه بهدوء
 بالكاف والوراثة على في الفصل الكاف والمرد لفتحه وفتحه
 لاستكمال الماء والدمي والفراغ وذئن والعين والفتحة
 ودوس على اسنانه لبروس برتبة محمد الحضر **الفترة**
الفترة 2 الفوري الطلقية والاسرة الى اخذها فتحت بجهل

ان ياخذ فيها حفظ القوة لتنبع القيمة من الأرض
 والرمنة وما يظهر عليه تنبع عندها المرض بالغلوتين
 يوم التقويم **السبعين** بايد والفا روميسي العيد عن الداء
 فبدرت النوبة واذا اطهروا نفعوا وابن سيف طبع
 الا يبيع الا سمه العند معي فما يشرب واركتان ويجبان
 بقول العذبة مهدوفة ما دبر المولى بايد الامر في الراية
 وادان نفحة عدها هاشم زيد العيد من الدفت وقطنم
 دواه هاشم زيد العيد من الدفت ادواء واصناف ادواء
 الهموم تحرثون ديوها صاحب اصبع ديوها اسد ديف
 العداء تهادى لادلا امراضها اصناف الادوية **الغذاء**

الفصل الأول فِرْمَانُهُ الْمُنْهَلَنَّ عَاهَهُ رَبِّيَّهُ الْأَوْرَدُ لِلَّهِ

وَهُمَا تَهْرِفُهُ مَكْنُطَهُ
لَشَدَّهُ بِهِ طَرِيَّهُ بِرِيَّهُ وَالْأَرْجَهُ الْأَوْلَى إِلَيْهِ بَارِدُ بَيْسَهُ
عَلَى الْأَوْرَدِ الْأَوْلَى لَهُضُهُ حَارِرَهُ طَبِيَّهُ الْأَوْلَى الْأَوْلَى الْعَدَسَ
الْأَبْقَى بَارِدُ بَيْسَهُ فِرْمَانُهُ الْمُنْهَلَنَّ عَاهَهُ رَبِّيَّهُ الْأَوْرَدُ
عَلَيَّهُ طَرِيَّهُ الْأَوْلَى الْأَوْلَى إِلَيْهِ بَارِدُ بَيْسَهُ
الْأَلْوَيْسَهُ رَبِّيَّهُ الْأَرْجَهُ الْأَرْجَهُ الْأَرْجَهُ الْأَرْجَهُ
حَارِرَهُ لَيْلَهُ لَيْلَهُ لَيْلَهُ لَيْلَهُ
فَاسِهُ بَارِدُ بَيْسَهُ أَنْجُهُ الْقَرَبَهُ بَارِدُ بَيْسَهُ أَنْجُهُ الْقَرَبَهُ

لِلْأَنْجَانَ

فِي الْمُنْهَلَنَّ حَارِرَهُ طَبِيَّهُ الْأَوْلَى وَالْأَوْرَدُ
أَرْتَاهُ لَيْلَهُ مَعْدَنَ الْأَهْلَهُ وَالْأَرْوَادُهُ وَالْأَرْطَوَتِهُ وَالْأَهْلَهُ
بَارِدُ بَيْسَهُ حَارِرَهُ طَبِيَّهُ سَكَنَ الْمُدَمَّهُ اَنْجُهُ بَارِدُ بَيْسَهُ
الْكَنْزَهُ وَالْأَنْجُصَهُ بَارِدُ بَيْسَهُ بَيْنَ مَفَرَّعَيْنَ الْمُعَدَّهُ إِلَيْهِ
بَارِدُ بَيْسَهُ عَلَيْهِ الْأَطْبَيْهُ الْأَشْنَهُ بَارِدُ بَيْسَهُ
بَارِدُ بَيْسَهُ الْأَبْلَعَهُ الْأَبْلَعَهُ طَبِيَّهُ طَبِيَّهُ
الْأَرْتَاهُ الْأَكْوَسَهُ طَبِيَّهُ دَلَالَهُ يَخْلُهُ بَارِدُ بَيْسَهُ
الْأَهْلَهُ الْأَنْتَهُ وَالْأَيْلَهُ بَارِدُ بَيْسَهُ طَبِيَّهُ وَاهَهُ الْأَغْوَاهُ
الْأَيْلَهُ وَالْأَنْتَهُ مَعْدَنَ الْأَعْلَيْنِيَّهُ تَهْبَتَهُ حَارِرَهُ
يَعْدَهُ الْأَهْلُ وَالْأَهْلُ حَارِرَهُ لَيْلَهُ بَعْدَهُنَّ الْأَنْدَقَهُ

البوج خار ياب الفصل الرابع في الدهان دهان
المعدل المروي بالبس وهم الجوز خار طبع دهان
اللوز معندي المروي اللوز وهم نيزك خار الكذن خار
بابسي وهم النبت بارد بالبس وهم الفرج
معندي البرد والرطوبة بهم المورد بارد يابسي
فالفنجاني وهم الشهاد خار باب خاران باب خار
وهم الحذف معندي المروي البرد وهم الخنزير بارد
خدر دهن الشهد خار يابسي وهم المزدح زنك
وهم الفخذ خار لبان وهم المثقوب بارد طبع
وهم المرنج خار يابسي وهم الكوس خار يابسي

الموز خار ياب المخفف متندي المطر المتشن الموندي
المطر والمخفف خار ياب المخفف خار ياب
الزيتون الأسود خار ياب دهان المخفف بارد ياب
الفصل السادس خار ياب المطر بارد فييف
الموكس خار ياب المخفف خار تلبة المخفف بارد ياب
الموز خار ياب المخفف خار ياب دهان المخفف
التسرين دهن المخفف ماغان المطر وابس المطراني
عتر ياب المخفف خار ياب المطر المطر وبارد ياب
متندي المطر المخفف بارد مخدة المطر متندي المطر
الأخضر خار ياب المخفف متندي دهان بارد ياب

الباب الرابع

دوسن از خسی خارلی **الفصل اثنتی** فی الطیب المک
قوزل خواره والپیوت العبرای خواره و پیوت
منه العرقه الهندی معدنل خواره والپیوت
بالسی کافر بالسی به افراط و هر کدت من جزو
احدیه باردو الدھر بالسی الصندل معدنل
البرد زعفران خار بالسی الفطره خارلی
الفرقن خارلی جوز بتوادی روییه مک
معدنل خروالبسی سنبیل معدنل خربابی
الذ خارلی قاف نور خارلی لبنة **الصلع**
التسع فی النوابل الگزبرة الیا لبه معدنل

فی الحروالبسی الکرون والصغروالکروبا والمانجنه
والکویزروالقاغل والداچینی والکچبل والکچنه
والکچنان خاره بالسی الموزل خار بالسی منی للبلم
الستی والصلی والحسان بار دنیا بالسی
الفصل العاشر فی الرؤاصل المعنی بار دنیا بالسی المی
خار بالسی الثوم المریبا بالخل معین عی المضم فیل
الخواره ولذلک بصل المریبا بالخل العینی خارلی
مدترللبوول الشیر خار علیها **الفصل الى عشر**
فی الدنبلا واللثیر العینی خار بالسی بیل از پیوت معدنل
الخوار طوبه بفتح بیل الشیر والدنسی بیل اما الدنزیه

حافظ للشیب السفین والتفنیع المریبان نفو
باں الیمنیع حاران باں لالا سیہار ایغفار و
الاتریح الم بائسخ اللعل الفضل اللئل شعر
خداوند الطیب الالله علیکم فرمادت و الحجۃت
محضر و المریب هنی مسل الزیر بایح عسیدل والبین
بارد و المخدی من المیاه المفطریه المکھرم واریان
والسمق دقوه تاصل فروت عصر رناد و اما الخلق اللئل
سعی علی المخفف و العجین غلیط مولد

المسند

الدَّاعِمُ
بِالصَّرَابِ

1

154

دارتوب فـ الحجـنـ الـكـرـ اـلـ اـلـ بـارـ دـنـ اـلـ لـلـوـهـ
نـاقـقـ الـبـلـعـ خـمـنـ الـسـدـخـنـ بـالـلـهـ صـوـلـ الـبـرـ وـ الـكـرـ
حـارـهـ نـاقـقـ الـلـعـنـ هـزـزـ الـبـلـقـيـعـ مـعـدـلـ فـ الـحـارـهـ
ربـ الـفـقـرـ وـ الـفـقـرـ بـارـ دـنـ عـافـدـلـ الـبـطـنـ
ربـ الـحـرمـ بـارـ دـنـ مـكـنـ الـلـعـنـ ربـ الـرـهـانـ
حـارـ جـيـدـ الـلـعـنـ حـصـونـ الـلـعـنـ بـارـ دـنـ مـلـقـلـ الـلـطـيفـ
چـهـلـ الـلـوـلـهـ فـ الـفـضـلـهـ نـ فيـ الـلـكـنـ الـجـنـ الـكـرـ
مـفـوـهـ الـلـعـنـ مـخـنـ نـهـاـ الـعـيـ اوـ زـهـارـهـ مـنـهـ الـبـقـيـعـ
الـمـيـعـدـلـ الـحـارـهـ دـرـ بـعـنـ مـلـيـنـ الـبـطـنـ الـبـخـلـ الـرـأـيـ
مـخـنـ الـلـعـنـ الـدـلـيـلـ الـكـيـ بـالـمـلـقـيـ بـالـمـفـوـهـ نـهـاـ

مفتاح

سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

جمهوری اسلامی ایران

۱۳۹۲

